

<http://www.pewforum.org/Other-Beliefs-and-Practices/US-Religious-Knowledge-Survey.aspx>

Pew Forumo pri Religio kaj Publika Vivo. (2011). 0-neniu religio, neniu reprezentado . Prenite oktobron 5, 2011, de <http://pewresearch.org/databank/dailynumber/?NumberID=1192> Forumo de Pew Research Center sur Religio & Public Life. (2007). Ne ĉiuj nekredantoj nomas sin ateistoj . Prenite la 25-an de aŭgusto 2011, de <http://pewforum.org/Not-All-Nonbelievers-Call-Themselves-Atheists.aspx> Philips, Emo. (1985). E=Mo2 [Kasedo]. Novjorko, NY: Columbia

Rekordoj.

Philips, Emo. (2005). La plej bona Dio-ŝerco iam ajn—kaj ĝi estas mia! Prenite 2012 de <http://www.guardian.co.uk/4stage/2005/sep/29/comedy.religion> Pinker, Steven. (nd). Ĉu la scienco malaktualas kredon je Dio: Jes, se per... Prenite la 6-an de septembro 2011, de <http://templeton.org/belief/essays/essays.pdf>

Papo, Aleksandro. (2006). La ĉefaj verkoj (P. Rogers, Red.). Nova Jorko, NY: Oxford University Press.

Pozitiva Ateismo. (2011). La granda listo de citaĵoj de pozitiva ateismo . Prenite septembron 2011, de positiveatheism.org/hist/quotes/

Leterportisto, Neil. (1985). Amuzi nin ĝismorte: Publika diskurso en la epoko de spektaklobranĉo . New York, NY: Penguin Books.

Reid, Roberto. (1974). Marie Curie . New York, NY: Sigelo.

Remsberg, Johano. (1994). La Kristo: Kritika revizio & analizo de la indicoj de lia ekzisto. Amherst, NY: Prometheus Books.

Ridley, Matt. (2006). Francis Crick: Malkovrinto de la genetika kodo . Novjorko, NY: HarperCollins.

Roberts, Stefano. (1995). Mallonga historio de la citaĵo . Prenite 2011, de Septembro 30, freelink.wildlink.com/quote_history.php

Robertson, JM (1929). Historio de liberpenso en la Deknaŭa Jarcento (Vol. 1). Londono, Unuiĝinta Reĝlando: Watts & Co.

- Robertson, JM (1936). Historio de liberpensoj, antikva & moderna, al la periodo de la Franca Revolucio (Vol. 1). Londono, Unuiĝinta Reĝlando: Watts & Co.
- Rollins, J. (Produktanto), & Allen, W. (Direktoro). (1980). Stelpolvaj memoroj [Moviĝo]. Usono: Unuiĝintaj Artistoj.
- Russell, Bertrand. (1925). Kion mi kredas . Novjorko, NY: Dutton.
- Russell, Bertrand. (1944). La valoro de libera penso: Kiel fariĝi ver-serĉanto kaj rompi la ĉenojn de mensa sklaveco . Girard, KS: Haldeman-Julius Publications.
- Russell, Bertrand. (1947). Ĉu mi estas ateisto aŭ agnostikulo?: pledo por toleremo fronte al novaj dogmoj . Broŝuro.
- Russell, Bertrand. (1957). Kial mi ne estas kristano & aliaj eseoj & rilataj temoj (P. Edwards, Red.). Londono, Unuiĝinta Reĝlando: George Allen & Unwin.
- Sagan, Carl. (1994). Pala blua punkto: Vizio de la homa estonteco en la spaco . New York, NY: Random House Publishing.
- Seldes, Georgo. (1985). La grandaj pensoj. New York, NY: Ballantine Books.
- Shaw, Georgo. (2010). Antaŭparolo al Androklo & la leono . Memfiso, TN: General Books LLC.
- Shelley, Percy. (2003). Percy Bysshe Shelley: La ĉefaj verkoj . New York, NY: Oxford University Press.
- Kantisto, Dorothea. (1950). Giordano Bruno: Lia vivo & penso . Novjorko, NY: Henry Schuman.
- Skutski, Karlo. (2004). Sekulara humanismo kiel la grandioza rakonto de la postmoderna epoko . Prenite junion 6, 2012, de skutski.org/sechumanismpamplona.doc Smith-Stoner,
- Marilyn. (2007). Finaj preferoj por ateistoj. En Journal of Palliative Medicine 10 (4), 923-928.
- Stanton, Elizabeto, Antonio, S. , Gage, M. , & Harper, I. (1881). Historio de virina balotrajto (Vol. I). New York, NY: Fowler & Wells Publishers.
- Stedman, Edmondo. (1900). Amerika antologio: 1787-1900 . Boston, MA: Houghton Mifflin.
- Steinem, Gloria. (1973, marto). Sabata Recenzo de Edukado.
- Stenger, Viktoro. (2003). Ĉu la scienco trovis Dion?: La lastaj rezultoj en la serĉado de celo en la universo . Amherst, NY:

Prometeo Libroj.

Stevens, Wallace. (1982). La kolektitaj poemoj de Wallace Stevens .
New York, NY: Vintage Books.

Swainson, Bill. (Red.). (1999). Encarta libro de citaĵoj . Novjorko, NY: Encarta.

Rapida, Rod. (1997). La rezultoj de la kristanoj kontraŭ ateistoj en prizona esploro .
Prenite la 22-an de septembro 2011, de holysmoke.org/icr-pri.htm Swinburne,

Algernon. (1912). La poemoj
de Algernon Charles Swinburne (Vol. 6). Londono, Unuiĝinta Reĝlando: Chatto &
Windus.

Tennyson, Alfred. (2009). La ĉefaj verkoj . New York, NY: Oxford University Press.

Twain, Marko. (1987). La spriteco & saĝeco de Mark Twain (A. Ayres,
Red.). Novjorko, NY: HarperCollins.

Twain, Marko. (2001). Mark Twain: Liaj vortoj, spriteco kaj saĝeco (R.
Rasmussen, Red.). Novjorko, NY: Gramercy.

Unitara Universalisma Asocio de Kongregacioj. (2011). Niaj Unuecaj Universalismaj
Principoj . Prenite la 1-an de novembro 2011, de uua.org/beliefs/principles/
Vedantam, Shankar. (2010, 22

decembro). Promenante Kristnaskoviro, parolante Kriston: Kial usonanoj asertas
esti pli religiemaj ol ili? Ardezo . Prenite oktobron 5, 2011, de slate.com/
articles/health_and_science/the_hidden_brain/2010/12/
walking_santa_talking_christ.html Wilcox, Laird & George,

John. (1994). Estu racia: Elektitaj citaĵoj por demandaj
mensoj . Amherst, NY: Prometheus Books.

Wilcox, Ella. (2006). Custer & aliaj poemoj . Ann Arbor, MI: Universitato de Miĉigana
Biblioteko.

Wilson, EO (1999). Konsiliteco: La unueco de scio . Novjorko, NY: Alfred A. Knopf.

Windholz, Georgo. (1986). la religia orientiĝo de Pavlov. En Ĵurnalo 320-327.
por la Scienca Studo de Religio , 25

Zaretsky, Roberto. (2010). Albert Camus: Elementoj de vivo . Ithaca, NY: Cornell
University Press.

Zuckerman, Phil. (2007). Nuntempaj nombroj kaj ŝablonoj. En La Kembriĝa Kunulo
al Ateismo (M. Martin, Red.), 47-65. Nova

Jorko, NY: Cambridge University Press.

Zuckerman, Phil. (2008). Socio sen Dio: Kion la malplej religiaj nacioj povas diri al ni pri kontento . New York, NY: New York University Press.

Zuckerman, Phil. (Red.). (2010). Ateismo & sekulareco: Tutmondaj esprimoj (Vol. 2). Santa Barbara, CA: Praeger.

Apendicoj

Apendico A: Asertoj de Humanismaj Perspektivoj

Malsupre estas du deklaroj de humanismaj organizoj de kelkaj el la kernperspektivoj kaj vizio de ilia komunumo:

En 1952, ĉe la unua Monda Humanisma Kongreso, la fondpatroj de IHEU konsentis pri deklaro de la fundamentaj principoj de moderna Humanismo. Ili nomis ĝin 'La Amsterdama Deklaracio.' Tiu deklaro estis produkto de sia tempo: metita en la mondo de grandpotenca politiko kaj la Malvarma Milito.

La 50-a datreveno Monda Humanisma Kongreso en 2002, denove renkontita en Nederlando, unuanime pasigis rezolucion ĝisdatigante tiun deklaron: 'La Amsterdama Deklaracio 2002.' Post la Kongreso, ĉi tiu ĝisdatigita deklaro estis unuanime adoptita de la Ĝenerala Asembleo de IHEU, kaj tiel fariĝis la oficiala difina deklaro de Monda Humanismo.

Deklaracio de Amsterdamo 2002

Humanismo estas la rezulto de longa tradicio de libera penso, kiu inspiris multajn el la grandaj pensuloj kaj kreivaj artistoj de la mondo kaj estigis sciencon mem.

La bazoj de moderna Humanismo estas kiel sekvas:

1. Humanismo estas etika. Ĝi asertas la valoron, dignon kaj aŭtonomecon de la individuo kaj la rajton de ĉiu homo al la plej granda ebla libereco kongrua kun la rajtoj de aliaj. Humanistoj havas devon pri zorgo al la tuta homaro inkluzive de estontaj generacioj.

Humanistoj kredas ke moraleco estas interna parto de homnatura bazita sur kompreno kaj zorgo por aliaj, bezonante neniun eksteran sankcion.

2. Humanismo estas racia. Ĝi serĉas uzi sciencon kreive, ne detruie. Humanistoj kredas ke la solvoj al la mondaj problemoj kuŝas en homa penso kaj ago prefere ol dia interveno. Humanismo rekomendas la aplikon de la metodoj

de scienco kaj libera esploro al la problemoj de homa bonfarto. Sed humanistoj ankaŭ opinias, ke la aplikado de scienco kaj teknologio devas esti moderigita de homaj valoroj. Scienco donas al ni la rimedojn sed homaj valoroj devas proponi la celojn.

3. Humanismo subtenas demokration kaj homajn rajtojn. Humanismo celas la plej plenan eblan evoluon de ĉiu homo. Ĝi diras ke demokratio kaj homa evoluo estas aferoj de rajto. La principoj de demokratio kaj homaj rajtoj povas esti aplikitaj al multaj homaj rilatoj kaj ne estas limigitaj al metodoj de registaro.

4. Humanismo insistas, ke persona libereco devas esti kombinita kun socia respondeco. Humanismo kuraĝas konstrui mondon laŭ la ideo de la libera persono respondeca al socio, kaj rekonas nian dependecon kaj respondecon por la natura mondo. Humanismo estas maldogma, trudante neniun kredon al siaj adeptoj. Ĝi estas tiel engaĝita al edukado libera de endoktrinigo.

5. Humanismo estas respondo al la disvastiĝinta postulo pri alternativo al dogma religio. La ĉefaj religioj de la mondo asertas baziĝi sur revelacioj fiksitaj por ĉiam, kaj multaj serĉas trudi siajn mondkonceptojn al la tuta homaro. Humanismo rekonas, ke fidinda scio pri la mondo kaj ni mem estiĝas per daŭra procezo. de observado, taksado kaj revizio.

6. Humanismo aprezas artan kreivon kaj imagon kaj rekonas la transforman potencon de arto. Humanismo asertas la gravecon de literaturo, muziko, kaj la vidaj kaj prezentartoj por persona evoluo kaj plenumado.

7. Humanismo estas vivfesto celanta la maksimuman eblan plenumon per la kultivado de etika kaj krea vivado kaj ofertas etikan kaj racian rimedon por trakti la defiojn de niaj tempoj. Humanismo povas esti vivmaniero por ĉiuj ĉie.

Nia ĉefa tasko estas konsciigi homojn en la plej simplaj terminoj pri tio, kion Humanismo povas signifi por ili kaj kion ĝi faras.

ilin al. Uzante liberan esploron, la potencon de scienco kaj kreivan fantazion por la antaŭenigo de paco kaj en la servo de kompatato, ni havas fidon ke ni havas la rimedojn por solvi la problemojn kiuj alfrontas nin ĉiuj. Ni vokas ĉiujn, kiuj kunhavas ĉi tiun konvinkon, asocii sin kun ni en ĉi tiu klopodo.

(IHEU-Kongreso 2002, 2008, emfazo en originalo)

Ekzistas pluraj humanismaj manifestoj eldonitaj fare de diversaj grupoj tra la jaroj. La unua estis kreita en 1933, subskribita de John Dewey kaj 33 usonaj unitaraj ministroj, la dua estis subskribita de 261 elstaraj pensuloj en 1973, kaj tria kreita en 2003 de la American Humanist Association (Cooke, 2006, p. 262-263). Ĉiu provis klarigi la perspektivon de la ĝenerala humanisma komunumo. Malsupre estas la eble la plej klara kaj plej potenca deklaro de celoj kaj valoroj de tutmonda humanismo:

Humanisma Manifesto 2000: Alvoko por Nova Planedujo
Humanismo redaktita fare de profesoro Paul Kurtz, Internacia Akademio de Humanismo, Usono

I. Preambulo

Humanismo estas etika, scienca kaj filozofia perspektivo, kiu ŝanĝis la mondon. Ĝia heredaĵo spuras reen al la filozofoj kaj poetoj de antikva Grekio kaj Romo, Konfuceo Ĉinio, kaj la Ĉarvaka movado en klasika Hindio. Humanismaj artistoj, verkistoj, sciencistoj kaj pensuloj formas la modernan epokon dum pli ol duonjarmilo. Efektive, humanismo kaj modernismo ofte ŝajnis sinonimaj por humanismaj ideoj kaj valoroj esprimas renovigitan fidon je la povo de homoj solvi siajn proprajn problemojn kaj konkeri neesploritajn limojn.

II. Perspektivoj por Pli bona Estonteco

Por la unua fojo en la homa historio ni posedas la rimedojn provizitajn de scienco kaj teknologio por plibonigi la homan kondiĉon, antaŭenigi feliĉon kaj liberecon, kaj plibonigi la homan vivon por ĉiuj homoj sur ĉi tiu planedo.

III. Scienca Naturalismo

La unika mesaĝo de humanismo en la nuna monda sceno estas ĝia engaĝiĝo al scienca naturalismo. Plej multaj mondkonceptoj hodiaŭ akceptitaj estas spiritaj, mistikaj aŭ teologiaj laŭ karaktero. Ili havas sian originon en antikvaj antaŭurbaj, nomadaj kaj agrikulturaj socioj de la pasinteco, ne en la moderna industria aŭ postindustria tutmonda informa kulturo kiu estas emerĝanta. Scienca naturalismo ebligas al homoj konstrui koheran mondkoncepton malimplikita de metafiziko aŭ teologio kaj bazita sur la sciencoj.

IV. La Avantaĝoj de Teknologio

Humanistoj konstante defendis la bonfarajn valorojn de scienca teknologio por homa bonfarto. Filozofoj de Francis Bacon ĝis John Dewey emfazis la pliigitan potencon super naturo kiun scienca scio havigas kaj kiel ĝi povas kontribui nemezureble al homa akcelo kaj feliĉo.

V. Etiko kaj Racio

La realigo de la plej altaj etikaj valoroj estas esenca por la humanisma perspektivo. Ni kredas, ke kresko de scienca scio ebligas al homoj fari pli saĝajn elektojn. Tiamaniere ne ekzistas nepenetrebla muro inter fakto kaj valoro, estas kaj devas. Uzado de racio kaj scio pli bone ebligas al ni taksii niajn valorojn laŭ la lumo de evidenteco kaj laŭ iliaj sekvoj.

VI. Universala Devontigo al Homaro kiel Tuto

La superrega bezono de la monda komunumo hodiaŭ estas evoluigi novan Planedan Humanismon—tiu kiu celas konservi homajn rajtojn kaj plibonigi homajn liberecon kaj dignon, sed ankaŭ emfazas nian engaĝiĝon al la homaro kiel tutaĵo. La subesta etika principo de Planeda Humanismo estas la bezono respekti la dignon kaj valoron de ĉiuj personoj en la monda komunumo.

VII. Planeda Leĝo de Rajtoj kaj Respondecoj

Por plenumi nian engaĝiĝon al Planeda Humanismo, ni proponas Planedan Leĝproponon de Rajtoj kaj Respondecoj, kiu enkorpigas nian planedan engaĝiĝon al la bonfarto de la homaro kiel tutaĵo. Ĝi korpigas la Universalan Deklaracion de Homaj Rajtoj, sed preterpasas ĝin proponante kelkajn novajn dispoziciojn.

Multaj sendependaj landoj klopodis efektivi tiujn dispoziciojn ene de siaj propraj naciaj limoj. Sed estas kreskanta bezono de eksplicita Planeda Leĝo de Rajtoj kaj Respondecoj, kiu validas por ĉiuj membroj de la homa specio.

VIII. Nova Tutmonda Tagordo

Multaj el la altaj idealoj, kiuj aperis post la Dua Mondmilito, kaj kiuj trovis esprimon en tiaj instrumentoj kiel la Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj, malkreskis tra la mondo. Se ni volas influi la estontecon de la homaro, ni devos labori ĉiam pli kun kaj per la novaj centroj de potenco kaj influo por plibonigi egalecon kaj stabilecon, mildigi malriĉecon, redukti konflikton kaj protekti la medion.

IX. La Bezono de Novaj Planedaj Institucioj

La urĝa demando en la dudekunua jarcento estas ĉu la homaro povas disvolvi tutmondajn instituciojn por trakti ĉi tiujn problemojn. Multaj el la plej bonaj kuraciloj estas tiuj adoptitaj sur la loka, nacia kaj regiona nivelo per libervolaj, privataj kaj publikaj klopodoj. Unu strategio estas serĉi solvojn per liberaj merkataj iniciatoj; alia estas uzi internaciajn libervolajn fondaĵojn kaj organizojn por eduka kaj socia evoluo. Ni kredas, tamen, ke restas bezono evoluigi novajn tutmondajn instituciojn, kiuj traktos la problemojn rekte kaj koncentriĝos al la bezonoj de la homaro entute.

Ĉi tiuj inkluzivas la postulon de dukamera parlamento en la Unuiĝintaj Nacioj, kun Monda Parlamento elektita de la popolo, enspezimposto por helpi la subevoluintajn landojn, la fino de la

veto en la Sekureckonsilio, media agentejo, kaj monda kortumo kun povoj de devigo.

X. Optimismo pri la Homa Perspektivo

Fine, kaj eble plej grave, kiel membroj de la homa komunumo sur ĉi tiu planedo ni devas nutri senton de optimismo pri la homa perspektivo. Kvankam multaj problemoj povas ŝajni nesolveblaj, ni havas bonajn kialojn por kredi, ke ni povas ordigi nian talenton por solvi ilin, kaj ke per bonvolo kaj sindediĉo pli kaj pli da membroj de la homaro estos atingebla pli bona vivo. Planeda humanismo faras grandajn promesojn por la homaro. Ni deziras kultivi senton de miro kaj ekscito pri la eblaj ŝancoj por realigi riĉigitajn vivojn por ni mem kaj por generacioj ankoraŭ naskiĝontaj. (Kurtz, 2000, emfazo en originalo)

Apendico B: Supraj 25 Plej Oftaj Logikaj Falacoj

La sekvanta estas eltiraĵo de la mirinda konciza enkonduka verko de Bo Bennett Logically... Fallacious: The Ultimate Collection of Over 300 Logical Fallacies .

Vidu ankaŭ: Religion & Pseudoscience Resources: Elektita Bibliografio: Skepticism & [Counter-Apologetics](#) kaj Religion & [Pseudoscience Resources](#): Pliaj Rimedoj: Skeptiko & [Counter-Apologetics](#) kaj [Appendix C](#) .

-
1. Ad Hominem 2.
 - Alvoko al Komuna Kredo 3. Alvoko al Kredo 4.
 - Ambigueco-Falso 5.
 - Anonima Aŭtoritato 6.
 - Argumento per Emocia Lingvo 7.
 - Argumento de Nescio 8. Petegado de la Demando 9. Partia Specimena eraro 10. Ekvoko
 11. Fiasko Klarigi
 12. Falsa Dilemo 13. Hasta Ĝeneraligo 14. Magia
 - Penso 15. Movi la Celfostojn
 16. Venenado de la Puto
 17. Antaŭjuĝa Lingvo 18.
 - Demandinda Kaŭzo 19.
 - Ruĝa Haringo 20. Reductio ad Hitlerum 21. Glitiga
 - Speciala Deklivo
 22. 23. Strawman Falaso 24.
 - Malforta Analogio 25.
 - Dezira pensado

argumentum ad hominem

(ankaŭ konata kiel: persona fitraktado, personaj atakoj, perforta misrezono, damni la fonton, nomvokado, pikado [formo de], refuto de karaktero)

Priskribo: Atakante la homon farantan la argumenton, prefere ol la argumenton mem, kiam la atako sur la persono estas tute sensignifa al la argumento kiun la persono faras.

Logika Formo:

Persono 1 asertas Y.
Persono 1 estas idioto.
Tial Y ne estas vera.

Ekzemplo n-ro 1: Mia kontraŭulo sugestas, ke malaltiĝo de impostoj estos bona ideo -- ĉi tio venas de virino, kiu manĝas pintan da Ben kaj Jerry ĉiunokte!

Klarigo: La fakto, ke la virino amas sian glaciaĵon, havas nenion komunan kun la malaltiĝo de impostoj, kaj tial estas senrilata al la argumento. Ad hominem-atakoj estas kutime faritaj pro malespero kiam oni ne povas trovi decan kontraŭargumenton.

Ekzemplo #2: Tony volas, ke ni kedu, ke la origino de vivo estis "akcidento". Tony estas sendia SOB, kiu pasigis pli da tempo en malliberejo ol en preĝejo, do la nuraj informoj, kiujn ni devus konsideri de li, estas la plej bona maniero fari numerplatojn.

Klarigo: Tony eble estas sendia SOB. Eble li ja pasigis pli da tempo en la artikolo ol en la preĝejo. Sed ĉio ĉi estas senrilata al lia argumento aŭ vero de lia aserto pri la origino de vivo.

Escepto: Kiam la atako kontraŭ la persono rilatas al la argumento, ĝi ne estas trompo. En nia unua ekzemplo, se la temo pridiskutata estis la elimino de impostoj nur sur la glaciaĵo de Ben kaj Jerry, tiam atentigi ŝiajn manĝkutimojn estus forta indico de konflikto de intereso.

Konsilo: Kiam aliaj parole atakas vin, prenu ĝin kiel komplimenton al la kvalito de via argumento. Ĝi kutime estas signo de malespero de ilia flanko.

Variaĵo: Needling provas kolerigi la alian personon, deprenante atenton de la argumento kaj eble eĉ igante la alian personon aspekti malsaĝa.

2. Alvoko al Komuna Kredo argumentum ad populum (ankaŭ konata

kiel: apelacio al akceptita kredo, gruppenso, apelacio al disvastigita kredo, apelacio al la amasoj, apelacio al kredo, apelacio al la plimulto, argumento per konsento, konsenta misrezono, aŭtoritato de la multaj, bandwagon trompo, argumentum ad numerum, apelacio al la nombro, argumentum consensus gentium, apelacio al la mafio, apelacio al la galerio, mafia apelacio, socia konformeco, valoro de komunumo)

Priskribo: Kiam la aserto ke la plej multaj aŭ multaj homoj ĝenerale aŭ de aparta grupo akceptas kredon kiel veran estas prezentita kiel indico por la aserto. Akcepti la kredon de alia persono, aŭ la kredojn de multaj homoj, sen postuli indicon pri kial tiu persono akceptas la kredon, estas maldiligenta pensado kaj danĝera maniero akcepti informojn.

Logika Formo:

Multaj homoj kredas X.

Tial, X devas esti vera.

Ekzemplo #1: Ĝis la malfrua 16-a jarcento, plej multaj homoj kredis ke la tero estas la centro de la universo. Ĉi tio, kompreneble, ne estas vera.

Klarigo: La geocentra modelo estis observado (limigita) kaj kredo bazita, sed la plej multaj kiuj akceptis la modelon faris tion surbaze de la komuna kaj akceptita kredo de la tempo, ne sur siaj propraj observaĵoj, kalkuloj, kaj aŭ rezonado. Estis homoj kiel

Koperniko, Galileo kaj Keplero, kiuj rifuzis apelacii al komuna kredo kaj malkovris veron ne evidentan al la resto de la homaro.

Ekzemplo #2: Kiel vi povus ne kredi je virgaj naskiĝoj? Proksimume du miliardoj da homoj kredas je ili, ĉu vi ne pensas, ke vi devus rekonsideri vian pozicion?

Klarigo: Ĉiu, kiu kredas je virgaj naskiĝoj, ne havas empiriajn pruvojn por sia kredo. Ĉi tio estas aserto akceptita pri fido, kiu estas individua kaj subjektiva formo de akceptado de informoj, kiu ne devus havi ajnan efikon al viaj kredoj. Ne forgesu, ke estis tempo, ke la komunaj kredoj inkluzivis platan teron, teran universon kaj demonposedon kiel la radikan kaŭzon de plej multaj malsanoj.

Escepto: Kelkfoje estas bona kialo pensi, ke la komuna kredo estas tenata de homoj, kiuj ja havas bonajn pruvojn por kredi. Ekzemple, se 99,7% de ĉiuj tersciencistoj kredas, ke la universo havas proksimume 13,7 miliardojn da jaroj, estas saĝe kredi ilin, ĉar ili povos prezenti objektivan kaj empirian pruvon pri kial ili kredas.

Konsilo: Historio montris, ke tiuj, kiuj rompas de la komunaj kredoj, estas tiuj, kiuj ŝanĝas la kurson de la historio. Estu gvidanto, ne sekvanto.

3. Alvoko al Fido

Priskribo: Ĉi tio estas forlaso de racio en argumento kaj alvoko al kredo, kutime kiam racio klare kondukas al malpruvo de la konkludo de argumento. Estas la aserto ke oni devas havi (la ĝustan specon de) fidon por kompreni la argumenton.

Eĉ argumentoj, kiuj forte dependas de racio, kiu finfine postulas fidon, forlasas racion.

Logika Formo:

X estas vera.

Se vi havas fidon, vi vidos tion.

Ekzemplo n-ro 1: Jimmie: Kiel vi povas asocii mildan Jesuon kun la sama Dio, kiu diras: "Mi ebriigos miajn sagojn per sango, dum mia glavo formanĝas karnon: la sango de la mortigitoj kaj la kaptitoj, la kapoj de la malamiko? gvidantoj."? (Readmono 32:42)

Hollie: Vi provas interpreti tiujn vortojn per via karna menso. Vi devas legi tiujn vortojn per la okuloj de fido.

Jimmie: Kion tio eĉ signifas?

Hollie: Se vi havus fidon, vi komprenus.

Klarigo: Estas iuj aferoj, iuj kredas, kiuj estas preter racio kaj logiko. Sufiĉe ĝuste, sed en la momento, kiam ni akceptas ĉi tion, forestante de ajna objektiva metodo rakonti kio estas preter racio kaj kial, io iras. Io ajn povas esti klarigita sen devi ion klarigi.

Ekzemplo #2: Tina: Do bonvolu klarigi kiel Jesuo ankaŭ povas esti Dio, tamen du apartaj personoj kiuj interparolas.

Sankta Bingo: Infano mia, tiun respondon vi vidos klare nur per la okuloj de la fido.

Klarigo: Devus esti evidente, ke racio kaj logiko ne estas uzataj, sed prefere "fido". Dum Sankta Bingo eble pravus, ankoraŭ ne estas valida kialo proponita. La problemo ankaŭ ekestas en la malprecizeco de la alvoko al kredo. La respondo de Sankta Bingo povas esti uzata por respondi preskaŭ ajnan demandon imageblan, tamen la respondo estas vere dekliniĝo.

Sankta Bingo: Vi devas masaĝi miajn piedojn.

Tina: Kial?

Sankta Bingo: Infano mia, tiun respondon vi vidos klare nur per la okuloj de la fido.

Escepto: Neniu esceptoj -- la alvoko al fido ĉiam estas trompo kiam uzata por pravigi konkludon en foresto de racio.

4. Ambigueco-Falso (ankaŭ konata kiel: amfibolo, semantika ambigueco, tip-signa ambigueco [formo de], malprecizeco)

Priskribo: Kiam neklara frazo kun multoblaj difinoj estas uzata ene de la argumento, do ne subtenu la konkludon.

Iuj diros, ke unuopaj vortoj validas por la ambigueco-trompo, kiu estas vere specifa formo de miskompreno konata kiel equivocation.

Logika Formo:

Aserto X estas farita.

Y estas finita surbaze de ambigua kompreno de X.

Ekzemplo #1: Oni diras, ke ni havas bonan komprenon pri nia universo. Tial ni scias precize kiel ĝi komenciĝis kaj ĝuste kiam.

Klarigo: La ambigueco ĉi tie estas kio ĝuste signifas "bona kompreno". La konkludo supozas multe pli bonan komprenon ol estas sugestita en la premiso, tial ni havas la ambigec-misrezon.

Ekzemplo #2: Ĉiuj vivantaj estaĵoj venas de aliaj vivantaj estaĵoj.

Tial, la unuaj formoj de vivo devis deveni de vivanta estaĵo.

Tiu vivanto estas Dio.

Klarigo: Ĉi tiu argumento estas kulpa de du kazoj de ambigueco.

Unue, la unua uzo de la frazo, "veni de", rilatas al reproduktado, dum la dua uzo rilatas al origino. La fakto, ke ni scias sufiĉe pri reproduktado, estas negrava kiam oni konsideras originon.

Due, la unua uzo de, "vivaĵo", rilatas al empirie kontrolebla, biologia, vivanta organismo. La dua uzo de, "vivaĵo", rilatas al kredo de nemateria dio. Kiel vi povas vidi, kiam termino kiel "vivaĵo", priskribas farantan birdon same kiel la

ĉiopova mastro de la universo, ĝi havas tre malmulte da signifo kaj certe ne estas sufiĉe specifa por eltiri logikaj aŭ raciaj konkludoj.

Escepto: Ambiguaj frazoj estas ekstreme oftaj en la angla lingvo kaj necesa parto de neformala logiko kaj rezonado. Tiel longe kiel tiuj ambiguaj frazoj signifas precize la samon en ĉiuj uzoj de frazo en la argumento, ĉi tiu trompo ne estas farita.

Variaĵo: La tip-ĵetono trompo estas farita kiam vorto povas rilati al aŭ tipo (aŭtoj) aŭ ĵetono (Prius, RAV4, Camry) estas uzita en maniero kiel kiu igas ĝin neklara al kiu ĝi rilatas, la deklaro estas ambigua.

Toyota produktas dekojn da aŭtoj.

Ĉi tio evidente rilatas al la malsamaj specoj de aŭtoj, ne kiom da okazoj (aŭ ĵetonoj) de ĉiu aŭto estis produktita.

5. Anonima Aŭtoritato (ankaŭ konata kiel: apelacio al anonima aŭtoritato)

Priskribo: Kiam nespecifita fonto estas uzata kiel pruvo por la aserto. Ĉi tio estas kutime indikita per frazoj kiel "Ili diras tion...", "Oni diras...", "Mi aŭdis tion...", "Studoj montras...", aŭ ĝeneraligitaj grupoj kiel ekzemple, "sciencistoj diras..." Kiam ni ne precizigas fonton de la aŭtoritato, ni ne povas kontroli la fonton, do la kredindecon de la argumento. Alvokoj al anonimaj fontoj estas pli ofte ol ne, aŭ maniero fabriki, troigi aŭ misprezenti "faktojn" por trompi aliajn por akcepti vian aserton. Foje, ĉi tiu trompo estas farata subkonscie -- ĝi eble ne ĉiam estas intencita.

Logika Formo:

Persono 1 iam aŭdis, ke X estas vera.

Tial X estas vera.

Ekzemplo n-ro 1: Vi scias, ili diras, ke se vi glutas gumon necesas 7 jaroj por digesti. Do, kion ajn vi faros, ne englutu la gumon!

Klarigo: "Ili" estas malĝustaj kiel "ili" kutime estas. Gum pasas tra la sistemo relative senŝanĝe, sed ne pendas ĉirkaŭe dum 7 jaroj kiel kolegiostudento terurita por akiri laboron. "Ili" estas ofta formo de apelacio al anonima aŭtoritato.

Ekzemplo #2: La 13.7 miliardoj da jara universo estas granda komploto. Mi legis ĉi tiun artikolon unufoje, kie ĉi tiuj famaj sciencistoj trovis fortajn pruvojn, ke la universo estis kreita antaŭ 6000 jaroj, sed pro perdo de siaj laborpostenoj, ili estis devigitaj silenti!

Klarigo: Sen scii kiuj estas ĉi tiuj sciencistoj, aŭ la kredindeco de la fonto de la artikolo, ni ne povas kontroli la indicon do ni ne devus akcepti la indicon.

Escepto: Foje akceptita fakto uzas la samajn indikajn frazojn kiel tiuj uzataj por la trompo, tial, se la anonima aŭtoritato estas fakte nur deklaro de akceptita fakto, ĝi devus esti akceptita kiel indico.

Klimata ŝanĝo okazas -- kaj ĉiam okazis. Sciencistoj diras, ke la tero certe estas en varmiĝofazo, sed ekzistas iom da debato pri la precizaj kaŭzoj kaj certe pli da debato pri tio, kion oni devas fari pri ĝi politike.

Konsilo: Estu tre laca de "ili".

6. Argumento per Emocia Lingvo (ankaŭ konata kiel: ŝarĝitaj vortoj, ŝarĝita lingvo, eŭfemismoj)

Priskribo: Anstataŭigante faktojn kaj pruvojn per vortoj, kiuj vekas emocion, kun la provo manipuli aliajn por akcepti la veron de la argumento.

Logika Formo:

Persono A asertas, ke X estas vera.

Persono A uzas tre potencajn kaj emociajn lingvojn en la aserto.
Tial, X estas vera.

Ekzemplo #1: Malakceptante Dion, vi malakceptas bonon, bonkorecon kaj amon mem.

Klarigo: Anstataŭ nur "ne kredi" je Dio, ni "malakceptas" Dion, kio estas multe pli forta termino -- precipe kiam Dio estas asociita kun "boneco".

Ekzemplo #2: Mi ne vidas kio estas malbona kun dungo la servojn de profesia eskorto.

Klarigo: Tio estas nur bela maniero diri, "petante amoristinon".
Ne gravas kiel vi nomas ĝin, krom se vi loĝas en certaj partoj de Nevado (aŭ aliaj partoj de la mondo), ĝi ankoraŭ estas kontraŭleĝa.

Escepto: Lingvo estas potenca kaj devus esti uzata por tiri emociojn, sed neniam koste de valida rezonado kaj pruvo.

7. Argumento de Nescio Ad Ignorantium

(ankaŭ konata kiel: alvoko al nescio, manko de indico, argumento de persona miro, argumento de Nekredemo)

Priskribo: La supozo de konkludo aŭ fakto bazita ĉefe sur manko de pruvo kontraŭe. Kutime plej bone priskribite per, "manko de indico ne estas signo de foresto."

Logika Formo:

X estas vera, ĉar oni ne povas pruvi, ke X estas malvera.
X estas malvera, ĉar oni ne povas pruvi, ke X estas vera.

Ekzemplo #1: Kvankam ni pruvis, ke la luno ne estas farita el ripoj, ni ne pruvis, ke ĝia kerno ne povas esti plenigita per ili. Tial, la kerno de la luno estas plenigita per rezervaj ripoj.

Klarigo: Estas multego da aferoj, kiujn ni ne povas pruvi -- la luno plenigita per ripoj estas unu el ili. Nun vi povus atendi, ke iu ajn "racia" persono scius, ke la luno ne povas esti plenigita per rezervaj ripoj, sed vi atendus tro multe.

Homoj faras sovaĝajn asertojn, kaj forkuras kun ili, simple pro tio, ke la konversacio alie ne povas esti pruvita.

Ekzemplo #2: Ĝis hodiaŭ (en la momento de ĉi tiu skribado), scienco ne povis krei vivon el ĉiuj neorganikaj substancoj, tial vivo devas esti rezulto de dia interveno.

Klarigo: Ignorante la malveran dilemon, la fakto, ke ni ne trovis manieron krei vivon el ĉiuj neorganikaj substancoj, ne estas pruvo, ke ne ekzistas maniero krei vivon el ĉiuj neorganikaj substancoj.

Escepto: La supozo de konkludo aŭ fakto deduktita de indico de foresto, ne estas konsiderata trompo, sed valida rezonado.

Jimbo: Homa, ĉu vi kraĉis vian gumon en mia trinkaĵo?

Dick: Neniu komento.

Jimbo: (post singarde verŝinte sian trinkaĵon laŭ la lavujo serĉante gumon sed trovinte neniun...) Fiko!

Konsileto: Rigardu ĉiujn viajn ekzistantajn ĉefajn kredojn kaj vidu ĉu ili baziĝas pli sur la manko de evidenteco ol pruvo. Vi eble surprizos kiom da efektive estas.

8. Petegante la Demandon petiio principii (ankaŭ

konata kiel: supozi la komencon punkton, supozi la respondon, kokido kaj la ovo argumento, circulus in probando, cirkla rezonado [formo de], vicia cirklo)

Priskribo: Ajna formo de argumento kie la konkludo estas supozita en unu el la premisoj. Multaj homoj uzas la frazon "petante la demandon" malĝuste kiam ili uzas ĝin por signifi,

"instigas oni demandi la demandon". Tio NE estas la ĝusta uzado.
Petegi la demandon estas formo de cirkla rezonado.

Logikaj Formoj:

Aserto X supozas ke X estas vera.

Aserto X estas do vera.

Ekzemplo #1: Paranormala agado estas reala ĉar mi spertis tion, kio povas esti priskribita nur kiel paranormala agado.

Klarigo: La aserto, "paranormala agado estas reala" estas subtenata de la premiso, "mi spertis tion, kio povas esti priskribita nur kiel paranormala agado." La kondiĉo antaŭsupozas, aŭ supozas, ke la aserto, "paranormala agado estas reala" jam estas vera.

Ekzemplo #2: Dio ekzistas ĉar ni ekzistas. La nura maniero kiel ni povus ekzisti estas se Dio kreis nin.

Klarigo: La aserto, "Dio ekzistas" havas du subtenajn premisojn: 1) "ni ekzistas", pri kiu ĉiuj devus konsenti, kaj 2) "la nura maniero kiel ni povus ekzisti estas se Dio kreis nin", kiu supozas la konkludon, "Dio ekzistas", tial petas la demandon.

Escepto: Iuj supozoj, kiuj estas universale akceptitaj, povus pasi kiel ne eraraj.

Homoj ŝatas manĝi ĉar ni estas biologie influitaj por manĝi.

9. Partia Specimena Falaĉo

(ankaŭ konata kiel: partia statistiko, ŝarĝita specimeno, antaŭjuĝata statistiko, antaŭjuĝa specimeno, ŝarĝita statistiko, partia indukto, partia ĝeneraligo, nereprezenta specimeno, nereprezenta ĝeneraligo)

Priskribo: Fari konkludon pri populacio surbaze de specimeno kiu estas partia, aŭ elektita por ŝajnigi, ke la populacio averaĝe estas malsama ol ĝi fakte estas.

Ĉi tio devias de la trompita ĝeneraligo, kie la partia provaĵo estas specife elektita de elektita grupo, kaj la malgranda provaĵo estas nur hazarda provaĵo, sed tro malgranda por ricevi ajnajn precizajn informojn.

Logika Formo:

Provaĵo S, kiu estas partia, estas prenita de populacio P.
Konkludo C estas desegnita pri populacio P surbaze de S.

Ekzemplo #1: Surbaze de enketo de 1000 usonaj domposedantoj, 99% de la enketitaj havas du aŭ pli da aŭtoj kun valoro averaĝe de \$100,000 ĉiu. Tial usonanoj estas tre riĉaj.

Klarigo: Kie loĝis ĉi tiuj domposedantoj? Beverly Hills, CA. Se la sama preciza enketo estus farita en Detrojto, la rezultoj estus tute malsamaj. Estas erare akcepti la konkludon pri la usona loĝantaro ĝenerale surbaze ne nur de la geografia specimeno, sed ankaŭ de la fakto, ke domposedantoj estis nur enketitaj.

Ekzemplo #2: Pastro Pete: Homoj turnas sin al Dio ĉie! 9 el 10 homoj, kiujn mi intervjuis, diris, ke ili havis personan rilaton kun Jesuo Kristo.

Fred: Kie vi trovis tiujn homojn, kiujn vi intervjuis?

Pastro Pete: En mia preĝejo.

Klarigo: Pastro Pete eliris konkludon pri religiaj kredoj de homoj "ĉie" surbaze de homoj, kiujn li intervjuis en sia preĝejo. Tio estas kiel konkludi ke la mondo ŝatas danci nuda antaŭ fremduloj post intervjuado de grupo de striptizistoj.

Escepto: Kio ĝuste estas "partia" estas subjektiva, sed iuj antaŭjuĝoj estas tre klaraj.

Konsilo: Estu tre laca de statistiko. Rigardu la fonton kaj detalojn de la studoj kiuj produktis la statistikojn. Tre ofte vi trovos

ia biaso.

10. Ekvoko (ankaŭ konata kiel: doubleparol)

Priskribo: Uzante ambiguan terminon en pli ol unu signifo, tiel igante argumenton misgvida.

Ekzemplo #1: Mi volis havi al mi gajan Kristnaskon, do mi faris kiel la kanto sugestis kaj faris la juletidon gaja spektante la filmon, "Funnygirl", en Provincetown, MA.

Klarigo: La vorto, "gejo" celas esti en malpezaj spiritoj, ĝoja kaj gaja, ne en la samseksema signifo. Krome, spekti filmon de Barbara Streisand en urbo, kie gejoj homoj ŝatas kunveni, ne igos vin geja.

Ekzemplo #2: La pastro diris al mi, ke mi havu fidon.

Mi kredas, ke mia filo bonfaros en la lernejo ĉi-jare.

Tial, la pastro devus esti feliĉa kun mi.

Klarigo: La esprimo "fido" uzita de la pastro estis en la religia signifo de kredo je Dio sen indico, kio estas diferenca de havi "fidon" al via filo en kiu jaroj da bona pasinta agado kondukas al la "fido" kiun vi povus havi en via filo.

Escepto: Ekvoko funkcias bonege kiam intencaj provoj de humuro estas faritaj.

Konsilo: Kiam vi suspektas miskomprenon, anstataŭigu la vorton per la sama difino por ĉiuj uzoj kaj vidu ĉu ĝi havas sencon.

11. Malsukceso Klarigi Obscurum per Obscurius

Priskribo: Kiam la difino fariĝas pli malfacile komprenebla ol la vorto aŭ koncepto difinata.

Logika Formo:

Persono 1 faras aserton.

Persono 2 petas klarigon de la aserto, aŭ terminon uzatan.

Persono 1 ripetas la aserton aŭ terminon en pli konfuza maniero.

Ekzemplo #1: Tracy: Mi ne ŝatas lin pro lia aŭro.

TJ: Kion vi volas diri per tio?

Tracy: Mi volas diri, ke li projekcias kampon de subtila, luma radiado, kiu estas negativa.

Klarigo: Ĉi tio estas tia ofta trompo, tamen malofte detektita kiel tia. Kutime, pro timo de embaraso, ni akceptas konfuzajn difinojn kiel legitimajn klarigojn, tio estas, ni ŝajnigas, ke la termino, kiu estis difinita, nun estas klara por ni. Kio ĝuste estas la kampo? Kiel ĝi estas detektita? Ĉu ekzistas negativaj kaj pozitivaj? Kiel ni scias?

Ekzemplo #2: Linda: Ni vivas en spiritoplena mondo; Mi estas certa pri tio.

Rob: Kio estas "spirito"?

Linda: Ne-korpa substanco.

Klarigo: Multfoje ni trompas nin pensante, ke ĉar ni konas aliajn vortojn por la termino, ni pli bone komprenas, kion la termino efektive reprezentas. La supra ekzemplo estas ilustraĵo de tio. Ni povas redifini "spiriton" tiom da fojoj kiom ni volas, sed nia kompreno pri tio, kio efektive estas spirito, ankoraŭ mankos.

Supozante, ke ni ne vere komprenis, kion signifas "spirito", la difino, "ne-korpa substanco" povus aŭ eble ne lumigos tion, kion signifas la termino. En ĉi tiu kazo, povus esti pli klare nun, ke Linda ne rilatas al alkoholaĵoj, sed koncipe, kio estas ne-fizika substanco? Precipe kiam "substanco" estas difinita kiel fizika materio aŭ materialo.

Ni erare rezonas, ke ni nun komprenas, kion la termino reprezentas, kiam fakte ni ne komprenas.

Escepto: Al iuj eble nur mankas la bezonata vortprovizo -- ĉi tio ne estas via kulpo, sed vi faru vian eblon por provi pliklarigi uzante vortojn kompreneblajn por via publiko.

Konsilo: Ĉu ekzistas konceptoj, kiujn vi sentas, ke vi komprenas, kiam vere vi povas nur difini la koncepton per vortoj?

12. Falsa Dilemo (ankaŭ

konata kiel: malvera dikotomio, la aŭ-aŭ eraro, ĉu-aŭ-aŭ rezonado, trompo de falsa elekto, trompo de falsaj alternativoj, nigrablanka pensado, la trompo de ĝisfundaj hipotezoj, forkiĝo, ekskludita mezo, neniu meza punkto, polusiĝo)

Priskribo: Kiam nur du elektoj estas prezentitaj, ankoraŭ pli ekzistas, aŭ ekzistas spektro de eblaj elektoj inter du ekstremoj. Falsaj dilemoj estas kutime karakterizitaj per "aŭ ĉi aŭ tiu" lingvo, sed ankaŭ povas esti karakterizitaj per preterlasoj de elektoj. Alia vario estas la falsa trilemo, kiu estas kiam tri elektoj estas prezentitaj kiam pli ekzistas.

Logika Formo:

Aŭ X aŭ Y estas vera.

Aŭ X, Y aŭ Z estas vera.

Ekzemplo (du elektoj): Vi estas aŭ kun Dio, aŭ kontraŭ li.

Klarigo: Kiel Obi Wan Kenobi tiel elokvente diras, ĝi estas Star Wars epizodo III, "Nur Sith traktas absolutejn!" Estas ankaŭ tiuj, kiuj simple ne kredas, ke ekzistas Dio aŭ por aŭ kontraŭ.

Ekzemplo (forlaso):

Mi pensis, ke vi estas bona homo, sed vi ne estis en la preĝejo hodiaŭ.

Klarigo: La supozo ĉi tie estas ke malbonaj homoj ne iras al preĝejo. Kompreneble, ekzistas bonaj homoj, kiuj ne iras al preĝejo, kaj bonaj preĝejanoj povus havi vere bonan kialon por ne esti en preĝejo -- kiel postebrio de la svingantoj kunvenintaj la antaŭan nokton.

Ekzemplo (trilemo):

Ne donu al mi tion, "Jesuo estis nur bona instruisto" aĉaĵo. Kiel CS Lewis diras, Jesuo estis aŭ Sinjoro, frenezulo aŭ mensoganto.

Klarigo: CS Lewis forlasis tre decidan opcion: legendo.

Escepto: Ne estas trompo se aliaj opcioj ekzistas sed vi ne ofertas aliajn opciojn kiel eblecon. Ekzemple:

Panjo: Billy, estas horo por enlitiĝi.

Billy: Ĉu mi povas resti veka kaj spekti filmon?

Panjo: Vi povas aŭ enlitiĝi aŭ resti veka por pliaj 30 minutoj kaj legi.

Billy: Tio estas falsa dilemo!

Panjo: Ne, ĝi ne estas. Ĉi tie, legu la libron de Bo kaj vi vidos kial.

Billy: Ĉi tio estas stranga, nia ĝusta konversacio estas uzata kiel ekzemplo en ĉi tiu libro!

Konsilo: Konsciu kiom da fojoj oni prezentas al vi falsajn dilemojn, kaj kiom da fojoj oni prezentas vin kun falsaj dilemoj.

13. Hasta Ĝeneraligo (ankaŭ konata

kiel: argumento el malgrandaj nombroj, statistiko de malgrandaj nombroj, nesufiĉa statistiko, nereprezenta specimeno [formo de], argumento per ĝeneraligo, misa ĝeneraligo, rapida konkludo [formo de], indukta ĝeneraligo, nesufiĉa specimeno, soleca fakta trompo, tro ĝeneraleco, tro ĝeneraligo)

Priskribo: Desegnante konkludon bazitan sur malgranda specimena grandeco, prefere ol rigardi statistikojn, kiuj multe pli kongruas kun la tipa aŭ meza situacio.

Logika Formo:

Provaĵo S estas prenita de populacio P.

Provaĵo S estas tre malgranda parto de populacio P.

Konkludo C estas eltirita de specimeno S.

Ekzemplo #1: Mia patro fumis kvar paketojn da cigaredoj tage ekde la aĝo de dek kvar, kaj vivis ĝis la aĝo de sesdek naŭ. Tial, fumado vere ne povas esti tiel malbona por vi.

Klarigo: Estas ege malracia (kaj danĝere) tiri universalan konkludon pri la sanrisko de fumado per la kazesploro de unu viro.

Ekzemplo n-ro 2: Kvar el kvin dentistoj rekomendas la markon de dentopasto Happy Glossy Smiley. Tial ĝi devas esti bonega.

Klarigo: Montriĝas, ke nur kvin dentistoj estis fakte demanditaj. Kiam hazarda specimeno de 1000 dentistoj estis sonditaj, nur 20% fakte rekomendis la markon. La kvar el kvin rezultoj ne estis nepre partia specimeno aŭ malhonesta enketo, ĝi simple hazarde estis statistika anomalia ofta inter malgrandaj specimenoj.

.

Escepto: Kiam statistikoj de pli granda populacio ne estas haveblaj, kaj decido devas esti farita aŭ opinio formita, se la malgranda specimena grandeco estas ĉio kun kiu vi devas labori, tiam ĝi estas pli bona ol nenio. Ekzemple, se vi promenas en la dezerto kun amiko, kaj li iras karesi dolĉan serpenton, estas mordita, tiam tuj mortas, ne estus misreble supozi, ke la serpento estas venena.

Konsilo: Ne bazu decidojn sur malgrandaj specimenaj grandecoj kiam multe pli fidindaj datumoj ekzistas.

Variaĵo: La rapida konkludo saltas al konkludo sen zorge pripensi la alternativojn - iom malsama ol eltiri konkludon el tro malgranda specimeno.

14. Magia Penso (ankaŭ konata kiel: post hoc misrezono [formo de], superstiĉa pensado)

Priskribo: Farante kaŭzajn ligojn aŭ korelaciojn inter du okazaĵoj ne bazitaj sur logiko aŭ indico, sed ĉefe bazitaj sur superstiĉo. Magia pensado ofte igas unu sperti neracian timon plenumi certajn agojn aŭ havi certajn pensojn ĉar ili supozas korelacion kun siaj agoj kaj minacaj katastrofoj.

Ekzemplo #1: Sinjoro Guberniestro eldonas proklamon por la homoj de sia ŝtato por preĝi por pluvo. Plurajn monatojn poste, pluvas. Gloru Dion!

Klarigo: Sugesti, ke alvoki la diojn por pluvo per preĝo aŭ danco estas ĝuste tia freneza afero por ke vi elektu vin Prezidanto de Usono, sed estas absolute neniu logika kialo aŭ indico por subteni la aserton, ke apelacii al la dioj. pluvos.

Ekzemplo #2: Mi rifuzas resti sur la 13-a etaĝo de iu hotelo ĉar ĝi estas malbonŝanco. Tamen, mi ne ĝenas resti sur la sama etaĝo dum ni nomas ĝin la 14-a etaĝo.

Klarigo: Ĉi tio pruvas la specon de magia pensado, kiun tiom da homoj en ĉi tiu lando okupiĝas, ke, laŭ Dilip Rangnekar de Otis Elevators, ĉirkaŭ 85% de konstruaĵoj kun liftoj ne havis etaĝon numeritan "13". Estas nulo indico ke la numero 13 havas ajnan econ kiu kaŭzas malbonŝancon -- kompreneble, estas la superstiĉa menso kiu ligas tiun nombron kun malbonŝanco.

Ekzemplo #3: Mi sciis, ke mi devus helpi tiun maljunulinon trans la vojo. Ĉar mi ne faris, mi havis malbonan Karmon la tutan tagon.

Klarigo: Ĉi tio priskribas kiel tiu, kiu kredas, ke ili meritas malbonŝancon, plej verŝajne spertos ĝin pro la konfirma biaso kaj alia memplenuma profet-simila konduto. Tamen ne ekzistas logika aŭ racia bazo malantaŭ la koncepto de Karmo.

Escepto: Se vi povas empirie pruvi vian magion, tiam vi povas uzi vian magion por rezoni.

Konsilo: Magia pensado povas esti konsola foje, sed realeco ĉiam estas vera.

15. Movo de la Celaj Postenoj (ankaŭ
konata kiel: gravita ludo, levi la stango, argumento per postulado de
neebbla perfekteco [formo de])

Priskribo: Postulante de kontraŭulo, ke li aŭ ŝi traktu pli kaj pli da punktoj, post kiam la komenca kontraŭargumento estas kontentigita, rifuzante koncedi aŭ akcepti la argumenton de la kontraŭulo.

Logika Formo:

Temo A estis levita, kaj adekvate respondita.

Temo B tiam estas levita, kaj adekvate respondita.

.....

Temo Z tiam estas levita, kaj adekvate respondita.

(malgraŭ ĉiuj aferoj adekvate responditaj, la kontraŭulo rifuzas koncedi aŭ akcepti la argumenton.

Ekzemplo #1: Ken: Devas ekzisti objektiva moraleco, ĉar alie terminoj kiel "ĝusta" kaj "malĝusta" estus sensignifaj, ĉar ili ne havas fundamenton por komparo.

Rob: La terminoj "ĝusta" kaj "malĝusta" baziĝas sur kulturaj normoj, kiuj ja havas subjektivan fundamenton -- tia, kiu ŝanĝiĝas laŭ la morala sfero de la kulturo. La termino "peza" ne havas objektivan normon, tamen ni ne havas problemon uzi tiun terminon en signifoplena maniero. Fakte, tre malmultaj rilataj terminoj havas ian objektivan fundamenton.

Ken: Sed sen objektiva moralo, ni ĉiuj estus morale perditaj kiel vetkuro.

Rob: Multaj dirus, ke ni estas.

Ken: Sed kiel vi povas diri ke torturi infanojn por amuzo estas morale akceptebla en ajna situacio?

Rob: Persone, mi ne farus. Sed vi implicas, ke ĉio, kio ne estas objektiva, nepre devas esti vidita laŭ ĉiuj eblaj manieroj. Plumo eble ne estas rigardata kiel "peza" por iu ajn, sed tio ne signifas, ke ĝia "leĝeco" ankoraŭ ne estas relativa al aliaj objektoj.

Ken: Sed Dio estas la normo de objektiva moralo. Pruvu tion malĝuste!

Klarigo: Ken komencas per deklaro klariganta kial li opinias, ke devas ekzisti objektiva moralo -- deklaro bazita sur racia argumento, kiu povas esti traktita kun racio kaj logiko.

Rob adekvate respondas tiun objeton, kiel indikite per la movo de Ken for de tiu objekto al nova objekto. Ĉi tiu ŝablono daŭras ĝis ni alvenas al neebbla peto: esence pruvi, ke Dio ne ekzistas. Malgraŭ ĉiuj objektoj estas adekvate responditaj, en neniu momento Ken koncedas iujn ajn punktojn aŭ forlasas la argumenton.

Ekzemplo #2: Eble la plej klasika ekzemplo de ĉi tiu trompo estas la argumento por la ekzisto de Dio. Pro kompreno de naturo per scienco, multaj el la argumentoj kiuj kutimis esti uzitaj por dio (aŭ dioj) estis prirezignitaj, nur por esti anstataŭigitaj per novaj, kutime implikante demandojn al kiuj scienco ankoraŭ ne definitive respondis. La movo de kreismo al inteligenta dezajno, estas ĉefa ekzemplo. Nuntempe la origino de vivo estas populara argumento por Dio (kvankam klasika argumento de nescio), kaj areo kie ni tre bone povas havi sciencan respondon por en la venonta jardeko, en kiu tempo, tiu "deveno de vivo" argumento estos forvelki kaj esti anstataŭigita per alia, tiel movante la figurajn celfostojn pli malproksimen.

Escepto: Ĉi tiu trompo ne devus esti konfuzita kun argumento aŭ aro de argumentoj, kun multoblaj proponoj enecaj en la argumento. La kialo de la diferenco inter ĉi tiu speco de argumento kaj la movo de la celpostenoj trompo estas subtila, sed indikita per forta komenca aserto ("devas esti", "devas", "postulata por", ktp.) ke ricevas respondon kaj/aŭ kio ŝajnas esti ad hoc objetoj kiuj sekvas poste kondukante al neebla peto por pruvo.

16. Venenado de la Puto (ankaŭ konata kiel: misfamigi, kalumni taktikojn)

Priskribo: Fari antaŭan ad hominem atakon kontraŭ kontraŭulo. Tio estas, prepari la spektantaron per malfavoraj informoj pri la kontraŭulo de la komenco, en provo fari vian aserton pli akceptebla, aŭ rabati la kredindecon de la aserto de via kontraŭulo.

Logika Formo:

Malfavoraj informoj (ĉu ĝi estas vera aŭ falsa) pri persono 1 estas prezentita. Tial, la aserto(j) de persono 1 estos malvera.

Ekzemplo #1: Tim: Estro, vi aŭdis mian aspekton de la rakonto, kial mi pensas, ke Bill estu maldungita kaj ne mi. Nun, mi certas, ke Bill venos al vi kun ia kompatinda provo eltiri ĉi tiun mensogon, kiun li kreis.

Klarigo: Tim venenas la puton preparante sian estron atakante la karakteron de Bill, kaj starigante ajnan defendon Bill povus prezenti kiel "patosa". Tim faras la trompon ĉi tie, sed se la estro akceptus la konsilojn de Tim pri Bill, ŝi ankaŭ farus la trompon.

Ekzemplo #2: Mi esperas, ke mi klare prezentis mian argumenton. Nun mia kontraŭulo provos refuti mian argumenton per sia propra erara, nekohera, nelogika versio de historio.

Klarigo: Ne tre bela aranĝo por la kontraŭulo. Kiel aŭskultanto, se vi permesas iun el ĉi tiu "veneno" influi kiel vi taksas la argumenton de la kontraŭulo, vi estas kulpa de erara rezonado.

Escepto: Memoru, ke se persono deklaras faktojn rilatajn al la argumento, ĝi ne estas ad hominem atako. En la unua ekzemplo, se la alia "veneno" estus forlasita, neniu trompo estus farita.

Tim: Estro, vi aŭdis mian aspekton de la rakonto kial mi pensas, ke Bill estu maldungita kaj ne mi. Nun, mi certas, ke Bill venos al vi kun sia aspekto de la rakonto, sed bonvolu memori, ke ni havas du atestantojn pri la evento, kiuj ambaŭ konsentas, ke Bill estis tiu, kiu diris al la kliento, ke ŝi havas malbelajn infanojn.

17. Antaŭjuĝa Lingvo (ankaŭ konata kiel: varianta imago)

Priskribo: Ŝarĝitaj aŭ emociaj terminoj uzataj por atribui valoron aŭ moralan bonon al kredado de la propono.

Logika Formo:

Aserto A estas farita per ŝarĝitaj aŭ emociaj terminoj.
Tial, aserto A estas vera.

Ekzemplo #1: Ĉiuj bonaj katolikoj scias ke malpuraj pensoj estas la laboro de la diablo, kaj devus esti rezistitaj ĉiakoste.

Klarigo: La frazo "ĉiuj bonaj katolikoj" estas la ŝarĝita aŭ antaŭjuĝa lingvo uzata. La implico estas ke katolikoj kiuj ne rezistas malpurajn pensojn estas "malbonaj katolikoj", kio ne estas justa - ili eble simple ne estas tiel forta volo, aŭ eble ili ne aĉetas en la menskontrola parto de la religio.

Ekzemplo #2: Studentoj kiuj volas sukcesi en la vivo faros sian hejmtaskon ĉiunokte.

Klarigo: La aserto estas, ke studentoj, kiuj ne faras sian hejmtaskon ĉiunokte, ne volas sukcesi en la vivo, kio estas malbona rezonado. Eble la studento estas malsana iun nokton, laca, ne komprenas la laboron, aŭ estis okupata kun la sekretario de sia patro en la oficeja ŝranko, apud la notblokoj. La afero estas, paĉjo, ke vi ne povas supozi, ke nur ĉar mi preterlasis hejmtaskon kelkajn noktojn tio signifas, ke mi ne volis sukcesi en la vivo!

Escepto: Ĉi tio estas ofte uzata por instigo, eĉ se la intenco estas honorinda, ĝi ankoraŭ estas erara.

18. Demandinda kaŭzo cum hoc

ergo propter hoc (ankaŭ konata

kiel: ignori oftan kaŭzon, neglekti oftan kaŭzon, konfuzi korelacion kaj kaŭzon, konfuzi kaŭzon kaj efikon, malveran kaŭzon, tria kaŭzon, apudmeton [formo de], inversigi kaŭzon/malĝustecon direkto [formo de])

Priskribo: Konkludante ke unu afero kaŭzis alian, simple ĉar ili estas regule rilataj.

Logika Formo:

A estas regule rilata al B, tial A kaŭzas B.

Ekzemplo #1: Ĉiufoje kiam mi endormiĝas, la suno subiras.

Tial, mia endormiĝo igas la sunon malleviĝi.

Klarigo: Mi esperas, ke la erara rezonado ĉi tie estas tre klara kaj ne bezonas klarigon.

Ekzemplo #2: Multaj samseksemuloj havas aidoson, tial samseksemo kaŭzas aidoson.

Klarigo: Dum aidoso troviĝas en multe pli granda procento de la samseksema loĝantaro ol en la aliseksema loĝantaro, ni ne povas konkludi ke samseksemo estas la kaŭzo de aidoso, same kiel ni povas konkludi ke aliseksemo estas la kaŭzo de gravedeco.

Escepto: Kiam forta indico estas disponigita por kaŭzado, ĝi ne estas trompo.

Variaĵo: La apudmeto misrezono estas kunmeti du erojn/ideojn, implicante kaŭzan ligon, sed neniam fakte deklarante ke tiu ekzistas.

Estas amuze kiel kiam ajn vi estas ĉirkaŭe, la ĉambro odoras malbone.

Inversigi kaŭzecon aŭ malĝustan direkton estas ĝuste tio, kio sonas -- ĝi ankoraŭ estas falsa kaŭzo, sed la specifa kazo, kie oni asertas, ke io kiel la suno subiras ĉar venas la nokto.

19. Red Herring

Ignoratio elenchi

(ankaŭ konata kiel: apud la punkto, misdirektado [formo de], ŝanĝado de la temo, falsa emfazo, la Chewbacca-defendo, sensigniva konkludo, negrava tezo, fumŝirmilo, malklarigado de la afero, nescio pri refuto, juĝa lingvo [formo de])

Priskribo: Provante redirekti la argumenton al alia afero, al kiu la persono, kiu faras la alidirektilon, povas pli bone respondi. Dum ĝi estas simila al la evitado de la temo misrezono, la ruĝa haringo estas intenca distraĵo de atento kun la intenco provi forlasi la originan argumenton.

Logika Formo:

Argumento A estas prezentita de persono 1.

Persono 2 enkondukas argumenton B.

Argumento A estas forlasita.

Ekzemplo #1: Mike: Estas morale malĝuste trompi vian edzinon, kial diable vi estus farinta tion?

Ken: Sed kio estas ĝuste moralo?

Mike: Ĝi estas kondutkodo kunhavita de kulturoj.

Ken: Sed kiu kreas ĉi tiun kodon?...

Klarigo: Ken sukcese dereligis ĉi tiun konversacion de siaj seksaj deturniĝoj al la profunda, ekzisteca, diskuto pri moralo.

Ekzemplo n-ro 2: Billy: Kiel la universo povus esti 6000 jarojn aĝa kiam ni scias la lumrapidecon, la distancon de astronomiaj objektoj (13+ miliardoj da lumjaroj for), kaj la fakton ke la lumo atingis nin[1]?

Marty: 6000 jaroj ne estas firma nombro. La universo povas esti tiel malnova kiel proksimume 10,000 jaroj.

Billy: Kiel vi supozas tion?...

Klarigo: Marty sukcesis eviti la ruinigan demandon enkondukante novan temon por debato... ŝanĝante la templinion de juna tero kreado kie ĝi ne nepre koincidas kun la Biblio.

Escepto: Uzi ruĝan haringon por deturni atenton for de la ruĝa haringo de via kontraŭulo, povus funkcii. Sed ĉu du eraroj faras rajton?

Konsilo: Impresu viajn amikojn dirante al ili, ke ne ekzistas tia fiŝspeco kiel "ruĝa haringo"; prefere ĝi rilatas al precipe akra fiŝo - tipe haringo sed ne ĉiam - kiu estis forte resanigita en sala akvo kaj/aŭ forte fumita.

Variaĵo: Uzi juĝan lingvon estas uzi insultan, kompromisan aŭ malestiman lingvon por influi la juĝon de la ricevanto, kaj forigi la atenton de la vera argumento.

[1] La plej malproksima objekto ankoraŭ konfirmita en la universo estas memdetrua stelo kiu eksplodis 13.1 miliardojn da lumjaroj de la Tero. La objekto estas gamaradia eksplodo (GRB) - la plej hela speco de stela eksplodo. La eksplodo estas sinkronigita GRB 090423 por la dato de sia eltrovaĵo.

reductio ad hitlerum

(ankaŭ konata kiel: argumentum ad Hitlerum, ludante la nazian karton,
Hitler-karto)

Priskribo: La provo fari argumenton analoga kun Hitler aŭ la nazia partio. Hitler estas verŝajne la plej universale malestimata figuro en la historio, do ĉiu ligo al Hitler, aŭ liaj kredoj, povas (erare) igi aliajn rigardi la argumenton en simila lumo. Tamen, ĉi tiu trompo fariĝas pli konata, kiel estas la fakto ke plej ofte estas malespera provo malvalidigi la veran aserton de la argumento pro manko de bona kontraŭargumento.

Logika Formo:

Persono 1 sugestas ke Y estas vera.
Hitler ŝatis Y.

Tial, Y estas malvera.

Persono 1 sugestas ke Y estas vera.

La retoriko de la persono 1 sonas iom kiel tiu de Hitler.

Tial, Y estas malvera.

Ekzemplo #1: Peter Gibbons: Ĝi NE estas malĝusta. INITECH eraras.

INITECH estas malbona korporacio, ĉu bone? Chochkies eraras.

Ĉu ne ĝenas vin, ke vi devas ellitiĝi matene kaj vi devas surmeti amason da flirpecoj?

Joanna: Jes, sed mi ne eniros kaj komencos preni monon el la registro.

Peter Gibbons: Nu, eble vi devus. Vi scias, la nazioj havis pecojn de talento, kiujn ili igis la judojn porti.

Johana: Kio?

Klarigo: Ĉi-supra estis el la klasika ĉefverka filmo, "Oficeja Spaco". Pro malespero, Petro ludas la nazian karton por igi la ideon de esti igita porti talenton pli terura.

Ĉi tiu iom ĝena deklaro misdirektas la argumenton kaj la fokuso estas forigita de la lasta respondo de Joanna, kiu estis sufiĉe bona.

Ekzemplo #2: La Dio de la Malnova Testamento estis granda en religia purigado. Hitler estis granda en etna purigado. Tial Dio estas kiel Hitlero.

Klarigo: Estas multe tro da bonaj argumentoj kontraŭ la karaktero de Dio de la Malnova Testamento por devi ludi la Hitler-karton.

Escepto: Kiam la Hitler-referenco ne povas racie eviti.

Sinjoro Prezidanto, mi povas aprezi vian deziron fari iujn ŝanĝojn en la Blanka Domo, sed tiu nova mangesto, kiun vi proponas, ke ni uzas por montri nian fidelecon al vi, tro similas tiun kiun Hitler uzis. En simila noto, tiu Charlie Chaplin-lipharoj ne funkcias ĉe vi.

21. Glitiga Deklivo

(ankaŭ konata kiel: absurda eksterpolado, maldika rando de la kojno, kamelnazo, domeno trompo)

Difino: Kiam relative sensignifa unua evento estas sugestita konduki al pli signifa okazaĵo, kiu siavice kondukas al pli signifa okazaĵo, kaj tiel plu, ĝis iu finfina, signifa okazaĵo estas atingita, kie la ligo de ĉiu evento estas ne nur nepravigebla, sed kun ĉiu paŝo ĝi fariĝas pli kaj pli neverŝajna. Multaj eventoj kutime ĉeestas en ĉi tiu trompo, sed nur du estas efektive postulataj -- kutime ligitaj per "la sekva afero, kiun vi scias..."

Logika Formo:

Se A, tiam B, tiam C, ... tiam finfine Z!

Ekzemplo #1: Ni ne povas malŝlosi nian infanon el la ŝranko ĉar se ni faros, ŝi volos tiam travagi la domon. Se ni lasos ŝin travagi la domon, ŝi volos travagi la kvartalon. Se ŝi travagas la najbarecon, ŝi estos prenita de fremdulo en kamioneto, kiu faros

vendi ŝin en sekssklaveca ringo en iu alia lando. Tial ni tenu ŝin enfermita en la ŝranko.

Klarigo: En ĉi tiu ekzemplo, ĝi komenciĝas per raciaj efikoj al la kaŭzoj. Ekzemple, jes, se la infano rajtas iri libera en sia ĉambro, ŝi plej verŝajne volus travagi la domon -- 95% probabla takso[1]. Certe, se ŝi travagas la domon, ŝi verŝajne volos la liberecon iri eksteren, sed ne nepre "vagadi la najbarecon", sed ni donu al tio probablecon diri 10%. Nun ni komencas fariĝi tre neverŝajnaj. La ŝancoj, ke ŝi estas prenita de fremdulo (.05%) en kamioneto (35%) por vendi ŝin en sekssklavecon (.07%) en alia lando (40%) estas preskaŭ nenio kiam vi faras la tutan matematikon. :

$.95 \times .10 \times .0005 \times .35 \times .0007 \times .4 =$ proksimume 1 el 25.000.000.

Moralo kaj laŭleĝeco flankenmetite, ĉu vere valoras teni infanon ŝlosita en ŝranko surbaze de tiuj probabloj?

Ekzemplo #2: Se vi akceptas ke la rakonto de Adamo kaj Eva estis figura, tiam vi faros la samon por la plej multaj el la Malnovtestamentaj rakontoj de similaj literaturaj stiloj. Post kiam vi estas tie, la Nova Testamento kaj la rakonto de Jesuo ne havas sencon, kio kondukos vin kredi, ke la resurekto de Jesuo estis "spirita". Kiam vi akceptos tion, vi ne plu estos kristano, vi estos malpura ateisto, tiam vi ne havos moralon kaj komencos seksumi kun bestoj de korta naturo. Do vi pli bone prenu la rakonton de Adamo kaj Eva laŭvorte, antaŭ ol la frazo, "tiu kokido aspektas bongusta", alprenas tute novan signifon.

Klarigo: Akcepti la rakonton de Adamo kaj Eva kiel figuran malofte (estas malĝoje, ke mi ne povas memfide diri "neniam") kondukas al besteco.

Escepto: Kiam ĉeno de eventoj havas neeviteblan kialon kaj efikon rilaton, kiel en matematika, logika aŭ fizika certeco, ĝi ne estas trompo.

Konsilo: La koncepto de "malbona tago" estas parto de ĉi tiu trompo. Vi vekigis matene kaj vi malkovras, ke vi estas sen kafo. De tie, vi erare rezonas, ke tio signifas, ke vi estos malbonhumora, malfrue por la laboro, do post la tuta tago en laboro, tial devos resti malfrue, do maltrafos vespermanĝon kun la familio, tial kaŭzos pli da frotado hejme, ktp. Ĉi tio estas nur vera se vi agas ĝin kvazaŭ ĝi estas vera.

Kaj kompreneble, kun jam malbona sinteno, vi retrorigardas la tagon, forbaras la bonon kaj ruliĝas en la malbona, nur por ke vi povu diri al vi mem, ke vi pravis ĉiam pri havi "malbona tago".

Ne lasu tion okazi.

[1] Mi bazas tiujn taksojn sur mia plej bona diveno ... tio ne estas intencita esti preciza studo pri infanforkapto, nur ilustraĵo de kiel probableco funkcias en la trompo.

22. Speciala Pledo

Priskribo: Aplikante normojn, principojn kaj/aŭ regulojn al aliaj homoj aŭ cirkonstancoj, dum igi sin aŭ certajn cirkonstancojn esceptitaj de la samaj kritikaj kriterioj, sen provizi adekvatan pravigon. Speciala petado ofte estas rezulto de fortaj emociaj kredoj, kiuj malhelpas racion.

Ekzemplo #1: Jes, mi ja opinias, ke ĉiuj ebriaj ŝoforoj devus iri en malliberejon, sed via honoro, li estas mia filo! Li estas bona knabo, kiu ĵus eraris!

Klarigo: La patrino en ĉi tiu ekzemplo aplikis la regulon, ke ĉiuj ebriaj ŝoforoj devas iri al malliberejo. Tamen, pro ŝia emocia alligiteco al sia filo, ŝi erare rezonas, ke li estu esceptigita de ĉi tiu regulo, ĉar "li estas bona knabo, kiu ĵus eraris", kio apenaŭ estus konsiderata adekvata pravigo por ekskludo de la regulo.

Ekzemplo numero 2: Superstiĉo estas kredo aŭ praktiko rezultiĝanta el nescio, timo de la nekonataĵo, fido je magio aŭ hazardo, aŭ malvera.

koncepto de kaŭzo -- krom se ĝi estas skribita en la Biblio racia fido. , tiam estas

Klarigo: Oni diris, ke onies superstiĉo estas alies kredo. La normo de superstiĉo estis difinita de la persono, kaj malobservita de la Biblio (atribuante Dion kaj demonojn kiel la kaŭzon de natura fenomeno). Sed dum la persono en la ekzemplo malakceptas ĉiujn aliajn sanktajn librojn kaj fontojn de superstiĉo uzante certajn kriteriojn, la libro de ilia elekto, la Biblio, estas esceptita de ĉi tiuj kriterioj.

Multaj nekatolikaj kristanoj ofendiĝas pro la superstiĉoj de la katolikoj, kiel pastroj, kiuj opinias, ke ili povas igi vinon laŭvortan sangon de Jesuo Kristo, tamen ne havas problemon kredi, ke verŝi akvon super la kapon, dum ili faras kelkajn kantadojn, "lavas". for" prapeko. Ĉi tio estas speciala petego.

Escepto: "Adekvata pravigo" estas subjektiva, kaj povas esti argumentita.

Konsileto: Se vi estas akuzata pri speciala pledo, prenu tempon por honeste pripensi ĉu la akuzo estas pravigita. Ĉi tio estas trompo, kiu estas facile rimarkebla kiam aliaj faras ĝin, tamen malfacile konstatebla kiam ni faras ĝin.

23. Strawman Falaĉo

Priskribo: Anstataŭigante la realan pozicion aŭ argumenton de persono per distordita, troigita aŭ misprezentita versio de la pozicio de la argumento.

Logika Formo:

Persono 1 asertas Y.

Persono 2 ripetas la aserton de persono 1 (en distordita maniero).

Persono 2 atakas la misformitan version de la aserto.

Tial, aserto Y estas malvera.

Ekzemplo #1: Ted: Biologia evoluo estas kaj teorio kaj fakto.

Edvino: Tio estas ridinda! Kiel vi povas esti absolute certa, ke ni evoluis el laĝeta ŝaŭmo!

Ted: Efektive tio estas kruda misprezento de mia aserto. Mi neniam asertis, ke ni evoluis el laĝeta ŝaŭmo. Kaj, male al matematiko kaj logiko, scienco baziĝas sur empiria indico kaj tial scienca fakto estas io, kio estas konfirmita ĝis tia grado, ke estus perverse reteni provizoran konsenton. La empiria indico por la fakto ke biologia evoluo okazas, falas en ĉi tiun kategorion.

Klarigo: Edvino nescie miskarakterigis la argumenton per a) supozante ke ni evoluis el laĝeta ŝaŭmo (kio ajn tio estas ĝuste), kaj b) supozante ke "fakto" signifas "certeco".

Ekzemplo #2: Zebedeo: Kio estas via opinio pri la kristana Dio?

Mike: Mi kredas neniujn diojn, inkluzive de la kristana.

Zebedeo: Do vi pensas, ke ni estas ĉi tie hazarde, kaj ĉio ĉi tiu dezajno en la naturo estas pura hazardo, kaj la universo ĵus kreis sin?

Mike: Vi ricevis ĉion tion de mi deklarante ke mi simple ne kredas je iuj dioj?

Klarigo: Mike faris unu aserton: ke li ne kredas je iuj dioj. El tio, ni povas dedukti kelkajn aferojn, kiel li ne estas teisto, li ne estas praktikanta kristano, katolika, judo, aŭ membro de iu alia religio kiu postulas la kredon je dio. Sed ni ne povas dedukti, ke li kredas, ke ni ĉiuj estas ĉi tie hazarde, la naturo estas hazardo, kaj la universo kreis sin. Mike eble havas nenan kredon pri ĉi tiuj aferoj. Eble li distingas inter "akcidento" kaj natura selektado, eble li opinias, ke la koncepto de dezajno estas io, kion ni modeligas laŭ la universo, kaj eble li havas iun detalan klarigon bazitan sur konata fiziko pri kiel la universo eble unue aperis. Ĉiaokaze, tio estis kruda miskarakterizado de la argumento de Mike.

Escepto: Foje, kontraŭulo eble ne volas ekspansiigi pri la implicoj de sia pozicio, do fari supozojn povus esti la nura maniero por igi la kontraŭulon atentigi, ke via interpreto ne estas preciza, tiam ili estos devigitaj klarigi. .

24. Malforta Analogio

(ankaŭ konata kiel: malbona analogio, falsa analogio, misa analogio, dubinda analogio, argumento de falsa simileco, falsa metaforo)

Priskribo: Kiam analogio estas uzata por pruvi aŭ kontraŭpruvi argumenton, sed la analogio estas tro malsimila por esti efika, tio estas, ĝi estas malsimila al la argumento pli ol ĝi estas kiel la argumento.

Logika Formo:

X estas kiel Y.

Y havas posedaĵon P.

Tial, X havas eĉ P. (sed X vere ne tro similas al Y)

Ekzemplo n-ro 1: Ne kredi je la laŭvorta resurekto de Jesuo ĉar la Biblio havas erarojn kaj kontraŭdirojn, estas kiel nei ke la Titanic subakviĝis ĉar ĉeestintoj ne konsentis ĉu la ŝipo rompiĝis en duono antaŭ aŭ post kiam ĝi subakviĝis.

Klarigo: Ĉi tio estas reala analogio uzata de, mi bedaŭras diri, unu el miaj plej ŝatataj kristanaj debatantoj (tiu, kiu kutime ŝajnas aprezi racion kaj logikon). Estas pluraj problemoj kun ĉi tiu analogio, inkluzive de: •La Titanic mallevita en lastatempa historio

•Ni scias fakte, ke la atestoj, kiujn ni havas, estas de okulaj atestantoj •Ni havas fizikajn pruvojn pri la subakviĝo Titanic.

Ekzemplo n-ro 2: Kiel vi povas rigardi ion tiel eleganta kiel rozo, kaj ne vidi, ke ĝi devas esti desegnita de

inteligenta dezajnisto? Tio estas kiel promeni sur la strando, trovi horloĝon, kaj ne rekoni, ke ĝi havas inteligentan dezajniston!

Klarigo: Rozo estas kiel horloĝo ĉar ambaŭ aspektas kvazaŭ ili estus desegnitaj. Rozo estas malsimila al horloĝo en miloj da manieroj inkluzive de: •rozo vivas, horloĝo ne estas •rozo estas gvidata de evolucio, horloĝo ne estas •rozo faras kopiojn de si kun vario en la DNA, horloĝo faras ne, ktp.

Escepto: Gravas noti, ke analogioj ne povas esti "misaj" aŭ "ĝustaj", kaj eĉ nomi ilin "bonaj" aŭ "malbonaj" ne estas tiel preciza kiel nomi ilin aŭ "malfortaj" aŭ "fortaj". La uzo de analogio estas argumento en si mem, kies forto estas tre subjektiva. Kio estas malforta por unu persono, estas forta por alia.

Konsilo: Analogioj estas tre utilaj, potencaj kaj konvinkaj manieroj komuniki ideojn. Uzu ilin -- nur fortigu ilin.

25. Dezira Penso (ankaŭ konata kiel: apelacii al konsekvencoj [formo de])

Priskribo: Kiam la deziro ke io estu vera estas uzata anstataŭ/aŭ kiel indico por la vereco de la aserto. Dezirema pensado, pli kiel kogna antaŭjuĝo ol logika misrezono, ankaŭ povas kaŭzi oni taksu indicon tre alimaniere surbaze de la dezirata rezulto.

Logika Formo:

Mi dezirus ke X estus vera.

Tial, ĝi estas vera.

Ekzemplo #1: Mi scias en mia koro, ke nia hejma teamo gajnos la Mondan Serion.

Klarigo: Ne, vi ne scias tion. Kaj kio diable estas, "koro de koroj" ĉiuokaze? Ĉi tio estas klasika dezira pensado -- voli la

hejma teamo por venki tiel ŝajngante ke ĝi estas/devas esti vera.

Ekzemplo #2: Mi kredas, ke kiam ni mortas, ni ĉiuj ricevas novajn, junajn, perfektajn korpojn, kaj ni pasigas eternecon kun tiuj, kiujn ni amas. Mi ne povas imagi la signifon de la vivo, se ĉio finiĝos kiam ni mortos!

Klarigo: La fakto ke oni ne ŝatas la ideon de simple ne ekzisti ne estas pruvo por la kredo. Krome, neniu ŝajnis ĝeni la eternecon, kiun ili ne ekzistis antaŭ ol ili naskiĝis.

Escepto: Kiam dezira penso estas esprimita kiel espero, deziro aŭ preĝo, kaj neniu kredo estas formita kiel rezulto, tiam ĝi ne estas trompo ĉar neniu rekta aŭ nereкта argumento estas farita.

Mi vere esperas, ke mi ne devas pasigi mian eternecon kun mia onklino Edna, kiu vere amis min, sed ŝi frenezigis min per sia konstanta babilado.

Konsilo: Deziri ke io estu vera estas potenca tekniko kiam kaj nur kiam, a) vi havas influon pri tio, kion vi volas esti vera, kaj b) vi agas por ke ĝi realiĝu -- ne nur deziras, ke ĝi estu vera. estu vera.

Appendix C: 36 Argumentoj por la Ekzisto de Dio: Apendico al 36
Argumentoj por la Ekzisto de Dio: Verko de Fikcio de Rebecca
Newberger Goldstein.

Vidu ankaŭ: Religion & Pseudoscience Resources: Elektita Bibliografio:
Skepticism & [Counter-Apologetics](#) kaj Religion & Pseudoscience
Resources: Pliaj Rimedoj: Skeptiko & [Counter-Apologetics](#) kaj [Appendix
B](#)

1. La Kosmologia Argumento
2. La Ontologia Argumento
3. La Argumento de Dezajno
 - A. La Klasika Teleologia Argumento B.
 - La Argumento de Nereduktebla Komplekseco
 - C. La Argumento de la Malriĉeco de Benignaj Mutacioj
 - D. La Argumento de la Origina Reproduktilo
4. La Argumento de la Praeksplodo
5. La Argumento de la Fine-Agordado de Fizikaj Konstantoj 6.
- La Argumento de la Beleco de Fizikaj Leĝoj 7. La
- Argumento de Kosmaj Koincidoj 8. La
- Argumento de Personaj Koincidoj 9. La
- Argumento de Responditaj Preĝoj 10. La
- Argumento de Mirinda Vivo 11. La
- Argumento de Mirakloj 12. La
- Argumento de la Malmola Problemo de Konscio 13. La
- Argumento de la Neprobabla Memo 14. La
- Argumento de Supervivo Post Morto 15. La
- Argumento de la Nepensebleco de Persona Neniigo 16. La
- Argumento de Morala Vero 17. La
- Argumento de Altruismo 18. La
- Argumento de Libera Volo 19. La
- Argumento de Persona Celo 20. La
- Argumento de la Netolerebleco de Sensignifeco 21. La
- Argumento de la Interkonsento de Homaro 22. La
- Argumento de la Interkonsento de Mistikuloj 23.
- La Argumento de Sanktaj Libroj 24.
- La Argumento de Perfekta Justeco 25.
- La Argumento de Suferado 26.
- La Argumento de la Supervivo de la Judoj

27. La Argumento de la Supren Kurbo de Historio 28. La Argumento de Prodigious Genius 29. La Argumento de Homa Scio pri Senfineco 30. La Argumento de Matematika Realeco 31. La Argumento de Decida Teorio (La Veto de Pascal) 32. La Argumento de Pragmatismo (Salto de Kredo de William James) 33. La Argumento de la Sennacia Racio 34. La Argumento de Sublimeco 35. La Argumento de la Inteligebleco de la Universo (Dio de Spinoza)

36. La Argumento el la Abundo de Argumentoj

1. La Kosmologia Argumento

1. Ĉio, kio ekzistas, devas havi kaŭzon.
2. La universo devas havi kaŭzon (de 1).
3. Nenio povas esti la kaŭzo de si mem.
4. La universo ne povas esti la kaŭzo de si mem (de 3).
5. Io ekster la universo devis kaŭzi la universon (de 2 kaj 4).
6. Dio estas la sola afero, kiu estas ekster la universo.
7. Dio kaŭzis la universon (de 5 kaj 6).
8. Dio ekzistas.

MANKO 1 ESTAS KRUDE METITA: Kiu kaŭzis Dion? La Kosmologia Argumento estas ĉefekzemplo de la Falaĉo de Pasado de Buck: alvoki Dion por solvi iun problemon, sed poste lasi nerispondita tiun saman problemon pri Dio mem. La propagandanto de La Kosmologia Argumento devas konfesi kontraŭdiron aŭ al sia unua kondiĉo - kaj diri ke, kvankam Dio ekzistas, li ne havas kialon - aŭ alie kontraŭdiron al sia tria kondiĉo - kaj diri ke Dio estas memkaŭza. De ajna maniero, la teisto diras ke liaj premisoj havas almenaŭ unu escepton, sed ne klarigas kial Dio devas esti la unika escepto, alie ol asertante sian unikan misteron (la Faleco de Uzado de Unu Mistero por Klarigi Alian). Post kiam vi akceptas esceptojn, vi povas demandi kial la universo mem, kiu ankaŭ estas unika, ne povas esti la escepto. La universo mem povas aŭ ekzisti sen kaŭzo, aŭ alie povas esti memkaŭzata. Ĉar la dolo devas halti ie, kial ne kun la universo?

MANKO 2: La nocio de "kaŭzo" tute ne estas klara, sed nia plej bona difino estas rilato kiu validas inter eventoj kiuj estas ligitaj per fizikaj leĝoj. Frapi la vazon de la tablo igis ĝin kraŝi al la planko; fumi tri pakajojn tage kaŭzis lian pulman kanceron. Apliki ĉi tiun koncepton al la universo mem estas misuzi la koncepton de kaŭzo, etendante ĝin en regnon en kiu ni ne havas ideon kiel uzi ĝin. Ĉi tiu linio de rezonado, bazita sur la nepravigeblaj postuloj, kiujn ni faras al la koncepto de kaŭzo, estis evoluigita fare de David Hume.

KOMENTO: La Kosmologia Argumento, kiel La Argumento el la Praeksplodo kaj La Argumento el la Inteligebleco de la Universo, estas esprimo de nia kosma konfuzo ĉe la demando, kial estas io prefere ol nenio? La forpasinta filozofo Sidney Morgenbesser havis klasikan respondon al ĉi tiu demando: "Kaj se estus nenio? Vi ankoraŭ plendus!"

2. La Ontologia Argumento

1. Nenio pli granda ol Dio povas esti konceptita (ĉi tio estas kondiĉita kiel parto de la difino de "Dio").
2. Pli granda estas ekzisti ol ne ekzisti.
3. Se ni konceptas Dion kiel ne ekzistantan, tiam ni povas koncepti ion pli grandan ol Dion (el 2).
4. Koncepti Dion kiel ne ekzisti estas ne koncepti Dion (de 1 kaj 3). 5.

Estas neimageble, ke Dio ne ekzistas (de 4).

6. Dio ekzistas.

Tiu argumento, unue prononcita fare de Saint Anselm (1033-1109), la Ĉefepiskopo de Canterbury, estas male al iu alia, daŭrigante sole sur la koncipa nivelo. Ĉiuj konsentas, ke la nura ekzisto de koncepto ne implicas, ke ekzistas ekzemploj de tiu koncepto; post ĉio, ni povas scii kio estas unikorno kaj samtempe diri, "Unikornoj ne ekzistas." La aserto de La Ontologia Argumento estas ke la koncepto de dio estas la unu escepto al tiu ĝeneraligo. La koncepto mem de Dio, kiam difinite ĝuste, implicas ke ekzistas io kiu kontentigas tiun koncepton. Kvankam plej multaj homoj suspektas, ke estas io malĝusta kun ĉi tiu argumento, ne estas tiel facile eltrovi kio ĝi estas.

MANKO: Estis Immanuel Kant kiu precizigis la trompon en La Ontologia Argumento - ĝi estas trakti "ekziston" kiel posedaĵon, kiel "esti dika" aŭ "havi dek fingrojn". La Ontologia Argumento dependas de iom da vortludo, supozante ke "ekzisto" estas nur alia posedaĵo, sed logike ĝi estas tute alia. Se vi vere povus trakti "ekziston" kiel nur parton de la difino de la koncepto de Dio, tiam vi same facile povus konstrui ĝin en la difinon de iu ajn alia koncepto. Ni povus, per la ondo de nia vorta magia vergo, difini trunikoron kiel "ĉevalo kiu (a) havas ununuran kornon sur sia kapo, kaj (b) ekzistas." Do, se vi pensas pri trunikorno, vi pensas pri io, kio devas, laŭdifine, ekzisti; tial, trunikornoj ekzistas. Ĉi tio estas klare absurda: ni povus uzi ĉi tiun rezonan linion por pruvi, ke ekzistas iu ajn elpensado de nia imago.

KOMENTO: Denove Sidney Morgenbesser proponis trafan rimarkon, en la formo de La Ontologia Argumento por la Neekzisto de Dio: Ekzisto estas tiel malbona afero, kiel Dio povus iri kaj fari ĝin?

3. La Argumento de Dezajno

A. La Klasika Teleologia Argumento

1. Kiam ajn estas aferoj, kiuj koheras nur pro celo aŭ funkcio (ekzemple, ĉiuj komplikaj partoj de horloĝo, kiuj permesas al ĝi konservi tempon), ni scias, ke ili havis dezajniston, kiu desegnis ilin kun la funkcio en menso; ili estas tro neverŝajnaj por esti ekestintaj per hazardaj fizikaj procezoj. (Uragano blovanta tra fervera vendejo ne povis kunveni horloĝon.)

2. Organoj de vivantoj, kiel la okulo kaj la koro, koheras nur pro tio, ke ili havas funkcion (ekzemple, la okulo havas korneon, lenson, retinon, irison, palpebrojn ktp, kiuj troviĝas en la sama organo nur ĉar kune ili ebligas al la besto vidi). 3.

Ĉi tiuj organoj devas havi dezajniston, kiu desegnis ilin kun ilia funkcio en menso: same kiel horloĝo implicas horloĝiston, okulo implicas okulfariston (de 1 kaj 2).

4. Ĉi tiuj aferoj ne havis homan desegniston.

5. Tial, ĉi tiuj aferoj devis havi ne-homan dezajniston (de 3 kaj 4).

6. Dio estas la nehoma dezajnisto (el 5).

7. Dio ekzistas.

MANKO: Darwin montris kiel la procezo de reproduktado povus kaŭzi la iluzion de dezajno sen la antaŭvido de fakta dizajnisto.

Replikantoj faras kopiojn de si mem, kiuj faras kopiojn de si mem, ktp, kaŭzante eksponenta nombro da posteuloj. En iu finhava medio, la reproduktiloj devas konkuri pri la energio kaj materialoj necesaj por reproduktado. Ĉar neniu kopioprocezo estas perfekta, eraroj eventuale ŝprucos, kaj ĉiu eraro kiu igas kopiilon reproduktiĝi pli efike ol ĝiaj konkurantoj rezultigos la superregon de tiu vico de kopiiloj en la populacio. Post multaj generacioj, la dominaj reproduktiloj ŝajnos estinti dizajnitaj por efika reproduktado, dum ĉio, kion ili faris, estas amasigi la kopiajn erarojn, kiuj en la pasinteco kondukis al efika reproduktado. La trompo en la argumento, do, estas Premiso 1 (kaj, kiel sekvo, Premiso 3, kiu dependas de ĝi): partoj de kompleksa objekto servanta kompleksan funkcion ne, fakte, postulas dezajniston. En la dudekunua jarcento, kreistoj provis revivigi la Teleologian Argumenton en tri formoj:

B. La Argumento de Nereduktebla Komplekseco

1. Evoluo havas neniun antaŭvidon, kaj ĉiu pliiga paŝo devas esti plibonigo super la antaŭa, permesante al la organismo pluvivi kaj reproduktiĝi pli bone ol siaj konkurantoj.

la En multaj kompleksaj organoj, la forigo aŭ modifo de iu 2. parto detruus funkciajn partojn. Ekzemploj estas la lenso kaj retino de la okulo, la molekula komponanto de sangokoaguliĝo, kaj la molekula motoro funkciiganta la flagelon de la ĉelo. Nomu ĉi tiujn organojn "neredukteble kompleksaj".

3. Tiuj ĉi organoj ne povus esti utilaj al la organismoj, kiuj posedis ilin en iuj pli simplaj formoj (de 2).

4. La teorio de natura selektado ne povas klarigi ĉi tiujn neredukteble kompleksajn sistemojn (de 1 kaj 3).

Natura selektado estas la sola eliro de la konkludoj de La 5.

Klasika Teleologia Argumento.

6. Dio ekzistas (de 4 kaj 5 kaj La Klasika Teleologia Argumento).

Ĉi tiu argumento ekzistas ekde la tempo de Charles Darwin, kaj liaj respondoj al ĝi daŭre validas.

MANKO 1: Por multaj organoj, Premiso 2 estas falsa. Okulo sen lenso ankoraŭ povas vidi, nur ne tiel bone kiel okulo kun lenso.

MANKO 2: Por multaj aliaj organoj, forigo de parto, aŭ aliaj ŝanĝoj, povas igi ĝin senutila por sia nuna funkcio, sed la organo povus estinti utila al la organismo por iu alia funkcio. Insektaj flugiloj, antaŭ ol ili estis sufiĉe grandaj por esti efikaj por flugo, estis utiligitaj kiel varmointerŝanĝpaneloj. Tio ankaŭ validas por la plej multaj el la molekularaj mekanismoj, kiel ekzemple la flagelmotoro, alvokita en The New Argument from Irreducible Complexity.

MANKO 3 (la Falaĉo de Argumentado de Nescio): Povas ekzisti biologiaj sistemoj por kiuj ni ankoraŭ ne scias kiel ili eble estis utilaj en pli simplaj versioj. Sed estas evidente multaj aferoj, kiujn ni ankoraŭ ne komprenas en molekula biologio, kaj, konsiderante la grandegan sukceson, kiun biologoj atingis klarigante tiom da ekzemploj de pliiga evoluo en aliaj biologiaj sistemoj, estas pli racie konkludi, ke ĉi tiuj interspacoj finfine estos. estu plenigita de la hodiaŭa progreso de biologio ol alvoki supernaturan desegniston nur por klarigi ĉi tiujn provizorajn enigmojn.

KOMENTO: Ĉi tiu lasta difekto povas esti vidita kiel unu aparta kazo de la pli ĝenerala, erara Argumento de Nescio:

1. Estas aferoj, kiujn ni ankoraŭ ne povas klarigi.
2. Tiuj aferoj devas esti atribuitaj al Dio.

MANKO: Premiso 1 estas evidente vera. Se ne ekzistus aferoj, kiujn ni ankoraŭ ne povus klarigi, tiam scienco estus kompleta, laboratorioj kaj observatorioj malŝtopus siajn komputilojn kaj konvertiĝus al plurdomoj, kaj ĉiuj fakoj de scienco estus konvertitaj al fakoj de la historio de scienco. Scienco estas nur en komerco ĉar estas aferoj, kiujn ni ankoraŭ ne klarigis. Do ni ne povas

konkludi el la ekzisto de aŭtentika, daŭranta scienco ke devas ekzisti Dio. Alivorte, Premiso 2 ne sekvas el Premiso 1.

C. La Argumento de la Malriĉeco de Benignaj Mutacioj

1. Evoluo estas funkciigita de hazardaj mutacioj kaj natura selektado. 2.

Organismoj estas kompleksaj, neverŝajnaj sistemoj, kaj laŭ la leĝoj de verŝajneco ĉiu ŝanĝo estas astronomie pli verŝajne esti por la malbona ol por la pli bona. 3.

La plimulto de mutacioj estus mortigaj por la organismo (de 2). 4.

La kvanto da tempo necesas por ĉiuj benignaj mutacioj necesaj por ke la kunigo de organo aperu hazarde estas absurde longa (de 3). 5.

Por ke evolucio funkcii, io ekster evolucio devis influi la procezon de mutacio, pliiĝante la nombron da benignaj (de 4).

6. Io ekster la mekanismo de biologia ŝanĝo—la Ĉefa Mutator—devas influi la procezon de mutacioj por ke evolucio funkcii (de 5). 7.

La nura unuo kiu estas kaj sufiĉe potenca kaj sufiĉe celkonscia por esti la Ĉefa Mutator estas Dio.

8. Dio ekzistas.

MANKO: Evoluo ne postulas infinitezime neverŝajnajn mutaciojn, kiel plene formita okulo aperanta ekstere de la bluo en ununura generacio, ĉar (a) mutacioj povas havi malgrandajn efikojn (histo kiu estas iomete pli travidebla, aŭ ĉeloj kiuj estas iomete pli sentemaj). al lumo), kaj mutacioj kontribuantaj al tiuj efikoj povas akumuliĝi dum tempo; (b) por iu sekse reproduktanta organismo, la necesaj mutacioj ne devas esti okazinta unu post alia en unuopa vico de posteuloj, sed povus aperi sendepende en miloj da apartaj organismoj, ĉiu mutacianta hazarde, kaj la necesaj kombinaĵoj povus veni. kune kiam la organismoj pariĝis kaj interŝanĝis genojn; (c) la vivo sur la Tero havis vastan tempon por amasigi la necesajn mutaciojn (preskaŭ kvar miliardojn da jaroj).

D. La Argumento de la Originala Replicator

Evoluo estas la procezo per kiu organismo evoluas

1. pli simplaj prauloj.
2. Evoluo per si mem ne povas klarigi kiel la origina prapatro—la unua vivanto—ekzistis (de 1).
3. La teorio de natura selektado povas trakti tiun problemon nur dirante, ke la unua vivanto evoluis el neviva materio (el 2).
- 4.

Tiu origina ne-vivanta materio (nomu ĝin la Origina Reproduktilo) devas esti kapabla je (a) mem-reproduktado, (b) generado de funkcia mekanismo el ĉirkaŭa materio por protekti sin kontraŭ disfalo, kaj (c) pluvivaj eta mutacioj al mem kiu tiam rezultos en iomete malsamaj reproduktiloj.

5. La Originala Replicator estas kompleksa (de 4).
- 6.

La Origina Replicator estas tro kompleksa por esti ekestinta de sole fizikaj procezoj (de 5 kaj La Klasika Teleologia Argumento). Ekzemple, DNA, kiu nuntempe portas la reproduktan dezajnon de organismoj, ne povas esti la Origina Reproduktilo, ĉar DNA-molekuloj postulas kompleksan sistemon de proteinoj resti stabila kaj reproduktiĝi, kaj ne povus esti de naturaj procezoj antaŭ ol kompleksa vivo ekzistis.

- 7.

Natura selektado ne povas klarigi la kompleksecon de la Originala Reproduktilo (de 3 kaj 6).

- 8.

La Origina Replicator havendaĵo estanta kreita prefere ol esti evoluinta (de 7 kaj La Klasika Teleologia Argumento).

9. Ĉio, kio estis kreita, postulas Kreinton.

10. Dio ekzistas.

MANKO 1: Premiso 6 deklaras ke reproduktilo, pro sia komplekseco, ne povas esti ekestinta de naturaj procezoj, do per natura selektado. Sed la matematikisto John von Neumann pruvis en la 1950-aj jaroj, ke estas teorie eble por simpla fizika sistemo fari precizajn kopiojn de si mem el ĉirkaŭaj materialoj. Ekde tiam, biologoj kaj kemiistoj identigis kelkajn nature okazantajn molekulojn kaj kristalojn kiuj povas reproduktiĝi laŭ manieroj kiuj povus konduki al natura selektado (aparte, kiuj permesas hazardajn variojn esti konservitaj en la kopioj). Post kiam molekulo reproduktiĝas, la procezo de natura selektado povas ekfunkciigi, kaj la reproduktilo povas akumuli materion kaj iĝi pli kompleksa, poste kondukante al antaŭuloj de la reproduktadsistemo uzita fare de vivantaj organismoj hodiaŭ.

MANKAPTO 2: Eĉ sen la verko de von Neumann (kiun ne ĉiuj akceptas kiel konkludan), konkludi la ekziston de Dio el nia ankoraŭ ne scianta kiel klarigi la Originan Reproduktilon estas fidi je La Argumento el Nescio.

4. La Argumento de la Praeksplodo

1. La Praeksplodo, laŭ la plej bona scienca opinio de nia tago, estis la komenco de la fizika universo, inkluzive de ne nur materio kaj energio, sed spaco kaj tempo kaj la leĝoj de fiziko.
2. La universo fariĝis ex nihilo (de 1).
3. Io ekster la universo, inkluzive ekster ĝia fizika leĝoj, devas esti alportinta la universon en ekziston (de 2).
4. Nur Dio povus ekzisti ekster la universo.
5. Dio devas esti kaŭzinta la ekziston de la universo (de 3 kaj 4).
6. Dio ekzistas.

La Praeksplodo estas bazita sur la observita vastiĝo de la universo, kun galaksioj rapidas for unu de la alia. La implico estas ke, se ni prizorgas la filmon de la universo malantaŭen de la nuntempo, la universo devas kontinue kontraktiĝi, la tutan vojon reen al ununura punkto. La teorio de la Praeksplodo estas ke la universo eksplodis en ekziston antaŭ proksimume dek kvar miliardoj da jaroj.

FALSO 1: Kosmologoj mem ne ĉiuj konsentas, ke la Praeksplodo estas "singularereco" - la subita apero de spaco, tempo kaj fizikaj leĝoj de neklarigebla nenieco. La Praeksplodo povas reprezenti la laŭleĝan aperon de nova universo el antaŭe ekzistanta. En tiu kazo, estus superflue alvoki Dion por klarigi la aperon de io el nenio.

FALKO 2: La Argumento de la Praeksplodo havas ĉiujn difektojn de La Kosmologia Argumento - ĝi pasas la domon de la mistero de la origino de la universo al la mistero de la origino de Dio, kaj ĝi etendas la nocion de "kaŭzo" eksteren. la domajno de eventoj kovritaj de naturaj leĝoj (ankaŭ konata kiel "la universo"), kie ĝi ne plu havas sencon.

1. Estas grandega nombro da fizike eblaj universoj.
2. Universo, kiu estus gastama al la aspekto de vivo, devas konformiĝi al iuj tre striktaj kondiĉoj. Ĉio de la masproporcioj de atomaj partikloj kaj la nombro da dimensioj de spaco ĝis la kosmologiaj parametroj kiuj regas la vastiĝon de la universo devas esti ĝuste por ke stabilaj galaksioj, sunsistemoj, planedoj kaj kompleksa vivo evoluu.
3. La procento de eblaj universoj kiuj subtenus vivon estas infinitezime malgranda (de 2).
4. Nia universo estas unu el tiuj infinitezime neverŝajnaj universoj.
5. Nia universo estis agordita por subteni vivon (de 3 kaj 4).
6. Estas Fine-Tuner (de 5). 7.
Nur Dio povus havi la potencon kaj la celon esti la Bela Agordilo.
8. Dio ekzistas.

Filozofoj kaj fizikistoj ofte parolas pri "la Antropa Principo", kiu venas en pluraj versioj, etikeditaj "malforta", "forta" kaj "tre forta". Ili ĉiuj argumentas ke ĉiu klarigo de la universo devas respondi pri la fakto ke ni homoj (aŭ iu kompleksa organismo kiu povus observi ĝian kondiĉon) ekzistas en ĝi. La Argumento de la Bela Agordado de Fizikaj Konstantoj respondas al la Tre Forta Antropa Principo. Ĝia rezulto estas, ke la rezulto de la universo estas. . . ni. La universo devas esti desegnita kun ni en menso.

FALSO 1: La unua premiso povas esti falsa. Multaj fizikistoj kaj kosmologoj, sekvante Einstein, esperas je unuigita "teorio de ĉio", kiu deduktus el ankoraŭ nekonataj fizikaj leĝoj, ke la fizikaj konstantoj de nia universo devis esti kiaj ili estas. En tiu kazo, nia estus la nura ebla universo. (Vidu ankaŭ La Argumenton de la Inteligebleco de la Universo, #35 malsupre.)

FALSO 2: Eĉ se ni akceptus la unuan premison, la transiro de 4 al 5 estas malvalida. Eble ni vivas en "multiverso" (termino kreita de William James), vasta pluropo (eble senfina) de paralelaj universoj kun malsamaj fizikaj konstantoj, ĉiuj el ili kunmetantaj unu realecon. Ni trovas nin, nesurprize (ĉar ni ĉi tie faras la observadon), en unu el la maloftaj universoj, kiuj ja subtenas la aspekton de stabila materio kaj kompleksa vivo, sed nenio devis havi.

estis fajnagordita. Aŭ eble ni vivas en "oscila universo", sinsekvo de universoj kun malsamaj fizikaj konstantoj, ĉiu kolapsante en punkton kaj poste eksplodante per nova granda eksplodo en novan universon kun malsamaj fizikaj konstantoj, unu sukcedante alian super senfina tempodaŭro. Denove, ni trovas nin, ne surprize, en unu el tiuj tempotranĉaĵoj en kiuj la universo ja havas fizikajn konstantojn kiuj subtenas stabilan materion kaj kompleksan vivon. Ĉi tiuj hipotezoj, kiuj ricevas multe da atento de nuntempaj kosmologoj, sufiĉas por nuligi la salton de 4 al 5.

6. La Argumento de la Beleco de Fizikaj Leĝoj

1. Sciencistoj uzas estetikajn principojn (simpleco, simetrio, eleganteco) por malkovri la leĝojn de la naturo.
2. Sciencistoj povus nur sukcese uzi estetikajn principojn se la leĝoj de la naturo estis interne kaj objektive belaj.
3. La naturaj leĝoj estas interne kaj objektive belaj (de 1 kaj 2).
4. Nur atenta estaĵo kun aprezo de beleco povus havi desegnis la leĝojn de la naturo.
5. Dio estas la sola estaĵo kun la potenco kaj celo desegni belaj leĝoj de la naturo.
6. Dio ekzistas.

MANKO 1: Ĉu ni decidus, ke klarigo estas bona ĉar ĝi estas bela, aŭ ĉu ni trovas klarigon bela ĉar ĝi donas bonan klarigon? Kiam ni diras, ke la leĝoj de la naturo estas belaj, tio, kion ni vere diras, estas ke la leĝoj de la naturo estas la leĝoj de la naturo, kaj tiel unuigas en eleganta klarigo vastan amason da ŝajne senrilataj kaj hazardaj fenomenoj. Ni trovus la naturajn leĝojn de iu ajn laŭleĝa universo belaj. Do, al kio ĉi tiu argumento resumas, estas la observado, ke ni vivas en laŭleĝa universo. Kaj kompreneble ĉiu universo, kiu povus subteni similajn al ni, devus esti laŭleĝa. Do ĉi tiu argumento estas alia versio de la Antropa Principo—ni vivas en la speco de universo kiu estas la nura speco de universo en kiu observantoj kiel ni povus vivi—kaj tiel estas submetita al la difektoj de Argumento #5.

MANKO 2: Se la leĝoj de la universo estas interne belaj, tiam postuli Dion kiu amas belecon, kaj kiu estas mistere kapabla je

krei elegantan universon (kaj supozeble ankaŭ senordan, kvankam liaj estetikaj gustoj igis lin ne), igas la universon kompleksa kaj nekomprenebla refoje. Ĉi tio neas la intuicion malantaŭ Premiso 3, ke la universo estas interne eleganta kaj komprenebla. (Vidu La Argumenton de la Inteligebleco de la Universo, #35 malsupre.)

7. La Argumento de Kosmaj Koincidoj

1. La universo enhavas multajn mirindajn koincidojn, kiel ke la diametro de la luno vidata de la tero estas la sama kiel la diametro de la suno vidata de la tero, tial ni povas havi spektakajn eklipsojn kiam la korono de la suno estas malkaŝita.
2. Koincidoj estas, laŭ difino, superforte neverŝajnaj.
3. La superforte neprobabla spitas ĉian statistikan klarigon. 4.
Ĉi tiuj koincidoj estas tiaj, ke ni plifortigas nian teruran aprezon por la beleco de la natura mondo.
5. Ĉi tiuj koincidoj devas esti desegnitaj por plifortigi nian teruran aprezon de la beleco de la natura mondo (de 3 kaj 4).
6. Nur estaĵo kun la povo realigi tiajn mirindajn koincidojn kaj la celon plifortigi nian teruran aprezon de la beleco de la natura mondo povus esti aranĝinta ĉi tiujn mirindajn kosmajn koincidojn.
7. Nur Dio povus esti la estulo kun tia potenco kaj tia celo.
8. Dio ekzistas.

MANKO 1: Premiso 3 ne sekvas el Premiso 2. La okazo de la tre neverŝajna povas esti statistike klarigita en du manieroj. Unu estas kiam ni havas tre grandan specimennon: unu-en-miliono evento tute ne estas neverŝajna se ekzistas miliono da ŝancoj por ke ĝi okazu. La alia estas, ke ekzistas grandega nombro da okazoj kiuj povus esti kalkulitaj kiel koincidoj, se ni ne specifigas ilin antaŭe sed nur rimarkas ilin post la fakto. (Povus ekzisti konstelacio kiu formas kvadraton ĉirkaŭ la luno; povus estinti kometo aperinta la 1-an de januaro 2000; povus estinti konstelacio en la formo de Stelo de Davido, ktp ktp ktp.) Kiam vi konsideras kiom da koincidoj estas eblaj, la fakto ke ni observas iun ajn koincidon (kiun ni rimarkas post la fakto) ne estas neverŝajna sed verŝajna.

Kaj ni ne forgesu la statistike neverŝajnajn koincidojn, kiuj kaŭzas ĥaŝon kaj suferon, prefere ol respekto kaj miro, ĉe homoj: la perfekta ŝtormo, la perfekta cunamo, la perfekta pesto, ktp.

FALSO 2: La derivaĵo de Premiso 5 de 3 kaj 4 estas nevalida: ekzemplo de la Projekcio-Falso, en kiu ni projekcias la funkciadon de nia menso sur la mondon, kaj supozas ke nia propra subjektiva reago estas la rezulto de iu kosma plano al kaŭzi tiun reagon. La homa cerbo vidas ŝablonojn en ĉiuj specoj de hazardaj agordoj: nubaj formacioj, konstelacioj, tefolioj, inkmakuloj. Tial ni tiom kapablas trovi supozeblajn koincidojn. Estas retroiri aferojn diri ke, en ĉiu kazo, en kiu ni vidas ŝablonon, iu intence metis tiun ŝablonon en la universon por ke ni vidu.

Flanke: Elstaraj inter la mirindaj koincidoj kiuj aperas en ĉi tiu argumento estas tiuj, kiuj rilatas al nombroj. Nombroj estas misteraj por ni, ĉar ili ne estas materiaj objektoj kiel ŝtonoj kaj tabloj, sed samtempe ili ŝajnas esti realaj estaĵoj, tiaj, kiujn ni ne povas elvoki per iuj ajn proprajoj, kiujn ni ŝatas, sed kiuj havas siajn proprajn necesajn trajtojn kaj rilatojn. , kaj tial devas iel ekzisti ekster ni (vidu The Argument from Human Knowledge of Infinity, #29, and The Argument from Mathematical Reality, #30, malsupre). Ni do verŝajne atribuos al ili magiajn potencojn. Kaj, pro la senfinco de nombroj kaj la sennombraj eblaj manieroj apliki ilin al la mondo, nepre okazos "misuraj koincidoj" (vidu Difehton 1). En la hebrea, la literoj ankaŭ estas nombroj, kio estigis la misteran arton de gematrio, ofte uzata por klarigi, konjekti kaj profeti pri la nesciebla.

8. La Argumento de Personaj Koincidoj

1. Homoj spertas mirindajn koincidojn en siaj vivoj (ekzemple, malnova amiko vokanta senprokraste ĝuste kiam vi pensas pri li, aŭ sonĝo pri iu okazaĵo kiu rezultas ĵus okazinta, aŭ maltrafi flugon kiu poste kraŝas) .
2. Nekazaj koincidoj ne povas esti klarigitaj per la leĝoj de probableco (pro tio ni nomas ilin nekazaj).
3. Ĉi tiuj strangaj koincidoj, neklarigeblaj per la leĝoj de probableco, malkaŝas signifon al niaj vivoj.

4. Nur estaĵo, kiu opinias niajn vivojn signifaj kaj kiu havas la potencon realigi ĉi tiujn koincidojn, povus aranĝi, ke ili okazu.
5. Nur Dio ambaŭ opinias niajn vivojn signifaj kaj havas la potencon efiki tiujn koincidojn.
6. Dio ekzistas.

MANKO 1: La dua kondiĉo suferas de la plej grava difekto de La Argumento de Kosmaj Koincidoj: granda nombro da spertoj, kune kun la granda nombro da ŝablonoj, kiujn ni nomus "koincidoj" post la fakto, faras strangajn koincidojn probablajn, ne neverŝajnajn.

FALSO 2: Psikologoj montris, ke homoj estas submetataj al iluzio nomata Konfirma Biaso. Kiam ili havas hipotezon (kiel ekzemple ke tagsonĝoj antaŭdiras la estontecon), ili vigle rimarkas ĉiujn okazojn kiuj konfirmas ĝin (la tempoj kiam ili pensas pri amiko kaj li vokas), kaj forgesas ĉiujn okazojn kiuj ne (la tempoj kiam ili pensas pri amiko kaj li ne vokas). Same, kiu inter ni memoras ĉiujn fojojn, kiam ni maltrafas aviadilon kaj ĝi ne frakasas? La grandega nombro da ne-okazaĵoj, kiujn ni travivas, ne faras impreson al ni; la malmultaj koincidoj faras.

MANKO 3: Estas plia forta psikologia antaŭjuĝo ĉe la laboro ĉi tie. Ĉiu el ni traktas sian propran vivon kun plej granda seriozeco.

Por ni ĉiuj, povas esti nenio pli signifa ol la vivoj, kiujn ni vivas. Kiel David Hume rimarkigis, la memo emas "disvastiĝi sur la mondon", projekciante sur objektiva realeco la psikologiajn supozojn kaj sintenojn kiuj estas tro konstantaj por esti rimarkitaj, kiuj ludas en la fono kiel bruo, kiun vi ne rimarkas. vi aŭdas ĝis ĝi ĉesas. Ĉi tiu formo de la Projekcia Falaĉo estas precipe potenca kiam temas pri la emocie streĉaj demandoj pri nia propra signifo.

9. La Argumento el Responditaj Preĝoj

1. Foje homoj preĝas al Dio por bonŝanco, kaj, kontraŭ grandegaj probablecoj, iliaj voko estas responditaj. (Ekzemple, gepatro preĝas por la vivo de sia mortanta infano, kaj la infano resaniĝas.)

2. La probableco, ke la utila evento okazos, estas ege malgravaj (de 1).
3. La probableco, ke la preĝo estus sekvita de reakiro pro pura hazardo, estas ekstreme malgrandaj (de 2).
4. La preĝo nur povus esti sekvita de la resaniĝo se Dio aŭskultis ĝin kaj realigis ĝin.
5. Dio ekzistas.

Ĉi tiu argumento similas al The Argument from Miracles, #11 malsupre, krom ke, anstataŭ la oficialaj mirakloj asertitaj de establita religio, ĝi rilatas al intimaj kaj personaj mirakloj.

MANKO 1: Premiso 3 estas ja vera. Tamen uzi ĝin por konkludi ke miraklo okazis (kaj respondita preĝo certe estas miraklo) estas subfosi ĝin. Estas nenio malpli probabla ol miraklo, ĉar ĝi konsistigas malobservon de natura leĝo (vidu La Argumenton el Mirakloj). Tial, estas pli racie konkludi, ke la konjunkcio de la preĝo kaj la reakiro estas koincido ol ke ĝi estas miraklo.

FALSO 2: La koincido de homo preĝado por ke la neverŝajna okazos kaj ĝia tiam okazanta estas, kompreneble, neverŝajna. Sed la difektoj en La Argumento el Kosmaj Koincidoj kaj La Argumento el Personaj Koincidoj validas ĉi tie: Konsiderante sufiĉe grandan specimennon de preĝoj (la nombro da fojoj kiam homoj vokas al Dio por helpi ilin kaj tiujn, kiujn ili amas estas tragike granda), la neverŝajna estas nepre okazos foje. Kaj, konsiderante la ekziston de Konfirma Biaso, ni rimarkos ĉi tiujn koincidojn, tamen malsukcesos rimarki kaj kalkuli la multe pli grandan nombron da neresponditaj preĝoj.

MANKO 3: Estas malkongruo en la morala rezonado malantaŭ ĉi tiu argumento. Ĝi petas, ke ni kreu je kompatema Dio, kiu kompatus pro la senesperaj petegoj de iuj inter ni—sed ne pro la same malesperaj petegoj de aliaj inter ni. Kune kun La Argumento el Mirinda Vivo, La Argumento el Perfekta Justeco kaj La Argumento el Sufero, ĝi ŝajnas esti apogita per kelkaj ĉeriz-elektitaj ekzemploj, sed fakte estas refutita per la multe pli granda nombro da kontraŭekzemploj kiujn ĝi ignoras: la preĝoj kiuj restas neresponditaj, la homoj kiuj ne vivas mirindajn vivojn. Kiam la vivo estas nia propra, aŭ

tiu de iu, kiun ni amas, ni estas precipe respondecaj al la Projekcia Falaĉo, kaj disvastigas nian personan signifon sur la mondo ĝenerale.

FALSO 4: Fidindaj kazoj de responditaj preĝoj ĉiam implikas kuracajn kondiĉojn, kiujn ni scias, povas spontane solvi sin per la resanigaj potencoj kaj imunsistemo de la korpo, kiel resaniĝo de kancero, aŭ komato aŭ lameco. Preĝoj, ke homo povas rekreskigi membron, aŭ ke infano povas esti revivigita el la mortintoj, ĉiam restas nerisponditaj. Ĉi tio asertas, ke supozeble responditaj preĝoj estas fakte nur la pli maloftaj kazoj de natura resaniĝo.

10. La Argumento el Mirinda Vivo

1. Kelkfoje homoj, kiuj estas perditaj en la vivo, trovas sian vojon.

2. Ĉi tiuj homoj ne povus scii la ĝustan vojon memstare. 3.

Ĉi tiuj homoj estis montritaj ĝuste de io aŭ iu alia ol ili mem (de 2).

4. Neniu persono montris al ili la vojon.

5. Nur Dio estas estulo, kiu ne estas homo kaj pri kiu zorgas ĉiu el ni sufiĉe por montri al ni la vojon.

6. Nur Dio povus helpi ĉi tiujn perditajn animojn (de 4 kaj 5).

7. Dio ekzistas.

FALSO 1: Premiso 2 ignoras la psikologian kompleksecon de homoj.

Homoj havas internajn rimedojn, sur kiuj ili tiras, ofte sen scii kiel ili faras ĝin aŭ eĉ ke ili faras ĝin.

Psikologoj montris, ke eventoj en niaj konsciaj vivoj—de lingvaj intuicioj pri kiuj frazoj sonas gramatike, ĝis moralaj intuicioj pri kio estus la ĝusta afero farendaĵo en morala dilemo— estas la finproduktoj de komplikaj mensaj manipuladoj pri kiuj ni ne konscias. Do ankaŭ decidoj kaj rezolucioj povas bobeli en konscion sen ke ni konscias pri la procezoj kiuj kondukis al ili. Ĉi tiuj epifanioj ŝajnas anonci sin al ni, kvazaŭ ili venis de ekstera gvidilo: alia ekzemplo de la Projekcia Falaĉo.

MANKO 2: La sama kiel Manko 3 en La Argumento de Responditaj Preĝoj #9 supre.

11. La Argumento el Mirakloj

1. Mirakloj estas eventoj, kiuj malobservas la leĝojn de la naturo.
2. Mirakloj povas esti klarigitaj nur per forto kiu havas la potencon suspendi la leĝojn de la naturo kun la celo konigi ĝian ĉeeston aŭ ŝanĝi la kurson de la homa historio (de 1).
3. Nur Dio havas la potencon kaj la celon fari miraklojn (de 2).
4. Ni havas amason da skribaj kaj parolaj raportoj pri mirakloj.
(Efektive, ĉiu grava religio estas fondita sur listo de mirakloj.)
5. Homa atesto estus senutila, se ĝi ne estus, en la plimulto de kazoj, verida.
6. La plej bona klarigo pri kial estas tiom da raportoj atestas pri la sama afero estas ke la raportoj estas veraj (de 5).
7. La plej bona klarigo por la multnombraj raportoj pri mirakloj estas ke mirakloj ja okazis (de 6).
8. Dio ekzistas (de 3 kaj 7).

MANKO 1: Certe estas vero, kiel Premiso 4 asertas, ke ni havas amason da raportoj pri mirakloj, kun ĉiu religio insistante pri tiuj kiuj establas ĝin sole kiel la veran religion. Sed la raportoj ne atestas pri la samaj eventoj; ĉiu mirakla listo pravigas unu religion koste de la aliaj. Vidu Mankon 2 en La Argumento el Sanktaj Libroj, #23, malsupre.

MANKO 2: La fatala difekto en The Argument from Miracles estis majstre elmontrita fare de David Hume en An Enquiry Concerning Human Understanding, ĉapitro 10, "On Miracles." Homa atesto povas ofte esti preciza, sed ĝi estas tre malproksima de neerara. Homoj iafoje eraras; homoj foje estas malhonestaj; homoj foje estas naivuloj — ja pli ol foje. Ĉar, por kredi, ke miraklo okazis, ni devas kredi ke natura leĝo estis malobservita (io por kio ni alie havas la maksimumon de empiria pruvo), kaj ni povas kredi ĝin nur surbaze de la vereco de homa atesto (kiu ni jam scias estas ofte malpreciza), tiam eĉ se ni scius nenion alian pri la evento, kaj ne havus apartan kialon por malfidi la atestanton, ni devus konkludi, ke estas pli verŝajne, ke la miraklo ne okazis, kaj

ke estas eraro en la atesto, ol ke la miraklo okazis. (Hume plifortigas sian argumenton, jam fortan, observante, ke religio kreas situaciojn, en kiuj ekzistas apartaj kialoj por malfidi la raportojn de atestantoj. "Sed se la spirito de la religio kuniĝas al la amo al miro, estas fino de la komuna prudento. .")

KOMENTO: La Argumento el Mirakloj kovras pli specifajn argumentojn, kiel La Argumento el Profetoj, La Argumentoj el Mesioj kaj La Argumento el Individuoj kun Miraklaj Povo.

12. La Argumento de la Malmola Problemo de Konscio

1. La Malmola Problemo de Konscio konsistas en nia malfacileco klarigi kial ĝi subjektive sentas kiel io funkcia cerbo. (Tio estas distingenda de la tielnomita Facila Problemo de Konscio, kio estas klarigi kial iuj cerbaj procezoj estas senkonsciaj kaj aliaj estas konsciaj.)
2. Konscio (en la malmola-problema senco) ne estas kompleksa fenomeno konstruita el pli simplaj; ĝi povas konsisti el neredukteblaj "krudaj sentoj" kiel vidi ruĝan aŭ gustumi salon.
3. Scienco klarigas kompleksajn fenomenojn reduktante ilin al pli simplaj, kaj reduktante ilin al ankoraŭ pli simplaj, ĝis la plej simplaj estas klarigitaj per la bazaj leĝoj de fiziko.
4. La bazaj leĝoj de fiziko priskribas la ecojn de la elementaj eroj de materio kaj energio, kiel kvarkoj kaj kvantoj, kiuj ne estas konsciaj.
5. Scienco ne povas derivi konscion reduktante ĝin al bazaj fizikaj leĝoj pri la elementaj eroj de materio kaj energio (de 2, 3, kaj 4).
6. Scienco neniam solvos la Malmolan Problemon de Konscio (de 3 kaj 5).
7. La klarigo por konscio devas kuŝi preter fizikaj leĝoj (de 6).
8. La konscio, kuŝanta ekster fizikaj leĝoj, devas mem esti nemateria (de 7).
9. Dio estas nemateria.
10. Konscio kaj Dio ambaŭ konsistas el la sama nemateria speco de esti (de 8 kaj 9).

11. Dio havas ne nur la rimedojn por doni al ni konscion, sed ankaŭ la motivon—nome, por permesi al ni ĝui bonan vivon, kaj ebligi, ke niaj elektoj kaŭzu aŭ malebligu suferon ĉe aliaj, tiel permesante moralecon. kaj signifo.
12. La konscio povas esti klarigita nur per postulado de tiu Dio enmetis en nin fajreran de la dia (de 7, 10 kaj 11).
13. Dio ekzistas.

FALSO 1: Premiso 3 estas dubinda. Scienco ofte montras ke propraj povas esti emerĝaj: ili ekestigas de kompleksaj interagoj de pli simplaj elementoj, eĉ se ili ne povas esti trovitaj en iu el la elementoj mem. (Akvo estas malseka, sed tio ne signifas, ke ĉiu H₂O-molekulo el kiu ĝi estas farita estas ankaŭ malseka.) Konsentite, ni ne havas teorion de neŭroscienco, kiu klarigas kiel la konscio aperas el ŝablonoj de neŭrala agado, sed por tiri teologiajn konkludojn el la nuntempe nekompleta stato de scienca scio devas fari la Falason de Argumentado de Nescio.

MANKO 2: Alternative, la teorio de panpsikismo postulas, ke konscio en malaltgrada formo, kio ofte estas nomita "prakonscio", estas eneca en materio. Niaj fizikaj teorioj, kun sia matematika metodaro, ankoraŭ ne povis kapti ĉi tiun aspekton de materio, sed tio povas esti nur limigo de niaj matematikaj fizikaj teorioj. Kelkaj fizikistoj hipotezis ke nuntempa malbonfarto pri la fundamentoj de kvantuma mekaniko ekestas ĉar fiziko ĉi tie alfrontas la internan konscion de materio, kiu ankoraŭ ne estis adekvate formaligita ene de fizikaj teorioj.

MANKO 3: Evidentiĝis, ke ĉiu mezurebla manifestiĝo de konscio, kiel nia kapablo priskribi tion, kion ni sentas, aŭ lasi niajn sentojn gvidi nian konduton (la "Facila Problemo" de konscio), estis, aŭ estos, klarigita en terminoj de neŭrala agado (tio estas, ĉiu penso, sento kaj intenco havas neŭralan korelacion). Nur la ekzisto de la konscio mem (la "Malmola Problemo") restas mistera. Sed eble la malmoleco de la Malmola Problemo diras pli pri tio, kion ni trovas malfacila—la limigoj de la cerboj de Homo sapiens kiam ĝi provas pensi science—ol pri la malmoleco de la problemo mem. Same kiel niaj cerboj ne permesas al ni bildigi kvar-

dimensiaj objektoj, eble niaj cerboj ne permesas al ni kompreni kiel subjektiva sperto ekestiĝas de kompleksa neŭrala agado.

FALSO 4: Premiso 12 estas tute neklara. Kiel alvoki la fajreron de la dio klarigas la ekziston de la konscio? Ĝi estas la Eraso de Uzado de Unu Mistero por Klarigi Alian.

KOMENTO: Premiso 11 ankaŭ estas dubinda, ĉar nia kapablo suferi estas multe pli ol tio, kion necesus por ebligi moralajn elektojn. Ĉi tio estos diskutita lige kun The Argument from Suffering, #25, malsupre.

13. La Argumento de la Neprobabla Memo

1. Mi ekzistas en mia tuta aparteco kaj eventualaĵo: ne kiel ĝenerala ekzemplo de personeco, ne kiel iu malnova membro de Homo sapiens, sed kiel tiu unika konscia estaĵo, kiun mi konas kiel mi.
2. Mi povas paŝi ekster mi mem kaj rigardi mian propran kontingenton aparteco kun miro.
3. Ĉi tiu miro malkaŝas, ke devas ekzisti io, kio klarigas kial, el ĉiuj apartaj aferoj, kiujn mi povus esti, mi estas nur ĉi tio— nome mi (de 1 kaj 2).
4. Nenio en la mondo povas klarigi kial mi estas nur ĉi tio, ĉar la leĝoj de la mondo estas ĝeneralaj: ili povas klarigi kial certaj aĵoj okazas, eĉ (ni supozu) kial homoj kun konsciaj cerboj estiĝas. Sed nenio en la mondo povas klarigi kial unu el tiuj homoj estu mi.
5. Nur io ekster la mondo, kiu zorgas pri mi, povas do klarigi kial mi estas nur ĉi tio (de 4).
6. Dio estas la sola ekster la mondo, kiu zorgas pri ĉiu kaj ĉiu el ni.
7. Dio ekzistas.

MANKO: Premiso 5 estas evidenta ekzemplo de la Falaĉo de Uzado de Unu Mistero por Klarigi Alian. Konsentite, ke la problemo konfuzigas la menson, sed svingi la manojn direkte al Dio ne estas solvo. Ĝi donas al ni nenian senton pri kiel Dio povas klarigi kial mi estas ĉi tiu afero kaj ne alia.

KOMENTO: Unudirekte ĉi tiu argumento rememorigas la Antropan Principon. Estas grandega nombro da homoj kiuj povus esti naskita. La propraj gepatroj sole povus esti naski vastan nombron da alternativoj al si mem. Konsentite, oni palpas por kialo, kial, kontraŭ ĉi tiuj teruraj probablecoj, oni mem naskiĝis. Sed eble ne estas kialo; ĝi ĵus okazis. Kiam vi faras ĉi tiun demandon, vi jam ekzistas en mondo en kiu vi naskiĝis. Alia analogio: La probableco, ke la telefonkompanio estus doninta al vi vian precizan numeron (se vi povus deziri ĝuste tiun nombron antaŭe) estas minuskulaj. Sed ĝi devis doni al vi iun nombron, do demandi post la fakto kial ĝi devus esti tiu nombro estas stulte. Same, la infano, kiun viaj gepatroj koncipis, devis esti iu. Nun, kiam vi naskiĝas, ne estas mistero, kial ĝi estu vi; vi estas tiu, kiu faras la demandon.

14. La Argumento de Survival After Death

1. Ekzistas empiria indico ke homoj pluvivas post morto: pacientoj kiuj platlinias dum medicinaj krizoj raportas sperton de flosado super siaj korpoj kaj vidado de rigardetoj de trairejo al alia mondo, kaj povas precize raportigi kio okazis ĉirkaŭ siaj korpoj dum ili estis mortaj. la mondo.
2. La konscio de homo povas postvivi post la morto de sia korpo (de 1).
3. Postvivo post morto implicas la ekziston de nemateria animo.
4. La nemateria animo ekzistas (de 2 kaj 3).
5. Se nemateria animo ekzistas, tiam Dio devas ekzisti (de Premiso 12 en La Argumento de la Malmola Problemo de Konscio).
6. Dio ekzistas.

MANKO: Premiso 5 estas vundebla al la samaj kritikoj kiuj estis ebenigitaj kontraŭ Premiso 12 en La Argumento de la Malmola Problemo de Konscio. Ekzisto post morto ne pli implicas la ekziston de Dio ol nia ekzisto antaŭ morto faras.

KOMENTO: Multaj, kompreneble, disputus Premison 1. La spertoj de homoj proksime de morto, kiel aŭroj kaj eksterkorpaj spertoj, povus esti halucinoj rezultantaj de oksigena senigo en la cerbo. Krome, miraklaj resurektoj post tuta cerba morto,

kaj precizaj raportoj pri konversacioj kaj eventoj kiuj okazis dum la cerbo ne funkciis, neniam estis science dokumentitaj, kaj estas neformalaj, brokantaĵoj ekzemploj de atesto de mirakloj. Ili estas tiel vundeblaj al la samaj difektoj indikitaj en *The Argument from Miracles*. Sed la argumento estas mortige misa eĉ se Premiso 1 estas koncedita.

15. La Argumento de la Nekonceptebla de Persona Neniigo

1. Mi ne povas koncepti mian propran neniigon: tuj kiam mi ekpensis pri kio estus ne ekzisti, mi pensas, kio implicas ke mi ekzistus (kiel en *Cogito ergo sum* de Kartezio), kio implicas ke mi ne estus. pripensu, kiel estas ne ekzisti.
2. Mia neniigo estas neimagebla (de 1).
3. Kio ne estas konceptebla, ne povas esti. 4.
Mi ne povas esti neniigita (de 2 kaj 3).
Mi postvivas post mia morto (de 4). La argumento nun daŭrigas kiel 5.
en *The Argument from Survival After Death*, nur anstataŭigante "mi" por "homoj", ĝis ni atingas: 6.
Dio ekzistas.

MANKO 1: Premiso 2 konfuzas psikologian neimageblecon kun logika neimageblo. La senco en kiu mi ne povas koncepti mian propran neniigon estas kiel la senco en kiu mi ne povas koncepti, ke tiuj, kiujn mi amas, povas perfidi min — fiasko de la imago, ne neebla stato de la aferoj. Tiel la Premiso 2 devus legi "Mia neniigo estas por mi neimagebla, kio estas fakto pri tio, kion mia cerbo povas koncepti, ne fakto pri kio ekzistas.

FALKO 2: Same kiel Manko 3 de La Argumento de la Supervivo de Morto.

KOMENTO: Kvankam logike malforta, ĉi tio estas inter la plej potencaj psikologiaj impulsoj por kredi je animo, kaj postvivo, kaj Dio. Vere estas malfacile—ne paroli pri malkuraĝigo—koncepti sin ne ekzisti!

16. La Argumento el Morala Vero

1. Ekzistas objektivaj moralaj veroj. (Sklaveco kaj torturo kaj genocido ne nur malŝatas al ni, sed fakte malĝustas.)
2. Tiuj objektivaj moralaj veroj ne baziĝas sur la maniero kiel la mondo estas sed, prefere, laŭ la maniero kiel la mondo devus esti. (Konsideru: se blankaj supremacistoj sukcesus, transprenante la mondon kaj forigante ĉiujn, kiuj ne plenumas siajn kriteriojn por esti ekzistindaj, ilia ideologio tamen estus morale malĝusta. Estus vere, en ĉi tiu abomena kontraŭfakta, ke la mondo ne devus esti tia, ke ili faris ĝin.)
3. La mondo mem—kiel ĝi estas, la leĝoj de scienco, kiuj klarigas kial ĝi estas tiel—ne povas klarigi kiel la mondo devus esti.
4. La nura maniero respondeci pri moralo estas ke Dio establis moralon (de 2 kaj 3).
5. Dio ekzistas.

MANKO 1: La plej grava difekto de ĉi tiu argumento estas rivelita en potenca argumento, kiun Platono famigis en la Euthyphro. Aludo al Dio tute ne helpas bazigi la objektivan veron de moralo. La demando estas, kial Dio elektis la moralajn regulojn, kiujn li faris? Ĉu li havis kialon pravigantan sian elekton, ke, ekzemple, doni almozon al la malriĉuloj estas bona, dum genocido estas malĝusta? Aŭ li havis bonan kialon aŭ li ne havis.

Se li faris, tiam liaj kialoj, kiaj ajn ili estas, povas provizi por ni la fundamenton por moralaj veroj, kaj Dio mem estas superflua. Kaj se li ne havus bonan kialon, tiam liaj elektoj estas arbitraj—li same facile povus iri la alian vojon, farante bonfaradon malbona kaj genocido bona—kaj ni havus neniun kialon preni liajn elektojn serioze. Laŭ la Euthyphro argumento, tiam, La Argumento de Morala Vero estas alia ekzemplo de la Falaĉo de Pasado de la Buck. La malfacila laboro de morala filozofio konsistas en bazigi moralon en iu versio de la Ora Regulo: ke mi ne povas esti engaĝita al miaj propraj interesoj gravas en maniero kiel via ne nur ĉar mi estas mi kaj vi ne estas.

MANKO 2: Premiso 4 estas malpruvita de la historio de religio, kiu montras, ke la Dio, de kiu homoj ĉerpas sian moralon (ekzemple, la Dio de la Biblio kaj la Korano) ne establis tion, kion ni nun

rekoni esti moralo entute. La Dio de la Malnova Testamento ordonis al homoj konservi sklavojn, mortigi iliajn malamikojn, ekzekuti blasfemantojn kaj samseksemulojn, kaj fari multajn aliajn abomenajn agojn. Kompreneble, nia interpreto pri kiuj aspektoj de biblia moralo serioze plialtiĝis kun la tempo, kaj ni legas la Biblion selekteme kaj ofte metafore. Sed tio estas nur la punkto: ni devas konsulti iujn normojn de moralo, kiuj ne venas de Dio, por juĝi kiujn aspektojn de la vorto de Dio preni laŭvorte kaj kiujn aspektojn ignori.

KOMENTO: Iuj pridubus la unuan premison, kaj rigardus ĝian aserton kiel mankon de ĉi tiu argumento. Sklaveco kaj torturo kaj genocido estas malĝustaj de niaj lumoj, ili argumentus, kaj konfliktas kun iuj valoroj, kiujn ni karaj, kiel libereco kaj feliĉo. Sed tiuj estas nur subjektivaj valoroj, kaj estas malklare diri ke deklaroj kiuj estas kongruaj kun tiuj valoroj estas objektivaj veraj en la sama maniero kiel matematikaj aŭ sciencaj deklaroj povas esti veraj. Sed la argumento estas mortige misa eĉ se Premiso 1 estas koncedita.

17. La Argumento el Altruismo

1. Homoj ofte agas altruisme—nome, kontraŭ siaj interesoj. Ili helpas aliajn, je kosto por si mem, pro empatio, justeco, dececo kaj integreco.
2. Natura selektado neniam povas favori veran altruismon, ĉar genoj por egoismo ĉiam superkonkuros genojn por altruismo (memoru ke altruismo, laŭdifine, postulas koston al la aktoro).
3. Nur forto aganta ekster natura selektado kaj intencante ke ni estu morala povus respondi pri nia kapablo agi altruisme (de 2).
4. Dio estas la sola forto ekster natura selektado, kiu povus intenci ni estu moralaj.
5. Dio certe enplantis la moralan instinkton en ni (de 3 kaj 4).
6. Dio ekzistas.

FALSO 1: Teorioj pri la evoluo de altruismo per natura selektado ekzistas de jardekoj kaj nun estas vaste subtenataj de multaj specoj de indico. Geno por esti bonkora al onies parencoj, eĉ se ĝi doloras la

persono faranta la favoron, povas esti favorata de evolucio, ĉar tiu geno estus helpanta kopion de si mem kiu estas dividita de la parenco. Kaj geno por doni grandan profiton al neparenco je kosto al si mem povas evolui, se la favoranto estas la profitanto de revenfavoro en pli posta tempo.

Ambaŭ partioj estas pli bone, longtempe, de la interŝanĝo de favoroj.

Kelkaj defendantoj de religio ne konsideras tiujn teoriojn kiel legitimajn klarigojn de altruismo, ĉar emo favori onies parencon, aŭ komerci favorojn, estas finfine nur formo de egoismo por onies genoj, prefere ol vera altruismo. Sed ĉi tio estas konfuzo de la origina fenomeno. Ni provas klarigi kial homoj foje estas altruismaj, ne kial genoj estas altruismaj. (Ni havas neniun kialon kredi, ke genoj iam estas altruismaj en la unua loko!) Ankaŭ, en specio kun lingvo—nome, homoj—engaĝitaj altruistoj evoluigas reputacion por esti altruismaj, kaj per tio gajnas pli da amikoj, aliancanoj kaj komercaj partneroj. . Tio povas okazigi elekton por vera, engaĝita, altruismo, ne nur la tit-forta interŝanĝo de favoroj.

FALSO 2: Ni evoluis pli altajn mensajn kapablojn, kiel mem-reflektado kaj logiko, kiuj ebligas al ni rezoni pri la mondo, persvadi aliajn homojn formi aliancojn kun ni, lerni de niaj eraroj kaj atingi aliajn raciajn atingojn. Tiuj samaj kapabloj, kiam ili estas perfektigitaj per debato, racio kaj scio, povas permesi al ni elpaŝi ekster ni mem, lerni pri la vidpunktoj de aliaj homoj, kaj agi en maniero kiel ni povas pravigi kiel maksimumigi ĉies bonfarton. Ni kapablas moralan rezonadon ĉar ni ĝenerale kapablas rezoni.

MANKO 3: En kelkaj versioj de La Argumento el Altruismo, Dio sukcesas igi homojn agi altruisme ĉar li promesas al ili dian rekompencan kaj minacas ilin per dia venĝo. Homoj kondutas altruisme por akiri rekompencan aŭ eviti punon en la venonta vivo. Ĉi tiu argumento estas memkontraŭdira. Ĝi celas klarigi kiel homoj agas sen konsidero de sia memintereso, sed tiam supozas ke povus ekzisti neniun motivo por agi altruisme krom memintereso.

18. La Argumento de Libera Volo

1. Havi liberan volon signifas havi la liberecon elekti niajn agojn, prefere ol havi ilin determinita de iu antaŭa kaŭzo.

2. Se ni ne havas liberan volon, tiam ni ne estas agentoj, ĉar tiam ni ne vere agas, sed, prefere, ni estas agataj . (Tial ni ne punas homojn pro nevolaj agoj—kiel ekzemple kasisto kiu donas monon al bankrabisto per armila forto, aŭ ŝoforo kiu vundas piediranton post difekta pneŭo eksplodas.)
3. Esti morala agento signifas esti morale respondeca pri kion oni faras.
4. Se ni ne povas esti morale respondecaj pri io ajn, kion ni faras, do la ideo mem de moralo estas senseca. 5.
La moralo ne estas senseca.
6. Ni havas liberan volon (de 2–5). 7.
Ni, kiel moralaj agentoj, ne estas submetitaj al la leĝoj de la naturo—aparte, la neŭralaj eventoj en genetike kaj ekologie determinita cerbo (de 1 kaj 6).
8. Nur estulo, kiu estas krom la leĝoj de la naturo kaj partoprenas en la morala sfero, povus klarigi, ke ni estas moralaj agentoj (el 7).
9. Nur Dio estas estulo, kiu estas aparte de la leĝoj de la naturo kaj partoprenas en la morala sfero.
10. Nur Dio povas klarigi nian moralan agentecon (de 8 kaj 9).
11. Dio ekzistas.

MANKO 1: Ĉi tiu argumento, por konduki al Dio, devas ignori la paradoksan Forkon de Libera Volo. Aŭ miaj agoj estas antaŭvideblaj (de miaj genoj, mia edukado, mia cerba stato, mia nuna situacio, ktp), aŭ ili ne estas. Se ili estas antaŭvideblaj, tiam ne ekzistas kialo por nei, ke ili estas kaŭzitaj, kaj ni ne havus liberan volon. Do, se ni volas esti liberaj, niaj agoj devas esti neantaŭvideblaj — alivorte, hazardaj. Sed se nia konduto estas hazarda, tiam en kia senco ĝi povas esti atribuebla al ni entute? Se vere estas hazarda evento, kiam mi donas al la malsanulo mian sidlokon en la metroo, tiam en kia senco estas mi, al kiu oni devas atribui tiun ĉi bonfaron? Se la ago ne estas kaŭzita de miaj psikologiaj statoj, kiuj mem estas kaŭzitaj de aliaj statoj, tiam kiamaniere ĝi estas vere mia ago? Kaj kion utilis insisti pri morala respondeco, se niaj elektoj estas hazardaj, kaj ne estas antaŭvideblaj de antaŭaj eventoj (kiel kreski en socio, kiu respondecas homojn)? Ĉi tio kondukas nin reen al la konkludo ke ni, kiel moralaj agentoj, devas esti partoj de la natura mondo - la neo mem de Premiso 7.

FALSO 2: Premiso 10 estas ekzemplo de la Eraso de Uzado de Unu Mistero por Klarigi Alian. Ĝi esprimas, prefere ol dispelas, la konfuzon, kiun ni sentas kiam alfrontite kun la Forko de Libera Volo. La paradokso tute ne estis klarigita enkondukante Dion en la analizon

KOMENTO: Libera volo estas ankoraŭ alia dilemo, kiu kondukas nin al la rando de nia homa komprenkapablo. La koncepto estas konfuziga, ĉar nia morala agentejo ŝajnas postuli kaj ke niaj agoj estu determinitaj, kaj ankaŭ ke ili ne estu determinitaj.

19. La Argumento de Persona Celo

1. Se ne estas celo por la vivo de homo, tiam la vivo de tiu homo estas sencela.
2. Homa vivo ne povas esti sencela.
3. Ĉiu homa vivo havas celon (de 1 kaj 2).
4. La celo de la vivo de ĉiu individua persono devas derivi de la ĝenerala celo de ekzisto.
5. Estas ĝenerala celo de ekzisto (de 3 kaj 4). 6.
Nur estulo, kiu komprenas la ĝeneralan celon de ekzisto, povus krei ĉiun homon laŭ la celo, kiun tiu persono intencas plenumi.
7. Nur Dio povis kompreni la ĝeneralan celon de la kreado.
8. Povas esti punkto al homa ekzisto nur se Dio ekzistas (de 6 kaj 7).
9. Dio ekzistas.

MANKO 1: La unua premiso baziĝas sur konfuzo inter la celo de ago kaj la celo de vivo. Estas homaj agadoj kiuj havas celojn—aŭ ne havas. Ni studas kun la celo eduki kaj subteni nin. Ni manĝas ĝuste kaj ekzercas por esti sanaj. Ni avertas infanojn ne akcepti veturojn kun fremduloj por konservi ilin sekuraj. Ni donacas al karitato kun la celo helpi malriĉulojn (kiel ni dezirus, ke iu helpu nin se ni estus malriĉaj). La nocio de la tuta vivo de persono servanta celon, super kaj preter la celo de ĉiuj elektoj de la persono, estas obskura.

Ĉu ĝi povus signifi la celo por kiu la persono naskiĝis? Tio implicas, ke iu celserĉanta agente decidis krei niajn vivojn por servi iun celon. Tiam kiu estas tiu celserĉa agente? Gepatroj

ofte celkonscie havi infanojn, sed ni ne volus vidi la dezirojn de gepatro kiel la celo de la vivo de la infano. Se la cel-serĉanta agente estas Dio, la argumento iĝas cirkla: ni havas sencon de la nocio de "la celo de vivo" kondiĉante ke la celo estas kio ajn Dio havis en menso kiam li kreis nin, sed tiam argumentas por la ekzisto de Dio ĉar li estas la sola kiu povus esti desegnita nin kun celo en menso.

MANKO 2: Premiso 2 deklaras ke homa vivo ne povas esti sencela. Sed kompreneble ĝi povus esti sencela en la senco signifita de ĉi tiu argumento: manko de celo en la grandioza skemo de aferoj. Tre bone povus esti, ke ne ekzistas grandioza skemo de aferoj ĉar ne ekzistas Grandioza Schemer. Supozante ke ekzistas grandioza skemo de aferoj, ĝi supozas ke ekzistas skemo, kies skemo ĝi estas, kiu cirkle supozas la konkludon.

KOMENTO: Gravus ne konfuzi la nocion "sencela" en Premiso 2 kun nocioj kiel "ne indas vivi" aŭ "foruzebla."

Tiaspecaj konfuzoj verŝajne donas al Premiso 2 sian allogon. Sed ni povas tre bone aserti, ke ĉiu homa vivo estas altvalora—vivas, ne estas foruzebla—sen aserti, ke ĉiu homa vivo havas celon en la ĝenerala skemo de la aferoj.

20. La Argumento de la Netolerebleco de Sensignifeco

1. Post miliono da jaroj, nenio, kio okazas nun, gravos.
2. Same, ĉio, kio okazas en ajna momento, ne gravas el la vidpunkto de tempo milionon da jaroj malproksima de ĝi en la estonteco.
3. Neniu momento en tempo povas asigni gravadon al iu alia punkto, ĉar ĉiu suferas de la sama problemo de ne gravado mem (de 2).
4. Estas netolerebla (aŭ neimagebla, aŭ neakceptebla) ke en miliono da jaroj nenio, kio okazas nun, gravos.
5. Kio okazos nun gravos post miliono da jaroj (de 4). 6. Nur el la vidpunkto de la eterneco gravas tio, kio okazas nun, eĉ post miliono da jaroj (de 3).
7. Nur Dio povas enloĝi la vidpunkton de eterneco.
8. Dio ekzistas.

MANKO: Premiso 4 estas kontraŭleĝa: ĝi estas de la formo "Ĉi tiu argumento devas esti ĝusta ĉar estas netolerebla, ke ĉi tiu argumento ne estas ĝusta." La argumento estas aŭ cirkla, aŭ ekzemplo de la Furio de Wishful Thinking. Eble ni ne gravos post miliono da jaroj, kaj estas nur nenio kion ni povas fari pri tio. Se tio estas la kazo, ni ne devus deklari ke ĝi estas netolerebla—ni nur devas vivi kun ĝi. Alia maniero dirition estas: ni devus preni nin serioze (kontenta pri tio, kion ni faras, kaj la mondon, kiun ni lasas al niaj infanoj kaj genepoj), sed ni ne devus preni nin tiel serioze, arogante postulante, ke ni devas gravi en miliono . jaroj.

21. La Argumento el la Interkonsento de la Homaro

1. Ĉiu kulturo en ĉiu epoko havis teismajn kredojn.
2. Kiam popoloj, vaste disigitaj per spaco kaj tempo, tenas similajn kredojn, la plej bona klarigo estas, ke tiuj kredoj estas veraj.
3. La plej bona klarigo por kial ĉiu kulturo havis teismajn kredojn estas ke tiuj kredoj estas veraj.
4. Dio ekzistas.

FALSO: Premiso 2 estas falsa. Vaste disigitaj homoj tre bone povus elpensi la samajn malverajn kredojn. Homa naturo estas universala, kaj tiel ĉi al universalaj iluzioj kaj mankoj de percepto, memoro, rezonado kaj objektiveco. Ankaŭ, multaj el la bezonoj kaj teruroj kaj dependecoj de la homa kondiĉo (kiel ekzemple la scio pri nia propra morteco, kaj la ĉeestanta deziro ne morti) estas universalaj. Niaj kredoj estiĝas ne nur de bone taksita rezonado, sed de dezira penso, mem-trompo, mem-pligrandigo, kredemo, falsaj memoroj, vidaj iluzioj kaj aliaj mensaj misfunkciadoj. Bone bazitaj kredoj povas esti la escepto prefere ol la regulo kiam ĝi venas al psikologie streĉaj kredoj, kiuj tendencas preteriri racian baziĝon kaj fontojn anstataŭe de neekzaminitaj emocioj. La eraro de argumentado ke se ideo estas universale tenita tiam ĝi devas esti vera estis etikedita fare de la antikvaj logikistoj konsentogentium.

22. La Argumento el la Interkonsento de Mistikuloj

1. Mistikuloj iras en specialan staton en kiu ili ŝajnas vidi aspektojn de realeco kiuj evitas ĉiutagan sperton.

2. Ni ne povas taksii la veron de iliaj spertoj de la vidpunkto de ĉiutaga sperto (de 1).
3. Estas unuanimeco inter mistikuloj pri tio, kion ili spertas. 4. Kiam estas unuanimeco inter observantoj pri tio, kion ili spertas, tiam, krom se ili ĉiuj estas trompitaj en la sama maniero, la plej bona klarigo por ilia unuanimeco estas ke iliaj spertoj estas veraj.
5. Ne estas kialo pensi, ke mistikuloj ĉiuj estas trompitaj sammaniere.
6. La plej bona klarigo por la unuanimeco de mistika sperto estas ke tio, kion mistikuloj perceptas, estas vera (de 4 kaj 5).
7. Mistikaj spertoj unuanime atestas la transcendan ĉeeston de Dio.
8. Dio ekzistas.

MANKO 1: Premiso 5 estas disputebla. Estas ja kialo pensi ke mistikuloj povus esti trompitaj en similaj manieroj. La universala homnatura kiu refutis La Argumenton de la Interkonsento de Homaro implicas ke la homa cerbo povas esti stimulita en nekutimaj manieroj kiuj kaŭzas ĝeneraligitajn (sed ne objektivajn) spertojn. La fakto ke ni povas stimuli la templojn de ne-mistikuloj kaj indukti misterajn travivaĵojn en ili estas indico ke mistikuloj povus esti trompitaj en similaj manieroj. Iuj drogoj ankaŭ povas stimuli sentojn de transcendeco, kiel pligrandiĝo de percepto preter la limoj de efeblico, fandado de la limoj de la memo, ĝoja ekspansio eksteren en ekziston kiu ŝajnas esti ĉio Unu, kun ĉio tiu Unueco prononcanta Jes . sur ni. Tiaj spertoj, kiuj, kiel William James notas, estas plej facile atingitaj per ebrio, estas samspecaj kiel la mistikulo: "La ebria konscio estas unu peco de la mistika konscio." Kompreneble, ni ne altigas la stuporon kaj iluziojn de ebrio, ĉar ni scias , kio kaŭzis ilin. La fakto ke la samaj efikoj povas venki homon kiam ni scias kio kaŭzis ilin (kaj do ne nomas la sperton "mistika") estas kialo por suspekti ke la kaŭzoj de mistikaj travivaĵoj ankaŭ kuŝas ene de la cerbo.

MANKO 2: La lukto por meti la nedibileblan enhavon de eksternormaj travivaĵoj en lingvon klinas la luktanton al antaŭekzistanta religia lingvo, kiu estas la sola lingvo al kiu la plimulto el ni estis elmontritaj, kiu interkovras kun la nekutima enhavo de ŝanĝita.

stato de konscio. Ĉi tiu observado dubas sur Premiso 7.
Vidu ankaŭ The Argument from Sublimity, #34, malsupre.

23. La Argumento el Sanktaj Libroj

1. Estas sanktaj libroj, kiuj malkaŝas la vorton de Dio.
2. La vorto de Dio estas nepre vera.
3. La vorto de Dio malkaŝas la ekziston de Dio.
4. Dio ekzistas.

MANKO 1: Ĉi tio estas cirkla argumento, se iam ekzistis. La unuaj tri premisoj ne povas esti konservitaj krom se oni memstare konas la konkludon mem pruvon-nome, ke Dio ekzistas.

MANKO 2: Rigardo al la religioj de la mondo montras, ke ekzistas multaj libroj kaj skribrulaĵoj kaj doktrinoj kaj revelacioj, kiuj ĉiuj pretendas malkaŝi la vorton de Dio. Sed ili estas reciproke malkongruaj. Ĉu mi devas kredi, ke Jesuo estas mia persona savanto? Aŭ ĉu mi kredu, ke Dio faris interligon kun la judoj postulante ĉiun judon observi la ordonojn de la Torao? Ĉu mi devus kredi, ke Mohamedo estis la lasta profeto de Alaho kaj ke Ali, la kuzo de la profeto kaj edzo de lia filino Fatima, devus estinti la unua kalifo, aŭ ke Mohamedo estis la lasta profeto de Alaho kaj ke Ali estis la kvara kaj lasta kalifo? Ĉu mi devus kredi, ke la resurektita profeto Moroni diktis la Libron de la Mormonoj al Joseph Smith? Aŭ ke Ahura Mazda, la bonintenca Kreinto, estas ĉe kosma milito kun la malbonvola Angra Mainyu? Kaj plu kaj plu ĝi iras. Nur la plej aroganta provincismo povus permesi al iu kredi, ke la sanktaj dokumentoj, kiuj hazarde estas sanktaj de la klano en kiu li naskiĝis, estas veraj, dum ĉiuj dokumentoj sanktigitaj de la klanoj en kiuj li ne naskiĝis estas malveraj.

24. La Argumento el Perfekta Justeco

1. Ĉi tiu mondo provizas multajn ekzemplojn de neperfekta justeco— malbonaj aferoj okazas al bonaj homoj, kaj bonaj aferoj okazas al malbonaj homoj.
2. Malobservas nian justecon, ke neperfekta justeco povas venki.
3. Devas ekzisti transcenda regno en kiu perfekta justeco regas (de 1 kaj 2).

4. Transcenda regno en kiu perfekta justeco regas postulas la Perfektan Juĝiston.
5. La Perfekta Juĝisto estas Dio.
6. Dio ekzistas.

MANKO: Ĉi tio estas bona ekzemplo de la Falaĉo de Dezira Penso. Niaj deziroj pri kiel la universo devus esti ne devas esti veraj; nur ĉar ni volas, ke estu iu sfero, en kiu validas perfekta justeco, ne signifas, ke ekzistas tia regno. Alivorte, ne estas maniero pasi de Premiso 2 al Premiso 3 sen la Falaĉo de Dezira Penso.

25. La Argumento de Sufero

1. Estas multe da sufero en ĉi tiu mondo. 2.
Sufero devas havi ian celon, alie ekzisto estus netolerebla.
3. Iu sufero (aŭ almenaŭ ĝia ebleco) postulas la homa morala agentejo: se homoj ne povus elekti malbonajn agojn, kiuj kaŭzas suferon, morala elekto ne ekzistus.
4. Kia ajn sufero ne povas esti klarigita kiel rezulto de homa morala agentejo ankaŭ devas havi ian celon (de 2 kaj 3).
5. Estas virtoj — toleremo, kuraĝo, kompatato ktp — kiuj povas disvolviĝi nur en ĉeesto de sufero. Ni povas nomi ilin "la virtoj de sufero".
6. Iu sufero havas la celon indukti la virtojn de sufero (de 5).
7. Eĉ konsiderante la premisojn 3 kaj 6, la kvanto de sufero en la mondo estas ankoraŭ grandega — multe pli ol tio, kio estas postulata por ke ni profitu el sufero.
8. Plie, iuj, kiuj suferas, neniam povas disvolvi la virtojn de sufero—infanoj, bestoj, tiuj, kiuj pereas en sia agonio.
9. Estas pli da sufero ol ni povas klarigi per referenco al la celoj, kiujn ni povas distingi (de 7 kaj 8).
10. Estas celoj por sufero, kiujn ni ne povas distingi (de 2 kaj 9).
11. Nur estulo kiu havas senton de celo preter nia povus havigi la celon de ĉiuj suferoj (de 10).
12. Nur Dio povus havi senton de celo preter la nia.

13. Dio ekzistas.

MANKO: Ĉi tiu argumento estas malĝoja, ĉar ĝi reliefigas la plej netolereblan trajton de nia mondo, la troon de sufero. La sufero en ĉi tiu mondo estas troa kaj en sia intenseco kaj sia disvastigo, ofte travivata de tiuj, kiuj neniam povas ion akiri el ĝi. Ĉi tio estas potenca argumento kontraŭ la ekzisto de kompata kaj potenca diaĵo. Ĝi estas nur la Falaĉo de Wishful Thinking, enkorpigita en Premiso 2, kiu povus igi nin supozi ke kio estas psikologie netolerebla ne povas esti la kazo.

26. La Argumento de la Supervivo de la Judoj

1. La judoj enkondukis la mondon al la ideo de la unu Dio, kun lia universala moralkodo.
 2. La postvivado de la judoj, vivantaj dum jarmiloj sen propra lando, kaj alfrontante amason da malamikoj, kiuj celis detruigi ne nur sian religion sed ĉiujn restaĵojn de la raso, estas historia neverŝajno.
 3. La judoj travivis kontraŭ vastaj malfacilaĵoj (de 2). 4.
Ne ekzistas natura klarigo por tiel neverŝajna evento kiel la postvivo de la judoj (de 3).
 5. La plej bona klarigo estas, ke ili havas ian transcendan celon ludi en homa destino (de 1 kaj 4).
 6. Nur Dio povus asigni transcendan destinon al la judoj.
7. Dio ekzistas.

MANKO: La fakto ke judoj, post la detruo de la Dua Templo fare de la romianoj, havis neniun landon propran, igis ĝin pli verŝajne, prefere ol malpli verŝajne, ke ili pluvivos kiel popolo. Se ili estus koncentritaj en unu lando, ili certe estus konkeritaj de unu el la grandaj imperioj de la historio, kiel okazis al aliaj malaperintaj triboj. Sed popolo disigita tra vasta diasporo estas pli rezistema, tial aliaj sennaciaj popoloj, kiel la parsioj kaj romaoj (ciganoj), ankaŭ pluvivis dum jarmiloj, ofte kontraŭ malgajaj malfacilaĵoj. Krome, la judoj instigis kulturajn trajtojn - kiel ekzemple legopovo, urba porvivaĵo, specialiĝo en mezaj okupoj, kaj ampleksa jura kodo por regi siajn internajn aferojn - kiuj donis al ili plu.

rezistemo kontraŭ la sortoŝanĝoj de historia ŝanĝo. La postvivado de la judoj, do, ne estas mirakla malprobableco.

KOMENTO: La persekutado de la judoj ne devas esti rigardata kiel parto de kosma morala dramo. La unika rolo kiun judismo ludis en disvastigado de monoteismo, plejparte tra la organoj de siaj du multe pli popularaj monoteismaj branĉoj, kristanismo kaj Islamo, testamentis al siaj anoj nekutiman kvanton de atento, plejparte negativa, de anoj de tiuj aliaj monoteismaj religioj.

27. La Argumento de la Supra Kurbo de Historio

1. Estas morala kurbo supren al homa historio (tiranioj falas; la malbona flanko perdas en gravaj militoj; demokratio, libereco kaj civitanrajtoj disvastiĝas).
2. La favorado de natura selektado de tiuj, kiuj plej kapablas konkuri pri resursoj kaj amikoj, testamentis al la homaro egoismajn kaj agresemajn trajtojn.
3. Lasita al siaj propraj aferoj, egoisma kaj agresema specio ne povus esti suprenirinta moralan kurbon dum la historio (de 2).
4. Nur Dio havas la potencon kaj la zorgon por ni kurbi la historion supren.
5. Dio ekzistas .

MANKO: Kvankam nia specio heredis trajtojn de egoismo kaj agresemo, ni ankaŭ heredis kapablojn por empatio, rezonado kaj lernado de sperto. Ni ankaŭ evoluigis lingvon, kaj per ĝi rimedon por transdoni la lecionojn, kiujn ni lernis el la historio. Kaj tiel la homaro malrapide rezonis sian vojon al pli larĝa kaj pli altnivela kompreno de moralo, kaj pli efikaj institucioj por konservi pacon. Ni faras moralan progreson kiel ni faras sciencan progreson, per rezonado, eksperimentado kaj la malakcepto de malsukcesaj alternativoj.

28. La Argumento de Prodigious Genius

1. Genio estas la plej alta nivelo de krea kapablo, la nivelo kiu, laŭdifine, spitas klarigon.

2. Genio ne okazas per naturaj psikologiaj procezoj (de 1).
3. La kaŭzo de genio devas kuŝi ekster naturaj psikologiaj procezoj (de 2).
4. La komprenoj de genio helpis en la akumula progreso de la homaro — scienca, teknologia, filozofia, morala, arta, societa, politika, spirita.
5. La kaŭzo de genio devas kaj kuŝi ekster naturaj psikologiaj procezoj kaj esti tia por zorgi pri la progreso de la homaro (de 3 kaj 4).
6. Nur Dio povus labori ekster naturaj psikologiaj procezoj kaj krei geniulojn por lumigi la vojon de la homaro.
7. Dio ekzistas.

MANKO 1: La psikologiaj trajtoj kiuj eniras homan plenumon, kiel ekzemple inteligenteco kaj persistemo, estas heredebaj. Laŭ la leĝoj de probableco, maloftaj individuoj heredos koncentritan dozon de tiuj genoj. Donita nutran kulturan kuntekston, ĉi tiuj individuoj iam ekzercos siajn potencojn por plenumi grandajn heroaĵojn. Tiuj estas la individuoj, kiujn ni nomas geniuloj. Ni eble ne sufiĉe scias pri genetiko, neŭroscienco kaj ekkono por klarigi precize kio faras Mozart aŭ Einstein, sed ekspluati ĉi tiun breĉon por argumenti por supernatura deveno estas ekzemplo de la Falaĉo de Argumentado de Nescio.

MANKO 2: Homa genio ne estas konstante aplikata al homa plibonigo. Konsideru amasdetruajn armilojn, komputilajn virusojn, la brile efikan retorikon de Hitler aŭ tiujn krimajn geniulojn (ekzemple elektronikajn ŝtelistojn), kiuj estas tiel ruzaj, ke ili evitas detekton.

29. La Argumento el Homa Scio pri Senfineco

1. Ni estas finiaj, kaj ĉio, per kio ni venas en fizikan kontakto estas finia.
2. Ni havas scion pri la malfinio, pruveble tiel en matematiko.
3. Ni ne povintus derivi ĉi tiun scion pri la malfinio de la finito, de io, kion ni estas kaj kun kiu kontaktas (de 1).

4. Nur io mem senfina povus esti enplantinta scion pri la senfina en ni (de 2 kaj 3).
5. Dio dezirus, ke ni havu scion pri la senfina, kaj pro la kogna plezuro, kiun ĝi havigas al ni, kaj ĉar ĝi permesas al ni ekkoni lin, kiu estas mem senfina.
6. Dio estas la sola ento, kiu ambaŭ estas senfina kaj povus havi intencon enplanti la scion pri la senfina en ni (de 4 kaj 5).
7. Dio ekzistas.

MANKO: Estas certaj komputilaj proceduroj regataj de tio, kion logikistoj nomas rekursiaj reguloj. Rekursiva regulo estas tiu kiu rilatas al si mem, kaj tial ĝi povas esti aplikita al sia propra eligo ad infinitum. Ekzemple, ni povas difini naturan nombron rekursie: 1 estas natura nombro, kaj se vi aldonas 1 al natura nombro, la rezulto estas natura nombro. Ni povas apliki ĉi tiun regulon nedifinitan nombron da fojoj kaj tiel generi senfinan serion de naturaj nombroj. Rekursaj reguloj permesas al finhava sistemo (aro de reguloj, komputilo, cerbo) rezoni pri senfineco de objektoj, refutante Premison 3.

KOMENTO: En 1931 la juna logikisto Kurt Gödel publikigis artikolon pruvantan La Teoremon de Nekompleteco (fakte estas du). Esence, kion Gödel pruvis, estas ke rekursiaj reguloj ne povas kapti ĉion el matematiko. Por iu matematika sistemo sufiĉe riĉa por esprimi aritmetikon, ni povas produkti veran proponon kiu estas esprimebla en tiu sistemo sed ne pruvebla ene de ĝi. Do kvankam la difekto diskutita supre sufiĉas por malvalidigi Premison 3, ĝi ne devus esti komprenita kiel sugestanta ke ĉiuj niaj matematikaj scio estas reduktebla al rekursiemaj reguloj.

30. La Argumento el Matematika Realo

1. Matematikaj veroj estas nepre veraj (ne ekzistas ebla mondo en kiu $2 + 2$ ne egalas al 4).
2. La veroj, kiuj priskribas nian fizikan mondon, estas empiriaj, postulante observajn pruvojn.
3. Veroj kiuj postulas empiriajn pruvojn ne estas necesaj veroj. (Ni postulas empiriajn pruvojn ĉar ekzistas eblaj mondoj

en kiu ĉi tiuj ne estas veroj, kaj ni devas provi ke nia ne estas tia mondo.)

4. La veroj de nia fizika mondo ne estas necesaj veroj (de 2 kaj 3).
5. La veroj de nia fizika mondo ne povas klarigi matematike veroj (de 1 kaj 3).
6. Matematikaj veroj ekzistas sur malsama ebena de ekzisto de fizikaj veroj (de 5).
7. Nur io, kio mem ekzistas sur alia ebena de ekzisto de la fiziko, povas klarigi matematikajn verojn (de 6).
8. Nur Dio povas klarigi la necesajn verojn de matematiko (el 7).
9. Dio ekzistas.

Matematiko estas derivita per pura racio - kion la filozofoj nomas apriora racio - kio signifas ke ĝi ne povas esti refutita per iuj empiriaj observoj. La fundamenta demando en la filozofio de matematiko estas, kiel matematiko povas esti vera sed ne empiria? Ĉu ĉar matematiko priskribas iun trans-empirian realecon—kiel matematikaj realistoj kredas—aŭ ĉu ĉar matematiko tute ne havas enhavon kaj estas pure formala ludo konsistanta el kondiĉitaj reguloj kaj iliaj sekvoj? La Argumento el Matematika Realeco supozas, en sia tria premiso, la pozicion de matematika realismo, kiu ne estas trompo en si mem; multaj matematikistoj kredas ĝin, kelkaj el ili argumentante ke ĝi sekvas el la nekompleteco-teoremoj de Gödel (vidu la Komenton en The Argument from Human Knowledge of Infinity, numero 29, supre). Ĉi tiu argumento tamen iras plu kaj provas dedukti la ekziston de Dio el la trans-empiria ekzisto de matematika realeco.

MANKO 1: Premiso 5 supozas, ke io ekster matematika realeco devas klarigi la ekziston de matematika realeco, sed ĉi tiu supozo estas neevidenta. Kaŝate ene de Premiso 5 estas la kaŝita kondiĉo: matematiko devas esti klarigita per referenco al nematematikaj veroj. Sed ĉi tiu kaŝita kondiĉo, kiam elmontrita, ŝajnas malklara. Se Dio povas esti memklarigebla, kial do la matematika realeco ne povas esti memklarigebla — precipe ĉar la veroj de matematiko estas, kiel tiu ĉi argumento asertas, nepre veraj?

FALSO 2: Matematika realo—se ĝi efektive ekzistas—estas, certe, mistera. Multaj homoj havas problemojn koncepti, kie loĝas matematikaj veroj, aŭ ĝuste al kio ili apartenas. Sed alvoki Dion ne dispelas ĉi tiun konfuzon; ĝi estas ekzemplo de la Falaĉo de Uzado de Unu Mistero por Klarigi Alian.

31. La Argumento de Decidteorio (La Veto de Paskalo)

1. Aŭ Dio ekzistas aŭ Dio ne ekzistas.
2. Homo povas aŭ kredi ke Dio ekzistas aŭ kredi ke Dio ne ekzistas (de 1).
3. Se Dio ekzistas kaj vi kredas, vi ricevas eternan savon.
4. Se Dio ekzistas kaj vi ne kredas, vi ricevas eternan kondamnon.
5. Se Dio ne ekzistas kaj vi kredas, vi estas trompita, malŝparis tempon en religia observado, kaj maltrafis dekadencajn ĝuojn.
6. Se Dio ne ekzistas kaj vi ne kredas, tiam vi evitis malveran kredon.
7. Vi havas multe pli por gajni per kredado je Dio ol ne kredante je Li, kaj multe pli por perdi per ne kredado je Dio ol kredante je Li (de, 3, 4, 5, kaj 6).
8. Estas pli racie kredi ke Dio ekzistas ol kredi ke li ne ekzistas (el 7).

	Dio Ekzistas	Dio ne ekzistas
Kredas	Eterna savo	Vi estis trompita, maltrafis iujn pekoj
Ne kredu	Eterna kondamno	Vi bone komprenis

Ĉi tiu nekutima argumento ne pravigas la konkludon, ke "Dio ekzistas". Prefere, ĝi argumentas ke estas racie kredi ke Dio ekzistas, ĉar ni ne scias ĉu li ekzistas.

FALSO 1: La opcio "kredi" en la Veto de Paskalo povas esti interpretita en du manieroj.

Unu estas, ke la vetanto vere devas kredi, profunde, ke Dio ekzistas; alivorte, ne sufiĉas elbuŝigi kredon, aŭ simple agi kvazaŭ Dio ekzistus. Laŭ ĉi tiu interpreto, Dio, se li ekzistas, povas rigardi en la animon de homo kaj distingi la realajn konvinkojn de la persono. Se jes, la speco de "kredo", kiun konsilas Pascal's Wager — pure pragmata strategio, elektita ĉar la atendataj profitoj superas la atendatajn kostojn — ne sufiĉus. Efektive, estas eĉ ne klare, ke tiu ĉi opcio estas kohera: se oni elektas kredi ion pro la sekvoj de tenado de tiu kredo, prefere ol esti vere konvinkita pri tio, ĉu ĝi vere estas kredo, aŭ nur malplena voto?

La alia interpreto estas, ke sufiĉas agi tiel, kiel tradiciaj kredantoj agas: preĝi, iru al diservoj, deklami la taŭgan kredon kaj trapasi la aliajn movojn de religio.

La problemo estas, ke Pascal's Wager ofertas neniun gvidon pri kiuj preĝoj, kiuj servoj, laŭ kiu kredo vivi. Diru, ke mi elektis kredi je la zoroastra kosma milito inter Ahura Mazda kaj Angra Mainyu por eviti la koleron de la unua, sed la vera fakto de la afero estas, ke Dio donis la Toraon al la judoj, kaj mi per tio invitas la koleron de la Eternulo. (aŭ inverse). Konsiderante ĉiujn aferojn, pri kiuj mi povus "kredi", mi estas en konstanta danĝero suferi la negativajn sekvojn de nekredemo kvankam mi elektas la opcion "kredo". La fakto ke Blaise Pascal deklaris sian veton kiel du severajn elektojn, metante la rezultojn en evidente kristanaj esprimoj - eterna savo kaj eterna damno - rivelas pli pri sia propra edukado ol ĝi faras pri la logiko de kredo. La veto simple kodas siajn apartajn "vivajn elektojn", por uzi la terminon de William James por la nuraj elektoj, kiuj ŝajnas eblaj al donita kredanto.

MANKO 2: La Veto de Paskalo supozas malgrandan, egoisman kaj venĝeman Dion, kiu punas ĉiun kiu ne kredas je li. Sed la grandaj monoteismaj religioj ĉiuj deklaras ke "kompato" estas unu el la esencaj trajtoj de Dio. Kompatema Dio certe havus ian komprenon pri kiel persono eble ne kredas je li (se la evidenteco por Dio estus evidenta, la fantazia rezonado de Pascal's Wager ne estus necesa), kaj do etendus kompaton al nekredanto. (Bertrand Russell, demandite kion li havus diri al Dio, se, malgraŭ sia rezonita ateismo, li mortus kaj alfrontus sian Kreinton, respondis: "Ho Sinjoro, kial

ĉu vi ne disponigis pli da pruvoj?") La nekredanto do havu nenion por zorgi —falsigi la negativan rekompenco en la malsupra maldekstra ĉelo de la matrico.

FALSO 3: La kalkuloj de atendata valoro en Pascal's Wager preterlasas decidan parton de la matematiko: la probabloj de ĉiu el la du kolumnoj, kiuj devas esti multobligitaj kun la rekompenco en ĉiu ĉelo por determini la atendatan valoron de ĉiu ĉelo. Se la probablo de la ekzisto de Dio (konfirmita per aliaj rimedoj) estas infinitezima, tiam eĉ se la kosto de ne kredi je li estas alta, la ĝenerala atendo eble ne indas elekti la vicon "kredi" (finfine, ni prenas multajn aliaj riskoj en la vivo kun severaj eblaj kostoj sed malaltaj verŝajnecoj, kiel ekzemple suriri aviadilon). Oni povas vidi kiel tio nuligas la Veton de Paskalo konsiderante similajn vetojn. Diru, ke mi diris al vi, ke fajro spiranta drako translokiĝis en la sekvan loĝejon, kaj ke krom se vi ne metos por li bovlon da marshmallows ĉiunokte, li devigos sian vojon en vian loĝejon kaj rostos vin al krispa. Laŭ la Veto de Paskalo, vi devus forlasi la marshmallows. Kompreneble vi ne faras, kvankam vi prenas teruran riskon elektante ne kredi je la drako, ĉar vi ne atribuas sufiĉe altan probablecon al la ekzisto de la drako por pravigi eĉ la malgrandan ĝenon.

32. La Argumento de Pragmatismo (Salto de Kredo de William James)

1. La sekvoj por la kredvivo de la kredanto devus esti konsideritaj kiel parto de la indico por la vero de la kredo (ekzakte kiel la efikeco de scienca teorio en siaj praktikaj aplikoj estas konsiderita indico por la vero de la teorio).
Nomu ĉi tion la pragmata indico por la kredo.
2. Certaj kredoj efektivas ŝanĝon al pli bona en la vivo de la kredanto — la necesa kondiĉo estas, ke ili estas kreditaj.
3. La kredo je Dio estas kredo, kiu efektivas ŝanĝon por pli bone en la vivo de homo.
4. Se oni provas decidi ĉu aŭ ne kredi je Dio surbaze de la disponebla evidenteco, oni neniam ricevos la ŝancon taksati la pragmatan pruvon por la utilaj sekvoj de kredado je Dio (de 2 kaj 3).

5. Oni devas fari "la salton de fido" (la termino estas de Jakobo) kaj kredi je Dio, kaj nur tiam taksu la pruvojn (el 1 kaj 4). Ĉi tiu argumento legeblas el la klasika eseo de William James "La Volo Kredi". La unua premiso, kiel ĉi tie prezentita, estas iom malpli radikala ol la pragmata difino de la vero de Jakobo, laŭ kiu propono estas vera, se kredi ke ĝi estas vera havas akumulan profitan efikon sur la vivo de la kredanto. La pragmata difino de vero havas severajn problemojn, inkluzive de ebla nekoherco: en taksado de la efikoj de la kredo sur la kredanto, ni devas scii la veron pri kio tiuj efikoj estas, kio devigas nin refali sur la malmoderna nocio de vero. . Por fari la plej bonan kazon por The Argument from Pragmatism, tial, la unua premiso estas interpretota kiel asertado nur ke la pragmataj sekvoj de kredo estas signifa fonto de indico en konstato de la vero, ne ke ili povas fakte esti egaligitaj kun la vero. .

MANKO 1: Kion ekzakte signifas realigi "ŝanĝon por pliboniĝo en la vivo de la kredanto"? Por antaŭmilita sudulo, estis pli gajneblaj en kredado ke sklaveco estis morale alleblas ol en kredado ĝin abomena. Ofte ne pagas esti ikonoklasto aŭ revolucia pensulo, kiom ajn pli veraj viaj ideoj estas ol la ideoj kontraŭstarantaj vin. Ne plibonigis la vivon de Galileo kredi ke la tero moviĝas ĉirkaŭ la suno prefere ol ke la suno kaj la ĉielo turniĝas ĉirkaŭ la tero. (Kompreneble, vi povus diri, ke ĉiam estas interne pli bone kredi ion veran prefere ol ion malvera, sed tiam vi nur uzas la lingvon de pragmatismo por maski nepragmatan noción de vero.

MANKO 2: La Argumento de Pragmatismo implicas ekstreman relativismon koncerne la veron, ĉar la efikoj de kredo malsamas por malsamaj kredantoj. Malsaĝa, impulsema drinkulo eble devos kredi je primitiva venĝa Dio, kiu sendos lin al infero se li ne restos for de barĉambraj bataloj, dum kontempla mensĉ povas esti pli bona kun abstrakta deisma ĉeesto kiu kompletigas sian plej profundan ekzistecan mondrigardon. . Sed aŭ ekzistas venĝema Dio, kiu sendas pekulojn al infero aŭ ne ekzistas. Se oni permesas al pragmataj sekvoj determini veron, tiam vero fariĝas relativa al la kredanto, kio estas nekohera.

MANKO 3: Kial ni nur pripensu la pragmatajn efikojn sur la vivo de la kredanto ? Kio pri la efikoj al ĉiuj aliaj? La historio de religia maltoleremo, kiel ekzemple inkvizicioj, fatvoj kaj suicidbombistoj, sugestas, ke la efikoj al la vivo de unu persono de la kredado de alia persono je Dio povas esti sufiĉe malbonaj.

MANKO 4: La Argumento el Pragmatismo suferas pro la unua difekto de La Argumento el Decida Teorio (#31, supre)—nome, la supozo, ke la kredo je Dio estas kiel krano, kiun oni povas ŝalti kaj malŝalti laŭ la bezono. Se mi faras la salton de kredo por taksii la pragmatajn sekvojn de kredo, tiam, se tiuj sekvoj ne estas tiel bonaj, ĉu mi povas resalti al nekredemo? Ĉu fidosalto ne estas unudirekta manovro? "La volo kredi" estas oksimoron: kredoj estas devigitaj al homo (ideale, per logiko kaj evidenteco); ili ne estas elektitaj pro siaj sekvoj.

33. La Argumento de la Senracia Racio

1. Nia kredo je racio ne povas esti pravigita per racio, ĉar tio estus cirkla.
2. Nia kredo je racio devas esti akceptita sur fido (de 1).
3. Ĉiufoje kiam ni ekzercas racion, ni ekzercas fidon (de 2).
4. Kredo provizas bonajn raciajn bazojn por kredoj (ĉar ĝi estas, finfine, necesa eĉ por la kredo je racio—de 3).
5. Ni estas pravigitaj uzi kredon por iu ajn kredo, kiu estas tiel grava por niaj vivoj, ke ne kredi ĝin igus nin nekoheraj (de 4).
6. Ni ne povas eviti fidon al Dio se ni volas vivi koherajn moralajn kaj celkonsciajn vivojn.
7. Ni estas pravigitaj kredi, ke Dio ekzistas (de 5 kaj 6).
8. Dio ekzistas.

La racio estas fakultato de pensado, la fakultato mem doni bazojn por niaj kredoj. Pravigi racion estus provi doni bazojn por la kredo: "Ni devus akcepti la konkludojn de solidaj argumentoj." Ni diru, ke ni produktas solidan argumenton por la konkludo, ke "ni devas akcepti la konkludojn de solidaj argumentoj." Kiel ni povus legitime akcepti la konkludon de tiu solida argumento sen sendepende koni la konkludon? Ĉiu provo pravigi la proponojn mem, kiujn ni devas uzi por pravigi proponojn, alterigos nin en cirkulecon.

MANKO 1: Ĉi tiu argumento provas ĝeneraligi la nekapablon de racio pravigi sin al abdiko de racio kiam temas pri pravigo de la ekzisto de Dio. Sed la malkapablo de racio pravigi racion estas unika kazo en epistemologio, ne ilustraĵo de manko de racio kiu povas esti ĝeneraligita al iu alia speco de kredo - kaj certe ne kredo je la ekzisto de iu unuo kun specifaj trajtoj kiel ekzemple. kreante la mondon aŭ difinante moralon. Efektive, oni povus argumenti, ke la provo pravigi racion per racio ne estas cirkla, sed, prefere, nenecesa.

Oni jam estas, kaj ĉiam estos, engaĝita al racio per la procezo mem, pri kiu oni jam okupiĝas, nome, rezonado. La kialo estas nenegocebla; ĉiuj flankoj koncedas ĝin. Ĝi ne bezonas pravigon, ĉar ĝi estas pravigo. Kredo je Dio tute ne estas tia.

MANKO 2: Se oni vere prenis la senracion de racio kiel permesilon kredi aferojn per fido, al kiuj do oni devas kredi? Se ĝi estas permeso kredi je ununura Dio, kiu donis sian filon por niaj pekoj, kial ne estas same licenco kredi je Zeŭso kaj ĉiuj aliaj grekaj dioj, aŭ la tri ĉefaj dioj de hinduismo, aŭ la Anĝelo Moroni?

Por tio, kial ne Patro Kristnasko kaj la Dentofeo? Se oni diras, ke ekzistas bonaj kialoj por akcepti iujn estaĵojn pri kredo, dum oni malakceptas aliajn, tiam oni diras, ke finfine racio, ne fido, oni devas alvoki por pravigi kredon.

MANKO 3: Premiso 6, kiu asertas, ke kredo je Dio estas necesa por havi celon en sia vivo, aŭ por esti morala, jam estis defiita en la diskutoj de La Argumento de Morala Vero (#16, supre) kaj La Argumento de Persona Celo (numero 19, supre).

34. La Argumento el Sublimeco

1. Estas spertoj, kiuj estas fenestroj al la tuteco de la ekzistado—ĝia grandiozececo, beleco, simetrio, harmonio, unueco, eĉ ĝia boneco.
2. Ni ekvidas benignan transcendecon en ĉi tiuj momentoj. 3.
Nur Dio povus havigi al ni ekvidon de bonkora transcendeco.
4. Dio ekzistas.

MANKO: Sperto de sublimeco estas estetika sperto.

Estetika sperto ja povas esti intensa kaj feliĉa, absorbante nian atenton tiel tute, samtempe ekscitante nian plezuron, ke ŝajnas levi nin ĝuste el nia ĉirkaŭaĵo. Estetikaj spertoj varias en sia forto, kaj kiam ili estas superfortaj, ni palpas por terminoj kiel "transcendeco" por priskribi la superforton. Tamen, malgraŭ ĉio, estetikaj spertoj daŭre estas respondoj de la cerbo, kiel ni vidas el la fakto ke konsumado de distraj drogoj povas alporti eĉ pli intensajn travivaĵojn de transcendeco. Kaj la apartaj ellasiloj por naturaj estetikaj spertoj estas facile klarigeblaj de la evoluaj premoj kiuj formis la perceptajn sistemojn de homoj. Okulo por vastaj vidoj, dramecaj ĉieloj, korpoj de akvo, grandaj bestoj, florantaj kaj fruktplantoj, kaj fortaj geometriaj padronoj kun ripeto kaj simetrio estis necesa por orienti atenton al aspektoj de la medio kiuj estis aferoj de vivo kaj morto por la specio kiel ĝi evoluis en sia natura medio. La identigo de feliĉe estetika travivaĵo kun rigardeto en benignan transcendecon estas ekzemplo de la Projekcio-Falso, dramecaj pruvoj de nia disvastigo de ni mem sur la mondon. Ĉi tio estas plej evidenta kiam la sperto estas karnigita en la religiajn terminojn, kiuj plej nature venas al la aparta kredanto, kiel frosta akvofalo vidata de kristano kiel indico por la kristana Triunuo.

35. La Argumento de la Inteligebleco de la Universo (Dio de Spinoza)

1. Ĉiuj faktoj devas havi klarigojn.
2. La fakto, ke entute ekzistas universo—kaj ke ĝi estas ĉi tiu universo, kun nur tiuj ĉi naturaj leĝoj—havas klarigon (el 1).
3. Devas, principe, ekzisti Teorio de Ĉio, kiu klarigas kial ĝuste ĉi tiu universo, kun ĉi tiuj naturaj leĝoj, ekzistas. (De 2.
Notu, ke tio ne devus esti interpretita kiel postulante ke ni havu la kapablon elpensi Teorio de Ĉio; ĝi povas eskapi la kognajn kapablojn, kiujn ni havas.)
4. Se la Teorio de Ĉio klarigas ĉion, ĝi klarigas kial ĝi estas la Teorio de Ĉio.
5. La nura maniero kiel la Teorio de Ĉio povus klarigi kial ĝi estas la Teorio de Ĉio estas se ĝi mem estas nepre vera (te vera en ĉiuj eblaj mondoj).

6. La Teorio de Ĉio estas nepre vera (de 4 kaj 5). 7.

La universo, komprenata laŭ la Teorio de Ĉio, ekzistas nepre kaj klarigas sin (de 6).

8. Tio, kio ekzistas nepre kaj klarigas sin, estas Dio (difino de "Dio").

9. La universo estas Dio (de 7 kaj 8).

10. Dio ekzistas.

Kiam ajn Einstein estis demandita ĉu li kredas je dio, li respondis ke li kredas je "la Dio de Spinoza". Ĉi tiu argumento prezentas la Dion de Spinoza. Ĝi estas unu el la plej elegantaj kaj subtilaj argumentoj por la ekzisto de Dio, montrante kie oni finas, se oni rigore evitas la Falason de Alvoko de Unu Mistero por Klarigi alian: oni finas kun la universo kaj nenio krom la universo, kiu mem provizas ĉiujn la respondojn al ĉiuj demandoj, kiujn oni povas starigi pri ĝi. Grava problemo de la argumento, tamen, krom la malsupre pritrakitaj mankoj, estas, ke tute ne estas klare, ke estas Dio, kies ekzisto estas pruvata. La konkludo de Spinoza estas, ke la universo, kiu mem provizas ĉiujn respondojn pri si, simple estas Dio. Eble la konkludo devus, prefere, esti, ke la universo estas malsama ol tio, kio ĝi ŝajnas esti—ne gravas kiom arbitra kaj kaosa ĝi povas aspekti, ĝi estas fakte perfekte laŭleĝa kaj necesa, kaj tial inda je nia timo. Sed ĉu ĝia timiga laŭleĝeco sufiĉas por konsideri ĝin kiel Dion? La Dio de Spinoza akre malkonsentas kun ĉiuj aliaj diaj konceptoj. La argumento havas nur unu substantivan premison, ĝian unuan, kiu, kvankam nepruvebla, ne estas malracia; ĝi estas, fakte, la aserto ke la universo mem estas ĝisfunde racia. Kvankam ĉi tiu unua premiso ne povas esti pruvita, ĝi estas la gvida kredo de multaj fizikistoj (inkluzive de Einstein). Estas la aserto, ke ĉio devas havi klarigon; eĉ la naturaj leĝoj, laŭ kiuj procezoj estas klarigitaj, devas havi klarigon. Alivorte, devas esti klarigo pri kial ĝi estas ĉi tiuj naturaj leĝoj prefere ol iu alia, kio estas alia maniero demandi kial ĝi estas ĉi tiu mondo prefere ol iu alia.

MANKO: La unua premiso ne povas esti pruvita. Nia mondo povus esti unu en kiu hazardo kaj eventualaĵo havas liberan regadon, negrave kiaj estas la intuicioj de iuj sciencistoj. Eble iuj aferoj simple estas ("aĵoj okazas"), inkluzive de la fundamentaj leĝoj de

naturu. Filozofoj foje nomas ĉi tiun justecon "eventualaĵo", kaj se la fundamentaj leĝoj de la naturo estas kontingentaj, tiam, eĉ se ĉio, kio okazas en la mondo, estas klarigebla per tiuj leĝoj, la leĝoj mem ne povus esti klarigitaj. Estas ia senco, en kiu ĉi tiu argumento memoras La Argumenton el la Neprobabla Memo. Ambaŭ postulas klarigojn por ĝuste ĉi tio, ĉu de nur ĉi tiu universo aŭ nur de ĉi tiu mi.

La Argumento el la Inteligebleco de la Universo karnigas la sekvojn de la potenca unua kondiĉo, sed iuj povus rigardi la argumenton kiel redukto ad absurdum de tiu kondiĉo.

KOMENTOJ: La argumento de Spinoza, se bona, nuligas ĉiujn aliajn argumentojn, tiujn kiuj provas establi la ekziston de pli tradicia Dio — tio estas, Dio kiu staras aparta de la mondo priskribita de la leĝoj de la naturo, same kiel distinga. el la mondo de homa signifo, celo kaj moralo. La argumento de Spinoza asertas ke ĉiu transcendentia dio, staranta ekster tio por kiu li estas alvokita kiel klarigo, estas nuligita per la unua potenca kondiĉo, ke ĉiuj aĵoj estas parto de la sama klariga ŝtofo. La nura koherenco de La Argumento de la Inteligebleco de la Universo, tial, sufiĉas por riveli la nevalidecon de la aliaj teismaj argumentoj. Tial Spinoza, kvankam li ofertis pruvon pri tio, kion li nomis "Dio", estas ofte rigardata kiel la plej efika el ĉiuj ateistoj.

36. La Argumento el la Abundo de Argumentoj

1. Ju pli da argumentoj estas por propono, des pli da fido ni havu al ĝi, eĉ se ĉiu argumento estas neperfekta. (Scienco mem daŭrigas akumulante indicon, ĉiu peco per si mem estante nekonkludebla.)
2. Estas ne nur unu argumento por la ekzisto de Dio, sed multaj—tridek kvin (kun pliaj variaĵoj) ĝis nun, nur en ĉi tiu listo.
3. La argumentoj, kvankam ne perfektaj, estas sufiĉe konvinkaj, ke ili konvinkis miliardojn da homoj, kaj dum jarmiloj estas serioze prenitaj de la plej grandaj mensoj de la historio.
4. La probablo ke ĉiu estas vera devas esti signife pli granda ol nulo (de 3).

5. Por ke Dio ne ekzistus, ĉiu el la argumentoj por lia ekzisto devas esti falsa, kio estas ege neverŝajna (el 4). Imagu, por argumento, ke ĉiu argumento havas averaĝan probablecon de nur .2 esti vera. Tiam la probableco ke ĉiuj tridek kvin estas malveraj estas $(1 - 0.2)^{35} = .004$, ekstreme malalta probableco.

6. Estas ege verŝajne ke Dio ekzistas (de 5).

FALKO 1: Premiso 3 estas vundebla al la samaj kritikoj kiel La Argumento de la Interkonsento de la Homaro. La difektoj, kiuj akompanas ĉiun argumenton, povas esti ekstreme damaĝaj, eĉ mortigaj, malgraŭ la fakto, ke ili estis prenitaj serioze de multaj homoj tra la historio. En aliaj vortoj, la averaĝa probableco de iu ajn el la argumentoj esti vera povas esti multe malpli ol .2, en kiu kazo la probableco ke ĉiuj el ili estas malvera povus esti alta.

MANKO 2: Ĉi tiu argumento traktas ĉiujn aliajn argumentojn kiel egale, distribuante egalajn probablojn al ili ĉiuj, kaj rekompencante ĉiujn, ankaŭ, kun la rekomendo esti prenita serioze de la plej grandaj mensoj de la historio. Multaj el la argumentoj en ĉi tiu listo estis tute malkonstruitaj de tiaj mensoj kiel David Hume kaj Baruch Spinoza: ilia probablo estas nula.

KOMENTO: La Argumento el la Abundo de Argumentoj povas esti la plej psikologie grava el la tridek ses. Malmultaj homoj ripozigas sian kredon je Dio sur ununura, decida logika argumento. Anstataŭe, homoj estas forportitaj de la granda nombro da kialoj, kiuj igas la ekziston de Dio ŝajni kredinda—eltenante klarigon pri kial la universo ĝenis ekzisti, kaj kial ĝi estas ĉi tiu aparta universo, kun ĝiaj sublimaj malprobablecoj, inkluzive de ni. homoj; kaj, eĉ pli precipe, klarigante la ekziston de ĉiu el ni, kiuj konas nin kiel unikajn konsciajn individuojn, kiuj faras liberajn kaj moralajn elektojn, kiuj donas signifon kaj celon al niaj vivoj; kaj, eĉ pli persone, donante esperon ke malesperaj preĝoj eble ne iros neaŭditaj kaj neresponditaj, kaj ke la teruroj de morto povas esti subigitaj en senmorteco. Ankaŭ religioj ne pravigas sin per ununura logika argumento, sed servas al ĉiuj ĉi tiuj spiritaj bezonoj kaj disponigas spacon en niaj vivoj kie la plej grandaj demandoj kun kiuj ni baraktas ĉiuj kuniĝas, kio estas spaco kiu povas fariĝi inter la plej multe

ekspansiemaj kaj amaj, pri kiuj ni kapablas, aŭ la plej malstreĉajn kaj malamajn, pri kiuj ni kapablas — alivorte, spaco tiel kontraŭdira kiel la homa naturo mem.

Apendico D: Demandaro: Elektro de Pensulo: Kiuj estas viaj Plej ŝatataj Liberpensaj Rimedoj?

Vi estas invitataj partopreni la sekvan demandaron. Por klopodi fari ĉi tiun gvidilon kiel eble plej informa, mi interesiĝas scii, kion vi, mia kara leganto kaj samideano liberpensulo, opinias, ke devus esti inkluzivita en la venonta eldono de la gvidilo.

Ĉi tiu demandaro estas anonima kaj ajna identiga informo estos konservita strikte konfidenca. La kolektitaj informoj estos prezentitaj kiel statistika aro de ĉiuj respondoj resenditaj. Plenigante kaj resendante ĉi tiun demandaron oni supozos, ke vi konsentis libere partopreni.

Mi interesiĝas lerni pri tiuj rimedoj, kiujn liberpensuloj mem opinias gravaj por kompreno de liberpensulo, sekulara humanismo, skeptiko, agnostikismo kaj ateismo. Pensu pri la demandoj tiamaniere: Se amiko venus al vi dezirante lerni pri ĉi tiuj perspektivoj, kiujn rimedojn vi rekomendus?

Por ke ĉi tiu projekto sukcesu eduki kaj povigi liberpensulojn, mi bezonas vian helpon! Por partopreni en la demandaro bonvolu viziti: www.freethoughtguide.com

La demandaro povas esti reviziita sube.

Se vi ŝatus pliajn informojn aŭ havas demandojn, bonvolu kontakti la aŭtoron retpoŝte ĉe: freethoughtguide@yahoo.com

1. Bonvolu listigi kelkajn el viaj plej ŝatataj fikciaj kaj nefikciaj libroj (ĉiuj ĝenroj) pri liberpenso.
2. Ĉu vi scias pri iuj aktivulaj rimedoj inkluzive de festoj kaj ferioj, kiujn vi partoprenas, kiuj povas esti helpemaj por povigi kaj eduki liberpensulojn?
3. Ĉu vi konas liberpensajn materialojn, kiuj povas esti utilaj al gepatroj, instruistoj, studentoj aŭ infanoj?
4. Listigu sciencajn rimedojn (librojn, retejojn, ktp.) pri kiuj vi opinias, ke aliaj liberpensuloj devus scii.
5. Bonvolu inkluzivi erojn, kiuj helpis vin lerni pri religio (libroj, retejoj, ktp.).
6. Ĉu ekzistas aliaj liberpensaj artaĵoj (muziko, filmo, pentraĵo, skulptaĵo, teatro, humuro, ktp.), kiujn vi ĝuas aŭ opinias gravaj? (bonvolu indiki kiun formaton)
7. Kiuj estas viaj plej ŝatataj retejoj, blogoj, videospektakloj aŭ podkasto pri liberpenso?
8. Listigu liberpensajn rimedojn, kiujn vi opinias taŭgaj por teismaj amikoj aŭ familio.
9. Ĉu vi konas iujn liberpensajn grupojn aŭ retejojn, kiuj fokusiĝas al virinaj aŭ minoritataj aferoj?
10. Malsupre bonvolu inkluzivi iujn ajn aliajn rimedojn, kiujn vi pensas, devus esti inkluzivitaj en la venonta eldono de la Freethought Resource Guide kaj/aŭ demandojn aŭ komentojn, kiujn vi eble havas.

Mi esperas, ke vi helpos!

Apendico E: La Besto de Kredo, aŭ: Flora
Esprimo de Angst & Hope Upon Completion de la
Supre Laboro

"Nitpicky Negativaj Aĵoj"

Respite kun afabla permeso de Tracie Harris.

Homoj povas diri, ke la mondo estas plena de spirito, ke ekzistas fantomoj, dioj aŭ gremlinoj. Ili diras, ke tio honoras la misteron de la realo kaj ligas ĝian veran naturon. Sed la literaligo de fantaziaj ideoj, kun merito en sia propra simbola rajto, estas nenio krom insulto al la terura kaj timinda mondo, en kiu ni estis ĵetitaj.

Doti ion ajn kun atributoj preter ĝia kapablo estas baro al alta. Seniluziigo ŝvelas kun ĉiu tago, kiam ĉi tiu "spirita" vivo malaperas. "Kial, kial?" ni krias en dormo.

"Kial vi forlasis min?"

Ni defiis ekziston per infanaj postuloj. Kiam ĝi ne savas, ni atakas en kolerego de kulpo. Ĉu la senfinco de la universo ne sufiĉas por kontentigi nian voluptan serĉadon de respekto? Per niaj imagoj ni havas la potencon malkovri aŭ ŝveligi, akcepti aŭ nei. La spiritigo de la mondo estas difekto sur la grandiozeco de ekzisto, la beleco de la sperto de vivo, la mirinda kontentigo de sciado. Ni konstruas niajn turojn de kredo ne por bonvenigi la mondon kia ĝi estas sed por maski nian hororon kaj perceptan senpovecon antaŭ ĝi. Ni povas krei paperajn drakojn kaj kavajn diojn, kiujn ni akceptas ie interne, ofte ĉenitaj al nia

senkonscia etaĝo de timo, ke ĉi tiuj maĥinacioj de la menso estas la produktoj de nia propra vanteco. Niaj ĉantoj estas simple "la, la, la" al la ĉikananta mondo. Dum la tuta tempo nedisigeble antaŭeniras. Kie ni metas krucon ni forĵetas la ŝarĝon de respondeco unu al la alia, en preĝado ni liberiĝas de la honto de mallaboremaj manoj, kaj kiam ni submetiĝas al diktatoraj ordonoj ni perdas konsciencon kaj liberecon.

La mensaj demonoj kiuj kaŝiĝas en la mensoj de homoj ekzistas kiel ombroj serĉantaj esti elĵetitaj en la mondon, kie ilia potenco povas esti palpebla. La persono kiu permesas tian fuĝon ne avertas nin aŭ savas nin sed estas nur blindulo ploranta lupu en la zoo. Ili povas flari la beston sed estas indiferentaj de kie ĝi venis. "Tie, tie malsupre, malantaŭ vi!" la kompatinda animo krias.

Turniĝu kaj turniĝos ili povus, grimjadi kaj fuĝi de la terura fetoro kaj klakantaj makzeloj. Kiom povas homo stari antaŭ siaj okuloj malfermitaj por trovi neniun persekutantan beston krom sin kun razdentoj kaj gusto por sango? Tutaj socioj fariĝas blindaj ĉasistoj, kiuj diras al ni, ke ni gardu nin kontraŭ la ulo maldekstre, dum lekado de siaj lipoj en fervora antaŭĝojo.

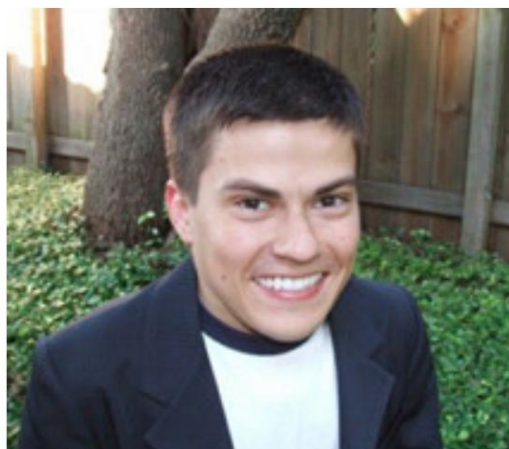
Spiritaj konceptoj, kiom ajn bone intencitaj aŭ profunde sentataj, estas komplikoj en la plej grava el mensaj mankoj: resti senkonscia. Kvazaŭ tio ne sufiĉus por rabi kredojn de ilia supozata celo, iluzioj suĉas la fidindecon el scio, la substancon el vero, kaj la aŭtentikecon el vivo lasante nenion krom obtuza kaj kava rememorigo de la aroganteco kaj timo de la homaro.

Kiam ni kuŝas atestante antaŭ ni, kion niaj sentoj klare povas kapti, kion sperto ensorbigas, ŝajnas parto de nia kondiĉo pensi ĝin alie. Kial kun tiaj neekspluataj fontoj de malkovro ni insistas nei tiun oscedan abismon ĝian veran naturon kaj pripensas sur ĝi niajn proprajn enuigajn kaj memcentrajn malsekuraĵojn. Dum la tuta realo povas esti unu, ekzistas dividoj, kiujn nek volo, nek sorto, nek ruloblo povas transponti. Dum multaj deziras, ke la mondo estu tia, kio ĝi ne estas, la realo petas aliĝi al la danco de la vera. Do ĝi staras antaŭ ni. La jaroj pasas. Kaj ĝis ni vekiĝos al la ĉi tie kaj nun, kiel ĝi estas, ni daŭre kvietigas la scivoleman menson kun ĉiu akumula iluzio. Kial loĝi pretere, kiam ni ankoraŭ devas kapti tion, kio estas tre proksima?

Koran dankon pro legi ĉi tiun gvidilon. Mi esperas, ke vi ĝuis ĝin tiom multe kiom mi kompilis ĝin! Espereble mi faris iom da justeco al la grandioza historio de liberpensuloj. Mi antaŭĝojas pri brila kaj produktiva estonteco, tamen mi scias, ke ni liberpensuloj havas multan laboron por helpi niajn kunhomojn vivi pli honestajn, produktivajn, kompatajn kaj liberigajn vivojn. Mi instigas vin uzi la komprenojn kaj ilojn supre por faciligi pli lumigitan planedon.

DANKONKON & PRI LA AŬTORO

Mi deziras danki mian familion, Linda, Larry, kaj Ryan pro ilia emocia kaj financa subteno dum mia eduka sperto ĉe Saybrook University kaj pretere. Multe da aprezo iras al Thomas Greening kaj Eric Lehrman, miaj Saybrook-konsilintoj, kiuj estis sufiĉe kompleza por revizii kaj komenti la fruajn stadiojn de ĉi tiu laboro. Dankon Brian Briskey pro viaj bonegaj informoj kaj kontaktoj. Lauren Floyd kaj Ronald Bruce Meyer (alinome John Mill) de Freethought Radio Network faris al mi grandan favoron prizorgante kaj voĉigante mian radioanoncon respektive. Mi ne povus trovi la volon kompletigi la gvidilon sen subteno de miaj novaj amikoj ĉe la Ateisma Komunumo de Aŭstino. Mia kamarado Kyle meritigas specialan krediton pro elteni miajn malfruajn vesperojn. Denove dankon al ĉiuj enketrespondantoj; vi faris la gvidilon pli reprezenta kaj utila. Kaj, kompreneble, mi taksas la klopodojn de la centoj da sciencistoj, filozofoj, aktivuloj kaj artistoj, kiuj kreis la verkojn prezentitajn en ĉi tiu gvidilo, kiuj helpis lumigi la homaron.

De Ryan Vandebroke

Mark Vandebroke gajnis BA en historio de Southwest Minnesota State University (2006), MA en la homscienco de Pacifica Graduate Institute (2008), kaj MA en psikologio de Saybrook University (2012). Li loĝas en Austin, TX.

Kontaktu la aŭtoron ĉe: freethoughtguide@yahoo.com

Enhavtabelo

Titopaĝo —

ENHAVTABELO

ENKONDUKO: LA NECESO DE LIBERPENSO

Ĝeneralaj Notoj & Metodologio — .

Simbolo Ŝlosilo

Terminaro de Terminoj

Oftaj Demandoj _____

Elektita Bibliografio — — .

Sekulara Humanismo

Ateismo & Agnostikismo _____

Memuaroj & Atestoj _____

Vortaroj & Enciklopedioj — — _____

KOLONGA HISTORIO DE LIBERPENSO

Elektita Bibliografio — — .

Klasikaj Tekstoj _____

Historio .

Aŭtobiografioj kaj Biografioj — — _____

Biografioj: Kompilo _____

Antologioj kaj Citaĵoj _____

Bibliografioj _____

Pliaj Rimedoj _____

Bibliotekoj/E-Bibliotekoj _____

Listoj de Liberpensuloj & Citaĵoj _____

STUDIOJ & STATISTIKO

Populacio-Statistiko _____

Inteligenteco, Eduko, & Karakteraj Traitoj _____

Moralaj sintenoj kaj mondvido _____

Socia & Individua Sano _____

Elektita Bibliografio — — .

Pliaj Rimedoj _____

AKTIVASMO

Sekularigado-Teorioj _____

Aktivulaj Strategioj _____

Jura Historio kaj Problemoj

La Naŭ Postuloj de Liberalismo _____

[Elektita Bibliografio](#) _ _ .

[Filozofio](#) _ .

[Moralo kaj Etiko](#)

[Virinoj](#)

[Nigra](#)

[Laŭleĝa & Aktivismo](#)

[Pliaj Rimedoj](#)

[Aktivulo kaj Laŭleĝaj Kontaktoj](#)

[Servoj pri Terapio kaj Dependeco](#)

[Sekularaj Bonfaradoj](#)

[Bonfaraj Gardhundoj](#) _

[Konvencioj](#)

[Politikaj Informoj kaj Partioj](#)

[Freethought Promotion, Pensfabrikoj, & Misc](#) _____

[EDUKADO & GETRADO](#)

[Humanismaj Familiaj Valoroj](#)

[Aserto de Humanismo por Infanoj](#)

[Elektita Bibliografio](#) _ _ .

[Infanoj/Familio: Filmo](#)

[Infanoj/Familio: Muziko](#)

[Gepatroj & Instruistoj](#)

[Infanoj: Aĝoj 0-12: Ĝenerala](#)

[Infanoj: Aĝoj 0-12: Kritika Penso](#)

[Infanoj: Aĝoj 0-12: Scienco](#)

[Infanoj: Aĝoj 0-12: Religio](#) _ _

[Juna Plenkreskulo: Aĝoj 13+: Ĝenerala](#)

[Juna Plenkreskulo: Aĝoj 13+: Kritika Penso](#)

[Juna Plenkreskulo: Aĝoj 13+: Scienco](#)

[Juna Plenkreskulo: Aĝoj 13+: Fikcio](#)

[Pliaj Rimedoj](#)

[Gepatroj & Instruistoj](#)

[Lernejoj](#)

[Studentoj](#)

[Studentaj Organizoj](#)

[Someraj Tendaroj](#) _

[SCIENCO-RIMEDOJ](#)

[Elektita Bibliografio](#) _ _ .

Ĝenerala

Astronomio & Fiziko

Biologio, Psikologio, & Antropologio Pliaj

Rimedoĵ RELIGIO &

PSEUDOSCINCAJ RIMEDOĴ Elektita Bibliografio Primaraj

Religiaĵ Tekstoĵ Religio:

Analizo & Historio Skeptiko

& Kontraŭ-Apologetiko Evoluo v.

Kreismo Religio & Amerika Fondaj Patroj

Pliaj Rimedoĵ Kristanismo aŭ

Multnombra Judismo Religio & Pseŭdosciencaj

Gardhundoĵ Skeptiko &

Kontraŭ-

Apologetiko Evoluo v. Kreismo

Religio & Amerika Fondaj Patroj VIVO

PASAĜOI: FESTO & REFLEKTO Ferioĵ &

Observoĵ Feriaĵ Muzikoĵ Pri

Perdo, Funebro, & Memoro Elektita Bibliografio

Festgvidiloĵ Loss & Grief Pliaj Rimedoĵ DIVERTAĴ ARTOĴ & Vida

Arto Proza Ago/Aventuro

Komedio Dramo/

Am-afero Hororo Sciencfikcio/Fantazio

_____ .

_____ .

_____ .

Suspensfilmo/Krimo/Mistero

Poezio .

Pliaj Rimedoj

Revuoj, Ĵurnaloj, & Ĵurnaloj

Eldonejoj

Muziko

Bluso

Klasika

Komedio .

Lando/Popolo

Ĵazo

Popmuziko/Rokenolo

Repo

R&B

Regeo

Pliaj Rimedoj

Filmo

Ago/Aventuro

Avangardo/Eksperimenta

Komedio .

Dokumentario: Biografioj & Historio

Dokumentario: Scienco & Filozofio

Dokumentario: Religio & Skeptiko

Dramo/Amamiko

Teruro

Sciencfikcio/Fantazio

Televido

Suspensfilmo/Krimo/Mistero

Pliaj Rimedoj

Teatro

Komedio .

Elektita Bibliografio

Pliaj Rimedoj

Bildstrioj kaj Humuraj Retoj

ORGANIZA ADRESARO

Internacia

Nacia

Sendependa Lokulo (Usono)

Virinoj & Minoritatoj

INTERRETA ADRESARO

Enkondukoj al Liberpensoj

Novaĵoj kaj Retaj Revuoj

Sociaj Retoj, Forumoj kaj Diskuttabuloj

Blogaj Agregadoj

Blogoj

Podkasto, Radio, & Video

Youtube

Poŝtelefonaj Aplikoj

Ekskristano

Eks-islamano

Diversaj

Komerco kaj Butikumado

KONKLUDO: PRETER NE-KREDOJ REFERENCOJ

Apendicoj Apendico

A: Asertoj de

Humanismaj Perspektivoj Apendico B: Supraj 25 Plej Oftaj Logikaj

Faĵoj Apendico C: 36 Argumentoj por la Ekzisto de Dio: Apendico

al 36 Argumentoj por la Ekzisto de Dio: Verko de Fikcio de Rebecca Newberger

Goldstein.

Apendico D: Demandaro: Elektro de Pensulo: Kiuj estas viaj Plej ŝatataj

Liberpensaj Rimedoj?

Apendico E: La Besto de Kredo. aŭ: Flora Esprimo de Angst & Hope Post Finigo

de la Supra Verko

DANKONKON & PRI LA AŬTORO